

மலிகை

'MALLIKAI' PROGRESSIVE MONTHLY MAGAZINE

ஆசிரியர்: **டொமினிக ஜீவா**

ஏப்ரல் 1980

ஆ.ஜி

மக்கள் கவிஞர்

பட்டுக்கோட்டை

பொன் விழா

ஆ.ஜி

26587

விலை: 1-25

For

Ready-made Foreign Garments, Textiles

Transistor Radios, Cameras

Cosmetics, Beauty Aids

Domestic Appliances

Fancy Items

1980 දෙසැම්බර්

Visit

Wahls Shopping Centre

152, BANKSHALL STREET,
COLOMBO-11

142

பதினாறு ஆண்டு

ஆடுகல் பாடுகல் சித்திரம் கவி யா தியீனைய கலைகளில் - உள்ளம் சுடுபட்டென்றும் நடப்பவர் - பிறர் தனநிலை கண்டு துள்ளுவார்

'Mallikar' Progressive Monthly Magazine

ஏப்ரல் - 20

மல்லிகையில் வெளி யாகும் கதைகள், கவி களில்லரும் பெயர்கள் திகழ்ச்சிகள் யாவும் கற்பனையே யல்லவாம் ஆங்கிலேயர் எளித்தவம் பொறுப்பும் அவரே

MALLIKAR
Editor: Dominica Jeeva
234B, K. K. S. Road,
JAFFNA,
Sri Lanka

மகவர்:
க. சீரியர் தொடர்நிலை
214B- கே. கே. எஸ். வீத
பாரம்பரணம்
இலங்கை.

உங்களுடன் ஒரு கணம்.....

மல்லிகையின் சேவைகள் இன்று கடல் கடந்து மதிக்கப் படுவதும் கணம் பண்ணிக் கெளரவிக்க முனைவதும் ஒரு நல்ல வரவேற்கத் தகுந்த முயற் சியாகும்.

புதிய புதிய பிரதேசங்களில் இருந்தெல்லாம் மல்லிகையின் வரவை விரும்பி வரவேற்கும் உற்சாகமான இலக்கிய ரஸிகர் கூட்டம் இன்று பெருகி வருகி ருது.

சிற்பேடாக - ஒரு வரைய றைக்குள் உட்பட்ட சஞ்சிகை யாக இருந்த நிலை மாறி இன்று மல்லிகை பரந்த வாசகர் கூட்டத்தை நோக்கி முன் செல்லும் கட்டத்தில் பிரச்சினை களும் புதிய புதிய உருவமெடுக் கின்றன. எல்லாவற்றையும் ஏற் றுச் சமாளிக்கும் திராணி மல்லி கைக்கு உண்டு என்பதை வாச கப் பெருமக்கள் அனுபவ பூர்வ மாகவே உணரவார்கள் என்பது நமது நம்பிக்கை.

மல்லிகையால் பயனடைய வினையும் தினர், மல்லிகைகுப் பயன்பட முடியாமல் கிளித்தட்டு வீனையாடுவதையும் நாம் அவ தானிக்கத் தவறவில்லை. காலப் பேரக்கில் இவர்கள் இனங் காண் பிக்கப்படுவார்கள் என்பதை அச்சுறுத்தலாக அல்லாமல் தகவ லாகச் சொல்லி வைக்க விரும்பு கின்றோம்.

மல்லிகைக்கு இன்ன வட்டத் தினர்தான் எழுத வேண்டுமென் பதில்லை. தரமாக யாருமே எழுத லாம். ஆகஸ்டில் 16-வது மலர் வெளிவரவுள்ளது; சகலரையும் எம்முடன் ஒத்துழைக்கும்படி அன்பாகக் கேட்டுக் கொள்ளு கின்றோம்.

- ஆசிரியர்

மணிப்புரி சேலைகள்
நூல் சேலைகள்
வோயில் சேலைகள்

சேட்டிங் - சூட்டிங்
வகைகள்

சிறுர்களுக்கான
சிங்கப்பூர் ரெடிமேட்
உடைகளைத்

தெரிவு செய்வதற்குச்
சிறந்த இடம்

லிங்கம்ஸ் சில்க் ஹவுஸ்

18, நவீன சந்தை:
மின்சாரநிலைய வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

7684

பட்டுக்கோட்டைப் பாட்டரசன்!

இளம் வயதிலேயே சடுதியாக மறைந்த பட்டுக்கோட்டைக் கவிஞர், சினிமாத் துறையிலும் கவிதைத் துறையிலும் மிக ஆழமான பாதிப்புகளை ஏற்படுத்தியவரார்.

பெரிய படிப்பாளியல்லாத இவர், பல்வேறு பாமர மக்களுடன் நெருங்கிப் பழகியதால் தனது கவித்துவ வீச்சுக் கருத்துக்களை மெருகேற்றிக் கொண்டவர்.

சமூகத்தில் மதிக்கப்படத் தக்கதல்லாத சாதாரண தொழில்களை — மாடு மேய்த்தது, வண்டி ஓட்டியது, இடவி வியாபாரம் கிடுகு விற்பனை, தேங்காய், மாம்பழ வியாபாரம் — செய்ததுடன், தன்னைக் கவிஞனாக — புதுயுகச் சிந்தனையாளனாக — உருவாக்கிக் கொள்ள உழைத்து முயன்றவர்.

எண்ணி முப்பது ஆண்டுகள் உயிர் வாழ்ந்த பட்டுக்கோட்டை, தமிழகத்தில் பாரதி, பாரதிதாசனுக்குப் பின்னர் தனது நாமத்தை வலுவாக மக்கள் மனதில் பதிக்க வைத்துவிட்டுச் சென்றவர், அவர்.

மனித குலம் சுபீட்சமாக வாழ வேண்டுமாக இருந்தால் சோஷலிஸம்தான் ஒரே வழி எனத் தனது தனிப் பார்வை மூலம் கவிஞர் குரல் கொடுத்தவர்.

தமிழகத்தில் எத்தனையோ கவிஞர்கள் பிறந்து மறைந்து விட்டார்கள். ஆனால் பட்டுக்கோட்டை மறைந்த பின்னரும் அன்றாடம் புகழ் மக்களால் தொடர்ந்து நினைவு கூரப்படுகின்றதென்றால் அதில்தான் அந்த மக்கள் கவிஞனுடைய அடித் தளம் பொதிந்து கிடக்கின்றது.

வாழும் போதே மக்களுக்காக — மக்களது பிரச்சினைகளுக்காக — கவிஞர் குரல் கொடுத்த அந்தக் கவிஞனை மக்களும் தங்களில் ஒருவனாகப் புரிந்து கொண்டார்கள்.

கடல் கடந்து, தேசம் கடந்து, மொழி கடந்து அந்தக் கவிஞரின் பொதுமைக் கருத்துக்களாலும் நெஞ்சு நிமிர்கின்ற பாடல்களாலும் வசீகரிக்கப்பட்ட — புத்தூக்கம் பெற்ற — மக்கள் அந்தக் கவிஞரின் நாமத்தை மந்திர உச்சாடனம் போல உச்சரிப்பதில் — அவனது பொன் விழா வை எண்ணி மகிழ்வதில் — அப்படியொன்றும் அதிசயமிருப்பதாக நமக்குத் தெரியவில்லை.

அந்த மக்கள் கவிஞரின் பொன்விழா பூரிப்பில் நாமும் பரிபூரணமாகக் கலந்து கொண்டு நமது மகிஞ்ச்சியைத் தெரிவிக்கிறோம்.

பிராங்பேட் நகரத்து இரவு

வ. ஐ. ச. ஜெயபாலன்

சூல் கொண்ட பன்றியின் கருவறை போன்ற
'பிராங் பேட்' நகர சந்தில் ஓர் அறை.
போர்வையில் கருண்ட
யாழ்ப்பாணத்து நடைப்பிணம் சிலது
எகிப்திய மம்மியாய் அடுக்கிக் கிடக்கும்.
கோட்டி வேகைத் குறிக்கோளோடு
நாயாய் அலையும் பகல் பொழுதுகளும்
அடித்த பாம்பாய் படுக்கையில் புதையும்
இரவமாக நாட்கள் நகரும்.
வெப்பமானியில் பூச்சியத்தின் கீழ்
பாகுரத்தின் வெண்ணிரல் குறுகும்
அந்த இரவில் யாரோ விம்மும்.
கனவுகளோடும் கற்பனையோடும்
எதிர்பார்த்திருக்கும் தங்கைமாரோ
உர்ப் பெரும் குடும்ப இரும்புப் பெட்டியில்
மாட்டிக் கொண்ட காணி உறுதியோ,
சொந்த நாட்டில் அநாதையாகவும்
சர்வதேசத்தில் அகதிகளாகவும்
புயல் கடந்த மட்டக்களப்பாய்
சிதைந்து போகும்
ஒடுக்கப்பட்ட இளமை வாழ்வோ,
ஏதோ ஏதோ அதனது நெஞ்சு
புண்ணில் நினைவாக நெருடும்போலும்.
கால்மாட்டினிலே
தனிக்குடித்தனம் நடத்த வாங்கிய
'சோஸ்பான்' சிலது டூடறும்.
கை ளுக்குள்ளே
முகூர்த்தநாளை முந்திக் கொண்ட
விவாகம் சூழம்பிய தேதி கங்கும்.
நுளம்புக் கஞ்சி வீட்டைத் துடித்தவன்
பணித்தவன், வாரியும் அந்த இரவுடன்
மெளனமாக விம்மி அழுகிறான்.

லெனினைப் பற்றி நேரு

ஏ. பிளஷ்கோவ்

லெனினது மாபெரும் பணிகளும், ரஷ்யாவின் புதிய சமுதாயத்தைக் கட்டுவதில் ஏற்பட்ட அனுபவங்களும், எப்பொழுதும் நேருவைக் கவர்ந்தன; ரஷ்யப் புரட்சியின் தலைவரான லெனினது சித்தாந்தக் கருத்துக்களில் நேரு கொண்டிருந்த ஈடுபாட்டுக்கு இது எந்தவிதத்திலும் குறைந்தது அல்ல. 19-7-ல் சோவியத் யூனியனுக்கு நேரு விஜயம் செய்தார். அங்குள்ள நிலவரத்தை நேரில் கண்டார். அதன் விளைவாகச் 'சோவியத் ரஷ்யா' என்னும் நூலை எழுதினார்; அதில் லெனினைப் பற்றி ஒரு தனி அத்தியாயம் எழுதியுள்ளார். சோவியத் விஜயத்திற்குப் பிறகு, இந்திய தேசிய காங்கிரசின் சமுதாய - பொருளாதாரத் திட்டத்தின் அடிப்படை அம்சங்களை விரித்துரைக்கத் தொடங்கினார். சில காலத்திற்கு முன்பு ரஷ்யா எதிர்கொண்ட பிரச்சனைகளும் இந்தியாவின் பிரச்சனைகளும் ஒன்று போல் உள்ளன என்றும், ரஷ்ய பாணியில் அவற்றுக்குத் தீர்வு காண முடியும் என்றும், நேரு கருதினார். நாட்டைத் தொழில்மயமாக்குவதற்கும் கல்வியை வளர்ப்பதற்கும் சோவியத் அனுபவத்தை இந்தியா பயன்படுத்த வேண்டும் என்று அவர் எண்ணினார்.

பின்னர், 'நான் கண்ட இந்தியா' என்ற நூலில் நேரு பின்வருமாறு எழுதினார்: 'போர்களும் உள்நாட்டு யுத்தமும் நிரம்பிய 20 ஆண்டுக் காலத்திற்குள் மிகப் பெரிய இரப்பாடுகளையெல்லாம் வென்று, மகத்தான வெற்றிகளைச் சோவியத் யூனியன் பெற்றுள்ளது; அதன் அனுபவங்களிலிருந்து இந்தியர்கள் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். சிலர் கம்யூனிசத்தால் ஈர்க்கப்படுகின்றனர்; வேறு சிலர் ஈர்க்கப்படவில்லை; எனினும், கல்), கலாசாரம், பொது சுகாதாரம், உடற் பயிற்சி, தேசிய இனப் பிரச்சனைகளுக்குத் தீர்வு காணல் ஆகியவற்றில் சோவியத் யூனியனது வெற்றிகளும், பழைய உலகின் இடிபாடுகளிலிருந்து ஒரு புதிய உலகை நிர்மாணிப்பதற்கான அதன் அற்புதமான முயற்சிகளும், அவர்கள் அனைவராலும் பாராட்டப்படுகின்றன மற்றவர்களால் இதைச் செய்ய முடியுமெனில், நாமும் இதை ஏன் செய்யக் கூடாது?'

தமது சோவியத் பயண அனுபவங்களை நேரு தொகுத்து உரைக்கையில், மாபெரும் லெனினது ஆணைகளைப் பின்பற்றும் சோவியத் யூனியன், எதிர்காலத்தை ஏறிட்டு நோக்குகிறது என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

லெனினது கருத்துக்கள் பற்றியும் சோவியத் ரஷ்யாவில் அவை அமல் நடத்தப்படுவது பற்றியும் ஆராய்ந்ததன் விளைவாக, மர

பாண முதலாளித்துவ வளர்ச்சிப் பாதை முன்னால் காலனிஸ்தானுக்கு ஏற்றதல்ல என்ற முடிவுக்கு நேரு வந்தார். பிரிட்டிஷ், பிரெஞ்சு அல்லது அமெரிக்க வளர்ச்சிப் பாதைகள் இந்தியாவுக்கு முற்றிலும் பொருத்தமற்றவை; ஏனெனில் அவை நாட்டை அழித்து விடும் என்று நேரு கருதினார். திட்டமிட்ட சோஷலிச அணுகல் முறையின் மூலம்தான் இடையறா வளர்ச்சியைப் பெற முடியும் என்று அவர் வலியுறுத்தினார்.

இந்தியப் பிரச்சனைகள் மற்றும் உலகப் பிரச்சனைகளின் தீர்வுக் கான ஓரே வழி சோஷலிசமே என்பதே நேரு உணர்ந்தார். கோஷலிசம் என்ற வார்த்தையை ஒரு தெளிவற்ற மனிதாபிமான அர்த்தத்தில் தாம் பயன்படுத்தவில்லை என்றும், விஞ்ஞான - பொருளாதார அர்த்தத்திலேயே அந்தச் சொல்லைப் பயன்படுத்துவதாகவும் அவர் கூறினார். அதேவேளையில், சோஷலிசம் என்பது, ஒரு பொருளாதார போதனை மட்டுமல்ல; அது ஒரு வாழ்க்கை முறையும் ஆகும். சோஷலிசத்தின் இந்த அம்சம், அவரைக் கவர்ந்தது. வறுமை, வேலையில்லாத திண்டாட்டம், இந்தியாவின் காலனியாதிக்கக் சார்புநிலை ஆகியவற்றை அகற்ற, இதைத் தவிர வேறு வழியில்லை இந்தியாவின் அரசியல் மற்றும் பொருளாதார அமைப்பில் விரிந்த அளவில் பொருளாதார மாற்றங்களைக் கொண்டுவர தற்குச் சோஷலிசம் வகை செய்யும் என்று நேரு கருதினார்.

தேசியத் தலைவராகவும், உண்மையான தேச பக்தராகவும் மனிதாபிமானியாகவும் திகழ்ந்த நேரு, வளர்முக நாடுகளுக்கு வெளிநாடு கருத்துக்களின் மாபெரும் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்திருந்தார். வெளின் ஒரு புரட்சி மேதை என்றும், சிந்தனைக் கருவூலம் என்றும், உலகின் முதலாவது சோஷலிச நாட்டில் ஒரு புதிதான சமுதாயத்தை நிர்மாணித்த சிற்பி என்றும் நேரு புகழாரம் சூட்டினார். எனவேதான், சோவியத் நாட்டை மனித குலத்தின் நம்பிக்கைப் பேரெளி என்று அவர் வருணித்தார். புதிய நாகரீகத்திற்குச் சோவியத் நாடு அடித்தளம் இட்டுள்ளது என்று அவர் பாராட்டினார்.

பட்டுக்கோட்டையின்

அச்சேரூப் பாடல்

செல்லக்கிளியே, அல்லிக்குளமே,
செல்லத் தெரிய மல் துள்ளி மகிழ்ந்தோடும்
பிள்ளைச் செல்வமே! தாலேலோ தாலேலோ.

சந்திரனைக் கொஞ்சம் கிள்ளி எடுத்தே
சுதிப் பழத்தில் சேர்த்துவைத்தே
உன்றனைச் செய்தே உலகினுக் கீந்த
அந்த இறைவனின் அன்பினுக்கு என் நன்றியடா
தாலேலோ தாலேலோ தாலேலோ தாலேலோ,.....

கடிதம்

மல்லிகையை ஒழுங்காகப் படித்து வருகிறேன்.

பல புதிய எழுத்தாளர்களுக்குக் களம் அமைத்துக் கொடுப்பது பாராட்டத் தக்கதுதான். ஆனால் புதியவர்களுக்கு இடம் ஒதுக்குவது என்பதற்குப் பதிலாகத் தரமற்றவைகளைத் தயவு செய்து வெளியிடாதீர்கள். இவர்களில் சிலர் எழுதும் பத்திரிகைகளுக்கு ஏற்ற விதத்தில் எழுதுகின்றனரே தவிர, தமது சுயத்துவத்துடன் எழுதுவதாகத் தெரியவில்லை. இவர்களையும் இனங் கண்டு வைத்திருங்கள், இது முக்கியம்.

16-வது மலரைப் பற்றிச் சென்ற இதழில் அறிந்தேன். சற்றுச் சிரமப்பட்டாவது மலரை இன்னும் தரமாக வெளிக் கொண்டு வர முயலுங்கள். பிரபல எழுத்தாளர்களின் ஆக்கங்கள் இந்த மலரில் இடம் பெற வேண்டும். புதிய சங்கதிகளாகவும் எழுதப்பட வேண்டும்.

மல்லிகை இதழ்கள் அத்தனையும் ஒருங்கு சேரக் கட்டி வைத்துப் பாதுகாக்கின்றேன், அக் கட்டுகளை இடையிடையே விரித்துப் படிக்கும் போது மனநிறைவைத் தருகிறன.

மானிப்பாய்.

எஸ். தருமசீலன்

உள்ளூர் உணவு உற்பத்திப் பொருட்களான

வெங்காயம், உருளைக் கிழங்கு, மிளகாய் போன்றவைகளும் பீட்டுட்டும் ஏனைய மரக்கறி வகைகளும் கொமிஷன் அடிப்படையில் விற்பனை செய்து கொடுப்பதில் கொழும்பு மாநகரில் பிரசித்தி பெற்ற ஸ்தாபனம்,

இறக்குமதி செய்யப்பட்ட ஏனைய உணவுப் பொருட்களும், சாய்ப்புச் சாமான்களும் இதே ஸ்தாபனத்தில் சகாயமான விலைக்குப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

முக்கிய குறிப்பு:

சவ்வரிசி, பார்லி, வெந்தயம், மஞ்சள், சிங்கப்பூர் சாம்பிராணி, சீயாக்காய் போன்றவைகளுக்கு எம்மை நாடுங்கள்.

ர த் க ம ஸ் டோ ஸ்

64, நாலாம் குறுக்குத் தெரு,
கொழும்பு - 11.

தொலைபேசி: 20693

எம். ஜி. ஆர். ரொம்பவும் பிரயத்தனம் செய்தார். தோற்றார்.

சின்ன

சின்ன

இழை

பட்டுக்கோட்டை கல்யாண சுந்தரம் பிறந்த நாள்: 1-1-30.
மறைந்த நாள்: 3-10-59.

விளம்பரசர் கவரொட்டியில் பாடலாசிரியர் பெயர் போடத் தொடங்கியது பட்டுக்கோட்டை கல்யாணசுந்தரத்தின் வருகைக்குப் பிறகுதான்.

பாடலாசிரியர் பெயரை சினிமா டைட்டிலில் பார்த்ததும் ரசிகர்களின் கைதட்டல் எழத் தொடங்கியதும் பட்டுக்கோட்டையின் பிரவேசத்துறகுப் பிறகுதான்.

எம். ஜி. ராமச்சந்திரன் சாகஸ ராய்க்கு உயர்ப்பட்டுக்கோட்டையின் பாடல்கள் பெரிதும் உதவி செய்தன. 'தூங்காதே தம்பி தூங்காதே' 'சின்னப்பயலே சின்னப்பயலே சேதி கேளடா' 'தாயத்தோ தாயத்து' ஆகிய பாடல்களின் மூலம் எம். ஜி. ராமச்சந்திரன் புகழ் பெற்றார். பட்டுக்கோட்டையை தி. மு. க. வில் சேர்த்துவிட

பட்டுக்கோட்டையின் பாடல்களால் வெற்றி பெற்ற பாடல்கள், 'கல்யாணப் பரிசு' 'பதிபக்தி'

அவர் புகழேணியில் இருந்த போது ஒரு நிருபர் அவரை அணுகி, 'உங்கள் வாழ்க்கை வரலாற்றைச் சொல்லுங்கள்! எழுதிக் கொள்கிறேன்' என்றார்.

'என் பின்னாலேயே வாருங்கள்' என்று நிருபரை அழைத்துக் கொண்டு பட்டுக்கோட்டையார் ஒரு மைல் தூரம் நடந்தே சென்றார். பின்னர் ஓரிடத்திலிருந்து டவுன் பஸ்சில் ஏறினார். பஸ்சிலிருந்து ஓரிடத்தில் நிறங்கி டாக்ஸி பிடித்துக் கொண்டு ஸ்ரூடியோவுக்குள் துழைந்தார்.

'என்ன உங்கள் வாழ்க்கை வரலாற்றைச் சொல்லவில்லையே?'

'இதுதான் என் சரித்திரம். முதலில் நடந்தே சென்றேன். அப்புறம் டவுன் பஸ் ஏறக்காசு கிடைத்தது; இப்போது டாக்ஸியில் போக வசது வந்திருக்கிறது' என்றார் பட்டுக்கோட்டை.

'பட்டுக்கோட்டை கல்யாண சுந்தரம் திடீர் மறைவினால் எனக்கு லாபந்தான். இனி எனக்கு பாடல்கள் எழுக வாய்ப்பு வரும். ஆனால் பட்டுக்கோட்டையின் மறைவினால் தமிழ் சினிமாவுக்கும், நல்ல நண்பனை நழந்ததினால் எனக்கும் பெரிய நஷ்டமாகும்' என்று பட்டுக்கோட்டை கல்யாணசுந்தரம் மறைவு குறித்து அஞ்சலிக்கூட்டத்தில் கவிஞர் கண்ணதாசன் கூறினார்.

பட்டுக்கோட்டை

கல்யாணசுந்தரத்தின் கவி நயம்

பி. இ. பாலகிருஷ்ணன்

‘நமக்குத் தொழில் கவிதை நாட்டிற்குழைத்தல் இமைப் பொழுதும் சோரத்திருத்தல்’ என்றார் பாரதி.

‘எத்தனையோ இன்பம் இந்த நாட்டிலே உண்டு;
அத்தனைக்கும் பெரிய இன்பம் பாட்டிலே உண்டு’

என்கிறார். பாட்டால் அவர் சவைத்த இன்பத்தை இவ்விரண்டு வரியளில் எடுத்துக் காட்டுகிறார் பட்டுக்கோட்டை.

தமிழின் கவிச் சக்கரவர்த்தியாக இருப்பவன் கம்பன். இவன் முடிப்பந்தர்கள் வாழ்ந்த காலத்தில் பிறந்தவன். கம்பன் இயற்கைக் கவிஞனாகவும் செயற்கைக் கவிஞனாகவும் திகழ்ந்தான். காலம் தமிழனுக்கு அருளிய கவிஞன் கம்பன்.

பட்டுக்கோட்டை கல்யாணசுந்தரம் உழவர் பெருங்குடி மகனாகப் பிறந்தவர். 1930-ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் 13-ம் நாள் பிறந்த கவிஞர். 1951-ஆம் ஆண்டு திரைப்பட உலகில் பாடலாசிரியனாக அறிமுகமானார். இந்த இருபத்தோர் ஆண்டுகளில் பட்டுக்கோட்டை கல்யாணசுந்தரம் ஆடுமேய்பவனாய், மாட்டு வியாபாரியாய், மாம்பழம் விற்பவனாய், அட்டி, முய்க்கு விற்பவனாய், தேங்காய் வர்த்தகனாய், கீற்று வியாபாரியாய் மீன்பிடிக்குர் தொழிலாளியாய், உப்பளத் தொழிலாளியாய், மிஷின் டிரைவராய், தள்ளுவண்டிக்காரனாய், உழவுத் தொழில் செய்பவனாய், அரசியல்வாதியாய், பாடகனாய், நடிகனாய், நடனக்காரனாய் கவிஞனாய் 17 தொழில்கள் புரிந்திருக்கிறார். இறுதியாக பட்டுக்கோட்டை கல்யாணசுந்தரம் கவிஞராக உருவானார். ஏழை எளிய மக்களின் — குற்பாக — கிராமிய மக்களின் செழிப்பான வாழ்க்கை அனுபவங்களை உண்டு களித்து கவிஞனாக உருவாகிய கவிஞர் அவர்.

‘புத்தக அறிவு புட்டிப்பால், அனுபவ அறிவு தாய்ப்பால்’ என்பார்கள். பட்டுக்கோட்டை கல்யாணசுந்தரம் தாய்ப்பால் போன்ற அனுபவ அறிவு படைத்த கவிஞர். அதனால் அவர் செயற்கைக் கவிஞராகத் திகழாமல் இயற்கைக் கவிஞராக — நாட்டுப்புற — மக்கள் கவிஞராகத் திகழ்ந்தார். எந்தப் புலவர் பேரவையோ, எந்தப் பல்கலைக் கழகமோ அவருக்கு ‘மக்கள் கவிஞர்’ என்ற பட்டம் சூட்டவில்லை. மக்கள் மன்றமே அவருக்கு ‘மக்கள் கவிஞர்’ என்னும் பட்டத்தை மனமார வழங்கிப் பாராட்டியது.

பட்டுக்கோட்டை கல்யாணசுந்தரம் 1959 ஆம் ஆண்டில் மறைந்தார். அவர் மறைந்தாலும் அவரது பாடல்கள் மிகக் குறுகிய காலத்தில் அதாவது — மூன்றாண்டு அல்லது நான்காண்டு எல்லைக்குள்ளாக விரைவான வரவேற்பைப் பெற்றன. இவ்வாறு எந்தக் கவிஞனுக்கும் இத்தகைய வரவேற்பு ஏற்பட்டதில்லை.

*சராயிரத்து ஐதாறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கிரேக்க நாட்டில் வாழ்ந்த அடிமைகளில் ஒருவரைத் திகழ்ந்த உலக புகழ் கட்டுக்கதை ஆசிரியன் ஈசாப் என்பவன் 'அநுபவமே சிறந்த ஆசிரியன்' என்று கூறுனான். வாழ்க்கை அநுபவத்தையே முக்கிய உணவாகக் கொண்டு வாழ்ந்தவர் பட்டுக்கோட்டை. அவர் கொஞ்ச வயதில் நம்மை விட்டு மறைந்து வட்டார். ஆயினும் வயதுக்கு மிஞ்சிய ஆழ்ந்த அநுபவம் உடையவர்' என்று கவிஞருக்குத் தத்துவப் பார்வை அளித்து உதவியவரும், பட்டுக்கோட்டை கவியாணசுந்தரமே தவறு மரியாதைக்குரிய அண்ணனாகவும் மதிக்கப்பெற்றவருமான ப. ஜீவானந்தம் கூறுகிறார். அதனால்தான் பட்டுக்கோட்டை கலயாணசுந்தரம் சாதாரண எளிய சொற்களைக் கொண்டே பாட்டமைத்து மக்களின் உள்ளத்தை ஈர்த்துக் கொண்டார்.

கவிஞர் செய்த தொழில்கள் 17. அதில் அவர் செய்த தொழிலில் உழவுத் தொழில் ஒன்று. கவிஞர் உழவர் பெருங்குடி மக்களின் வாழ்க்கையை நேரில் காண்கிறார். உழவர்கள் உழைக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் வாழ்வில் நிம்மதி இல்லை. அதே சமயம் அவர்கள் நெற்றி வேர்வை நிலத்தில் விழ உழைத்து நிலம் எனும் நல்லாளைச் செம்மைப்படுத்துகிறார்கள். அவர்களது உழைப்பை விவரிக்கிறார் கவிஞர்.

"சும்மா கிடந்த நிலத்தைக் கொத்தி
சோம்பல் இல்லாமல் ஏர் நடத்திக்
கம்மாக் கரையை ஓசத்திக் கட்டிக்
கரும்புக் கொல்லையில் வாய்க்கால் வெட்டிச்
சும்பாப் பயிரைப் பறிச்சு நடந்து
தகுந்த முறையில் தண்ணீர்விட்டு
நெல்லு விளைஞ்சிருக்கு — பரப்பும்
உள்ளே மறைஞ்சிருக்கு"

இவ்வாறு விளைந்த நெல் எவ்வாறு இருக்கிறது என்பதை அவரது கண்களால் அழகுபடக் காண்கிறார்—

"நல்லவர் செய்த செயல்களிலே — பயிர்
நடனமாடுது வயல்களிலே"

நமது கவிஞருக்குப் பயிர் நடனமாடுவதாகக் காட்சி தருகிறது. இப்படி ஒரு வினாடி அழகை ரசித்துக் கொண்டிருந்த கவிஞருக்கு விவசாயப் செண்ணின் புலம்பல் காதுில் படுகிறது. அந்தப் புலம்பல் என்ன?

"காடு வெளைஞ்சென்ன மச்சான் — நமக்கு
சையுங்காலுந்தானே மிச்சம்"

உடனே கவிஞர் நம்பிக்கையூட்டுகிறார்

"இப்போ —
காடு வெளையட்டும் பொண்ணே — நமக்கு
காலம் இருக்குது பின்னே"

கவிஞர் கூறும் இந்த நம்பிக்கை திருப்தியடைவதாகத் தெரியவில்லை விவசாயப் பெண்ணுக்கு

“மாடா ஒழைச்சவன் வாழ்க்கையிலே — பசி
வந்திடக் காரணம் என்னமச்சான்”

என்று பசிவர என்ன காரணம் என்று வினா எழுப்புகிறான். அதற்
குப் பதில் சொல்கிறார் கவிஞர்.

“அவன்—

தேடிய செல்வங்கள் வேறே இடத்தில்
சேர்வதினால் வரும் தொல்லைடி” என்று முடிக்கிறார்.

பட்டுக்கோட்டை கல்யாணசுந்தரம் எடுத்துக்காட்டிய இந்த
வரிகள் மகாகவி பாரதியின் பாரத சமுதாயத்தைப் பற்றிய
பாடலுடன் ஒப்பிடலாம் எனக் கருதுகிறேன்.

“கனியும் கிழங்கும் தானியங்களும்
கணக்கின்றித் தருநாடு — இது
கணக்கின்றித் தருநாடு — நித்த நித்தம்
கணக்கின்றித் தருநாடு”

என்று நமது நாட்டின் வளத்தைக் கூறிய பாரதி, அந்த வளங்
களை உழைப்பின் பயனாய் விளைந்த செல்வத்தை பட்டுக்கோட்டை
கல்யாணசுந்தரம் கூறியதைப்போல ‘தேடிய செல்வங்கள் வேறே
இடத்தில் சேர்வதினால் வரும் தொல்லை’யின் காரணமாய் சாதா
ரண மக்களுக்கு அந்த விளைந்த பயிர் போய்ச் சேரவில்லையா
னால், அப்போது நாம் என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதை மகா
கவி பாரதி என்ன கூறுகிறான் தெரியுமா?

“இனியொரு விதி செய்வோம் — அதை
எந்த நாளும் காப்போம்;
தனியொருவனுக்குணவில்லையெனில்
ஐகத்தினை அழித்தடுவோம்”

என ஆணையிடுகிறான் பாரதி.

‘கவிஞன் என்று நாம் நன் மதிப்புக் காட்டும் ஒருவனிடம்
உள்ள சிறப்பு என்னவென்றால், நாம் சொல்லவிரும்புவதை எல்
லாம் அவன் ஒருவனே அழகாகச் சொல்லி முடிக்கிறான்’ என்று
ரவீந்திரநாத தாகூர் ஓரிடத்தில் கூறுகிறார்.

எனவே கவிஞர் பட்டுக்கோட்டை கல்யாணசுந்தரம் மக்கள்
கவிஞராகத் திகழ்ந்திருப்பதில் வியப்பேதுமில்லை.

பட்டுக்கோட்டை கல்யாணசுந்தரம் குழந்தைகள் மனநலம்
வளர உயர்ந்த கருத்துக்கள் கூறி பாடலை இயற்றினார். மகாகவி
பாரதி பாப்பா பாட்டு இயற்றி குழந்தை இலக்கியத்திற்கு ஒரு
வரவு ஏற்படுத்தினான்.

“சோம்பல் மிகக் கெடுதி பாப்பா — தாய்
சொன்ன சொல்லைத் தட்டாதே பாப்பா
தேம்பி அழுங்குழந்தை நெண்டி — நீ
திடம் கொண்டு போராடு பாப்பா”

என்று பாரதி பாப்பாவுக்குக் கூறுகிறார்.

இதையே பட்டுக்கோட்டை கல்யாணசுந்தரம் ஒரு திரைப்
படத்தின் பாடலாக இயற்றினாலும் ஒரு அரிய குழந்தை இலக்
கிய வரலாறுக அது இருக்கிறது என்பதைக் காண்கிறோம்.

“தூங்காதே தம்பி தூங்காதே - நீயும்
சோம்பேறி என்று பெயர் வாங்காதே
தூங்காதே தம்பி தூங்காதே”

இந்த வரிசளில் பட்டுக்கோட்டை கல்யாணசுந்தரம் கூறுவதைப் பாருங்கள். மகாகவி பாரதி ‘சோம்பல் மிகக் கெடுப பாப்பா’ என்றுதான் கூறார். ஆனால் பட்டுக்கோட்டையோ ‘சோம்பல் மிகக் கெடுதி’ என்பதனை எதிர்மறையாகக் கூறி ‘சோம்பேறி என்ற பெயரை வாங்காதே; தூங்காதே தம்பி தூங்காதே’ என்று தம்பிக்கு உடன் பிறப்பு ஒருவன் கூறுவது போல பட்டுக்கோட்டை கூறுகிறார். மேலும், கூறுகிறார்,

“நல்ல பொழுதையெல்லாம்
தூங்கிக் கெடுத்தவர்கள்
நாட்டைக் கெடுத்ததுன்
தானுங்கெட்டார்; சிலர்
அல்லும் பகலும் தெருக்கல்லாயிருந்துவிட்டு
அதிர்ஷ்டமில்லையென்று அவட்டிக்கொண்டார்”

மேலும் பட்டுக்கோட்டை கல்யாணசுந்தரம் பாடுகிறார்.

“உயர் பள்ளியில் தூங்கியவன்
கல்வியீழ்தான்”

எப்படிப் பாருங்கள், கவிஞர் கூறுவது!

“போர் படைதனில் தூங்கியவன்
வெற்றியிழந்தான்
கடைதனில் தூங்கியவன்
முதல் இழந்தான்
கொண்ட கடையில் தூங்கியவன்
புகழ் இழந்தான்”

என்று கூறி முடிக்கிறார் கவிஞர்.

இந்தப் பாடலின் வரிகள் எதைக் காட்டுகிறது? மகாகவி பாரதி ‘கெடுப்பது சோர்வு’ என்று கூறிய புதிய ஆத்தி குடிபாடம் அல்லவா புகட்டுகிறது.

‘அறிஞர் குழுவிலே பேசப்படும் மொழிவிட தெருவிலே பேசப்படும் மொழிக்குத்தான் அதிக ஆற்றல் உண்டு’ என்கிறார் எமர்சன் என்ற ஓர் அமெரிக்க அறிஞர்.

பட்டுக்கோட்டை கல்யாணசுந்தரம் அத்தகைப் பேசப்படும் எளிய சொற்களைக் கொண்டே பாடல்களை இயற்றியதின் மூலம் கவிஞரைச் சுவைக்க முடிகிறது.

‘இத்தகு சிறந்த கவிதைகளைத் தந்த கவிஞர் நிறைநாள் வாழ முடியாமல் போனது தமிழகத்துக்குப் பேரிழப்பாகும். வாழ்ந்த நாள் கொஞ்சமேயாயினும் கால வெள்ளத்தைக் கடந்து நிற்கின்ற கருத்துக்கள் நிறைந்த கவிதைகள் பலவற்றைத் தந்திருக்கிறார். மனித குலம் வாழ்நாள் வரை பட்டுக்கோட்டை கல்யாணசுந்தரம் பாடல்கள் வாழும்; கவிஞரின் புகழும் வாழும்’ என்று தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் கூறியிருப்பதையே நாமும் கூறி, தமிழும் உலகமும் உள்ளளவும் தமிழ்த்தாயின் தலமகன் பட்டுக்கோட்டை கல்யாணசுந்தரம் புகழ் காலத்தால் மறையாது நிலைத்து நிற்கும் என்று உறுதியாக நம்புகிறேன்.

பட்டுக்கோட்டை ஆய்வு வளர்ச்சி:

ஒரு குறிப்பு

க. கைலாசபதி

பட்டுக்கோட்டை கல்யாண சுந்தரம் அவர்களின் பொன் விழா (13-4-1930—8-10-1959) கொண்டாடப்படும் விவகாரத்தில், அவரது ஆக்கங்கள் பற்றிய ஆய்வுகள் பரிணமித்து வந்திருக்கும் வரலாற்றை நோக்குதல் சாலப் பொருத்தமாகும். பட்டுக்கோட்டையின் பெருமையை முற்படத் தமிழகிற்கு எடுத்துக்கூறிய ப. ஜீவானந்தம் ஒரு சமயம் பின்வருமாறு எழுதினார்: "எந்தப் புலவர் பேரவையும், எந்தப் பல்பலைக் கழகமும், எந்தத் தமிழ்த் தெய்வமும் பட்டுக்கோட்டைக்கு மக்கள் கவிஞர் என்று பட்டம் சூட்டவில்லை. மக்கள் மன்றமே அவருக்கு மக்கள் கவிஞர் என்ற பட்டத்தை மையார வாயார வழங்கிற்று" கவிஞர் மறைந்த ஓராண்டு காலமாக குறித்த ஏழைப் பெற்ற ஒரு கட்டுரையில் (8-10-1960) ஜீவானந்தம் இவ்வாறு குறிப்பிட்டார்.

மக்களினதும் மற்போக்கு இயக்கங்களினதும் பக்கம் சார்ந்து நின்ற கவிஞன் அகல மரணமடைந்ததும் அவன் புகழ் மெல்ல மெல்லத் தமிழ் நாட்டிலும் தமிழ் வழங்கும் ஏனைய

உணர்சளிமும் பரவத் துவங்கியது. குறிப்பாக முற்போக்கு ஏடுகள் கல்யாணசுந்தரத்தின் கவிதைகள் பற்றிய திறமையான அவ்வட்போது வளியீட்டு வந்தன. 'தாமரை' இதழ் இத்துறையில் முன்னோடியாகச் செயற்பட்டது. ஜீவானந்தம் உட்படப் பலர் கட்டுரைகள் எழுதிவந்தனர். எடுத்துக்காட்டாக, 'எட்டய புரத்தின் வாரிசு பட்டுக்கோட்டை' என்ற கலைப்பில் எம். பி. மணியேல் (தாமரை, அக்டோபர், 1962), எழுதிய கட்டுரையைக் குறிப்பிடலாம். கவிஞன் மறைந்த காலத்தை யடுத்து இவ்வகையிலும் கட்டுரைகள் ஆங்காங்கு வெளிவந்தன உதாரணமாக கா. சிவத் தமிழ், 'திரை வளர்த்த கவிதை' என்ற கட்டுரையில் (மரகதம், அக்டோபர், 1961), முக்கியமான சில சிந்தனைகளை முன்வைத்திருந்தார்.

பட்டுக்கோட்டையின் கவிதைகளை முழுமையாகவும் ஆழமாகவும் ஆராய்வதற்கு முயல் தேவையாக அக் கவிதைகள் தொகுத்தப் பதிப்பிக்கப்பட வேண்டியிருந்தன. என் சி பி. எச். வெளியீடாக பி. இ. பால

கிருஷ்ணன் தொகுத்துப் பதிப் பித்த 'மக்கள் கவிஞர் பட்டுக் கோட்டை கல்யாணசுந்தரம் பாடல்கள்' (1967), என்னும் நூல் ஆய்வாளர்களுக்கு அடிப் படையானதாகும். கவிஞர் மறைந்த வேளையிலேயே அவரை நன்கறிந்தவர்களும் திரையுலகில் தொடர்பு கொண்டிருந்தவர்களும் சிற்சில குறிப்புகளும் கட்டுரைகளும் எழுதியிருந்தனர். உதாரணமாக முற்போக்குக் கலைஞர் டி. கே. பாலச்சந்திரன், "நான் கண்ட மக்கள் கவிஞர்" என்ற கட்டுரையை 1959 நவம்பரிலேயே (தாமரை) எழுதியிருந்தார். தாம் தாம் கேட்டுச் சுவைத்த பாடல்களை இவர்கள் சிலாகித்துப் பேசினர். தொகுதி வெளிவந்த பின்னரே முறையான ஆய்வுகள் மேற்கொள்ள வாய்ப்பு உண்டாயிற்று எனலாம்.

நான் அறிந்த வரையில் பட்டுக்கோட்டையின் பாடல்கள் பற்றிய ஆய்வினைத் தனி நூலாக வெளியிட்டிருப்பவர் பா. உதயகுமார் என்பவர். "பட்டுக்கோட்டை கல்யாணசுந்தரம் பாடல்கள் - ஒரு திறனாய்வு" (1978) என்னும் நூல் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தில் எம். ஃபில். பட்டத்திற்கான ஆய்வுரையாகும். கையடக்கமான அந்நூல் படிப்போர்க்குப் பயன் அளிக்க வல்லது. சமீப காலத்தில் வெளிவந்த வேறு சில நூல்களில் பட்டுக்கோட்டை பற்றிய அத்தியாயங்கள் உள்ளன. இத்தகைய நூல்களுள் வ. மூர்த்தி என்னும் ஆராய்ச்சியாளர் வெளியிட்டுள்ள "இக்காலக் கவிதைகள் - மரபும் புதுமையும்" என்பது சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கது. பாரதி, பாரதிதாசன், பட்டுக்கோட்டை நா. காமராசன். மு. மேத்தா, ஏ. தெ. சுப்பையன் ஆகிய ஆறு

கவிஞர்களை ஆராய்ந்து மதிப்பீடு செய்யும் அந்நூலிலே பட்டுக்கோட்டை பற்றிய பகுதி, நூலிற்குச் சிகரமாயமைந்துள்ளது. பட்டுக்கோட்டையின் கலை இலக்கியக் கொள்கையினை நிர்ணயிக்க முயலும் முக்கியமான அக்கட்டுரைபில், மூர்த்தி கூறும் கருத்துக்கள் பலரும் படித்தாய்வேண்டியவை. "தான் வாழ்ந்த காலத்தைச் சரியாகப் படம்பிடித்துக் காட்டியதோடு நில்லாமல், எதிர்காலப் படம் எப்படியிருக்க வேண்டும் என்பதையும் காட்டினார்; கலை நயம் மிக்க கருத்துப் பரப்பலைச் செய்தார்" என்பதே மூர்த்தியின் கட்டுரை கூறும் அடிப்படைக் கருத்தாகும். அண்மையில் வெளிவந்த என்னுடைய "சமூகவியலும் இலக்கியமும்" (1979) என்ற நூலில் பட்டுக்கோட்டை கல்யாணசுந்தரத்தின் கவிதைகளைக் காணப்படும் தனிச்சிறப்பியல்புகள் சிலவற்றை விவரித்துள்ளேன். தற்சமயம் தமிழ்நாட்டுப் பல்கலைக் கழகங்களில் பட்டுக்கோட்டையின் ஆக்கங்கள் பற்றிய ஆய்வுகள் சில நிகழ்த்தப்பட்டு வருகின்றன.

கடந்த பத்துப்பதினைந்து வருடங்களாக வளர்ந்து வரும் ஆய்வுகளின் விளைவாகப் பின்வரும் விஷயங்கள் முன்னணிக்கு வந்திருக்கின்றன.

1. திரைப்பட சாதனத்துக்கும் கவிதைக்குமுள்ள தொடர்பின் தன்மை.
2. பாரதி பரம்பரையில் பட்டுக்கோட்டையின் ஸ்தானம்.
3. நாட்டார் பண்பாட்டியலை நவீன கவிஞர் கையாளும் விதம்;

4. மக்கள் விரும்பும் கலைக்கும் அழகியலுக்கும் உள்ள நெருங்கிய உறவு.

இரு வகைகளில் இந்நான்கு விஷயங்களும் அண்மைக்கால ஆய்வுகளில் இடம் பெற்று வருகின்றன. கல்யாணசுந்தரத்தின் பாடல்களை ஆராயும் பொழுது, குறிப்பாக சமூகவியல் நோக்கில் அவற்றைத் திறனாய்வு செய்யும் பொழுது, பொதுமக்கள் தொடர்பு சாதன வியல், நாட்டார் பண்பாட்டியல், மானிடவியல், அழகியல் என்பனவற்றைத் தொடர்பு படுத்தியே ஆராயவேண்டியிருக்கும். மறுபுறம், மேற்கூறிய துறைகளைத் தமிழிலக்கியங்களோடு தொடர்புபடுத்தி ஆராயும்பொழுதும் பட்டுக்கோட்டை போன்ற சிறுஷ்டிகர்த்தாக்களின் ஆக்கங்களை மதிப்பீடு செய்ய வேண்டியிருக்கும். உதாரணமாக 'நாட்டுப்புற இலக்கியத்தின் செல்வாக்கு' (சென்னை, 1976), என்ற நூலிலே சு. சண்முகசுந்தரம் எதிர்பார்க்கக் கூடிய விதத்தில் பட்டுக்கோட்டையின் பாடல்களை ஆராய்கிறார். 'சர்வ சாதாரண மக்களின் செழிப்பான வாழ்க்கை அனுபவங்களையே உண்டு உருவாக்கியிருக்கிறார் பட்டுக்கோட்டையார். கவிஞரிடம் வழிவழி மரபு உண்டு'

பட்டுக்கோட்டை நமது காலத்தின் ஆற்றல் மிக்க படைப்பாளிகளில் ஒருவராக இருப்பதாலேயே அவரது பாடல்கள், அவரளவில் முக்கியமானவையாக மாத்திரமன்றி, நவீன தமிழ்க்கவிதை சம்பந்தமான பல சிக்கலான பிரச்சினைகளுக்கு ஒளிபாய்ச்சுவனவாகவும் இருக்கின்றன. தனிமனித அவலப் புலம்பல்களுக்கும் சமூகப் பிரக்ஞை வாய்ந்த முழு நிறைவான கவிதைகளுக்கும் உள்ள அடிப்படை வேறுபாடு இது

தான். பாடலாசிரியனது அநுபவ உணர்வின் பிறந்து பின்னர் அவனது சொந்த, தனிப்பட்ட 'உலகிற்கு' மாத்திரம் கட்டுப்படாமல் பொதுவான உணர்வுகளுக்கு உருவம் கொடுப்பதே உயிர்த்துடிப்புள்ள—உயர்வான—கவிதையாகும். பட்டுக்கோட்டையின் படைப்புகள் அத்தகையவை என்பதே மேலும் மேலும் உறுதிப்பட்டு வரும் செய்தியாகும். பாரதிக்குப் பின்வந்த பட்டுக்கோட்டை, சில சில இடங்களில் பாரதியையும் விஞ்சிவிடும் சிறப்பை ஆய்வாளர்கள் காட்டிவருகின்றனர். அண்மையில் 'செம்மலர்' சஞ்சிகையில் 'முப்பேரும் கவிஞர்கள்' என்ற தலைப்பில் அருணன் எழுதிவரும் தொடர் கட்டுரையில், 'இயக்கத்தில் இணைந்து நின்ற இணையற்ற கவிஞர்' என்ற கருத்து, விரிவாகவும் சமீபத்தாரங்களுடனும் விவரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏறத்தாழ ஐம்பத்தைந்து (51) திரைப்படங்களுக்குப் பாடல்கள் எழுதிய கவிஞர் கல்யாணசுந்தரம் சினிமா என்ற சாதனத்தை நன்கு உணர்ந்து அதனை ஆண்டு கொண்டார் என்பது இப்பொழுது அதிகம் அதிகமாக உணரப்படுகிறது. உண்மையே அழகு என்ற மகாவாக்கியத்துக்கு நாம் காண உரைகல்லாக இலக்கியம் படைத்த இயக்கக் கவிஞன் பட்டுக்கோட்டை. பாரதி பரம்பரையின் பரிணாமத்தையும் அவனது கவிதைகளிலே துலக்கமாகக் கண்டு கொள்ளலாம். இன்று திக்குத் திசை தெரியாது தடுமாறி அல்லறப்படும் பல இலக்கிய கர்த்தாக்களுக்குப் பட்டுக்கோட்டை

கலங்கரை விளக்கமாவான். கல்யாணசந்தரத்தின் கவிதைகள் பற்றிய விஞ்ஞான பூர்வமான ஆய்வு பெருகப் பெருக, நவீன தமிழ்க் கவிதை பற்றிய விளக்கம் மேலும் தெளிவடையும் என்பதில் ஐயமில்லை. இருபதாம் நூற்றாண்டுத் தமிழிலக்கியத்தில் நவயுகத்தைப் பிரகடனஞ்செய்த சுப்பிரமணிய பாரதியாரைத்தான் தமிழ்க்கூறும் நல்லுலகம் முதன் முதலாக 'மக்கள் கவிஞன்' என்று மனமாரப் போற்றியது. படைப்பிலக்கியம்' (செவனே, 1976), என்ற நூலிலே ந. பிச்சமுத்து பட்டுக்கோட்டை பற்றிக் கூறியிடத்துக் குறிப்பிடுவது போல, 'சமுதாயப் பிரச்சினைகளைப் பாடும் புலவருள் யாவரும் பாரதிக்குப் பின்னால் நிற்பவர்கள் தான் கல்யாணசந்தரத்தின் பாடல்கள் அனைத்தும் மக்கள் பிரச்சினைகள் பற்றியவைதான். பட்டுக்கோட்டையின் பாடல்கள், உயிர்த் துயிப்பள்ள மக்கள் இலக்கியம் என்று சொல்லலாம்.'

பட்டுக்கோட்டையின் பாடல்களைப் படிக்கும் பொழுதெல்லாம் எனக்க வெளின் கூறியதுதான் நினைவுக்கு வருவதுண்டு.

''கலை மக்களுக்குச் சொந்தமானது. அதன் வேர் வளர்ந்திருக்கப்பட்ட, பெரும்பாலான, உழைப்பாளிய் பெருமக்களுக்கு இடையில். படர்ந்திருக்க வேண்டும். அது அவர்களை ஒன்றுபடுத்தி அவர்தம் உணர்ச்சிகளையும் எண்ணங்களையும் ஆசைகளையும் நிறைவேற்றச் செய்வதாய் அவர்தம் கலை உணர்வைத் தூண்டுவதாய் அமைய வேண்டும்''

மல்லிகை மாசிகை சும்மா படித்து விட்டுப் போகும் சஞ்சிகை அல்ல. அது எதிர்கால இலக்கியத் தேவைக்காக இன்று வழிசமைக்கும் இதழ். எனவே ஓர் இதழைக் கூடத் தவற விட்டு விடாதீர்கள். உங்களை கவனக்குறைவு தரமான ஓர் இதழைத் தவற விட்டு விடக் கூடும். பின்னர் அதைச் சேர்த்து மூலக் தொகுப்பிலும் இணைக்கலாம் என அசட்டையாக இருந்தீர்களானால் அது கடைபிடிக்காமலே போகவும் கூடும். எனவே ஒவ்வொரு இதழையும் மிகப் பொறுப்புணர்ச்சியுடன் சேமித்து வைக்கப் பாருங்கள்.

தமது அலட்சியத் தனந்தால் தவற விட்ட இதழ்களைக் கேட்டுப் பலர் எம்முடன் தொடர்பு கொள்ளுகின்றனர். சிலருக்கு உதவ முடியுமென்று, பலருடைய அபிவாழை நிறைவேற்றுவதில்லை.

இது எச்சரிக்கையல்ல; அன்பு வேண்டுகோள்!

குறிப்பாக உயர்கல்வி மாணவர் களும் தரமான இலக்கியக் கலைஞர்களும் பிரதிகளைப் பத்திரப்படுத்த வேண்டும் என்காரணத்தைக் கொண்டும் இரவல் கொடுக்கக் கூடாது.

மல்லிகை இதழ்களின் பெருமை உடன் நினைக்காலதரல் உடனடியாகத் தெரியவராத போகலாம். காலம் செல்லச் செல்லத்தான் இதனது உள்ளடக்கப் பெருமை கோஞ்சம் சொஞ்சுமாகப் பரியும். அதைப் பூர்ணமாகப் புரிந்து கொள்ளக் கூடிய காலத்திற்கு கவர்ப்பு இதழ்களைப் பத்திரப்படுத்துங்கள் பின்னர்தான் இந்த அறிவிப்பின் முழுக் கருத்தும் உங்களுக்கு விளங்கும்.

— ஆசிரியர்

மாறுகின்ற எண்ணங்கள்

ச. முருகானந்தன்

'கெடீயிலை எழும் பன்
மேனை... இண்டைக்கும இறைக்
காட்டில் மிளகாய் கண்டெல்லாம்
பட்டுப்போகும். தவணை இறைப்
புத் தப்பி இரண்டு நாளாச்ச...
எழும்பு மேனை.....' அதிகாலையி
லேய் அம்மா புராணத்தை
ஆரம்பித்து விட்டாள்.

ரகு புரண்டு படுத்தான்
உடம்பு எங்கும் மூட்டு மூட்டாக
வலித்தது. மனதில் ஏற்பட்ட
எரிச்சலினால் சலித்துக் கொண்
டாலும் அதைக் காட்டிக்
கொள்ளாமல் எழுந்து காலைக்
கடன்களை முடித்தான்.

தேநீரைப் பருகிவிட்டு மண்
வெட்டியுடன் தோட்டத்திற்குச்
சென்றான். தோட்டத்தில்
எரித்து வளர்ந்திருந்த மிள
காய்ச் செடிகளைப் பார்த்த
போது அவனுக்குப் பூரிப்பாக
இருந்தது. அந்தச் செழுமை
எல்லாம் தனது உழைப்பின்
பயன் என்ற உண்மை அவனை
உவகை கொள்ள வைத்தது.
தனது ஒவ்வொரு வியர்வை
மணிகளும் மிளகாய்ப் பிஞ்சுக
ளாகித் தொங்குவது போன்ற
பூரிப்பு! 'ம்..... இந்த முறை
மிளகாய் வித்துவாற காசிலை
கடனிலை ஒரு பகுதியை அடைச்
சிடலாம்' - அவனது மனதில்
மதிழ்ச்சியான எண்ணங்கள்

டப்..... டப்..... டப்.....

'வாட்டர்பம்ப்' இயங்கத்
தொடங்கிவிட்டது.

வாய்க்கால் வளைந்து ஓ
வரும் தண்ணீரைப் பாத்திக்கு
விட்டுக் கட்டினான் ரகு. ஓ
வொரு பாத்தியாக மாறி மா
உழைப்பின் சுகத்தில் களிப்பு
தெரியவில்லை, நேரம் போய்
கொண்டிருந்தது. கதிரவன்
மெல்ல மெல்ல மேலெழுந்து
வந்துகொண்டிருந்தான். ரகுவின்
நெற்றியில் துளிர்ந்து நின்று
சுடறும் வியர்வைத் துளிகள்
மிளகாய்ச் செடிகளுக்கு உரமா
கிக் கொண்டிருந்தன.

மண்ணை வெட்டி பாத்தியை
மூடிக்கட்டி தண்ணீரை மறுபுறம்
ஓடவிட்டு அவன் நிமிரும்போது
'கீ...கீ...கீ...' என்று கிளிகள்
வானில் பறந்துசெல்வது அவனை
ஈர்த்தது. பக்கத்துத் தோட்
டத்தை நோக்கினான். 'வேலி
அவனை மறைத்தாலும், குரலி
லிருந்து இந்துமதியை அடையா
ளம் கண்டு கொண்டான்.

மண் வெட்டியைக் கீழே
வைத்துவிட்டு, முகத்தில் அரும்பி
நின்ற வியர்வையைத் துடைத்த
படி மெல்ல எட்டிப் பார்த்தான்.

இந்த மதியே தான்!

அவனது பார்வையைச் சந்
தித்த போது அவரும் சிரித்
தான். எனினும் அங்கே அவ

எது தாயார் மீட்கியும் நின்ற படியால் வேலை செய்வதாகப் பாவனை செய்ய ஆரம்பித்தாள் இந்துமதி.

அவனது பார்வை அவளை மெய்ந்து கொண்டு நின்றபோது 'என்ன மேனை?... வாய்க்கால் உடைச்சுப் போட்டுது பாக்க யில்லையே.....' அம்மாவின் குரல் காற்றில் உலந்து வந்தது.

திடுக்குற்றுத் திரும்பினால் ரகு. சாப்பாடும் கையுமாக அவனது அம்மா வந்து கொண்டிருந்தாள்.

ரகு மனதிற்குள் சிரித்தபடி மண்ணை வெட்டி வாய்க்காலைக் கட்டினான். அருகேவந்த அம்மா. 'நான் கொஞ்சத்துக்கு மாறுறன்..... நீ சாப்பிடின் மேனை. தோசை ஆறப் போகுது.....' என்றான் ஆதரவோடு.

அவன் அம்மாவை நிமிர்ந்து பார்த்தான். அவனது கண்களிலே துயர வெள்ளம் துளிர் விட்டு நின்றது. '...ம்... இந்த நாற்பது வயதுக்குள்ளாக அம்மாவின் உடலிலும் முகத்திலும் தான் எத்தனை சுருக்கங்களும் தளர்ச்சியும்' அவனுக்கு வேதனையாக இருந்தது.

பல இடங்களில் கிழிந்து தைக்கப்பட்டு இற்றுப் போய் விட்ட சட்டை, அதைப் பக்குவமாக மூடி மறைத்துக் கொண்டிருக்கும் சேலை, அதிலும் பல கிழிவுகள், தையல்கள்! 'இந்த முறை மிளகாய் வித்ததும் அம்மாவுக்கும் தங்கச்சி பூமணிக் கும் சிலை வாங்கவேணும். போன தீபாவளிக்குக் கூட வாங்க முடியேல்லை' உடலிலே தோசை இறங்க இறங்க, உள்ளத்திலும் ஊற்றுகப் பல எண்ணங்கள் உருவாகிக் கொண்டிருந்தன.

'கி... கி... கி...' வானில் எழுந்த பறந்த கிளிகள் அவன் எண்ண அலைகளுக்கு முற்றுப் புள்ளி வைத்தன. இந்துமதி தான் கிளிகளைத் துரத்திக் கொண்டிருந்தாள். நிச்சயமாக அவளைத் தன்பக்கம் ஈர்ப்பதற்காகத்தான் இந்த நாடகம் என்பது அவனுக்குப் புரிந்தது. எனவே ரகு வேலியின் இடுக்கி னூடாக அவளைப் பார்த்துப் புன்னகைத்தான். அவள் கண்களாலும், புன்னகையாலும், சைகைகளாலும் பதிவளித்தாள்.

வாழ்க்கையில் எத்தனை துன்பங்கள் வந்த போதிலும் இந்துமதியின் இனிய நினைவுகள் தான் ரகுவுக்கு வாழ்வில் ஒரு பிடிப்பையும் நம்பிக்கையையும் அளித்துக் கொண்டிருந்தன.

துள்ளித் திரியும் பிள்ளைப் பிராயத்திலிருந்தே அவளுக்கு அவன், அவனுக்கு அவள் என்று இருதரப்புப் பெற்றோர்களாலேயே தீர்மானிக்கப்பட்டிருந்தது. இதனால் அவர்+எனிடையிலான அன்பு வளர்ந்துகொண்டே வந்தது. ஆனால் அவள் பருவ மடைந்த யின்னரீ அவர்களிருவரும் முன்னரைப் போல் பழக வாய்ப்பின்றிப் போய்விட்டது.

இன்ன வயதிலேயே தந்தையைப் பறி கொடுத்த ரகு, பல வித கஷ்டங்களுக்கிடையிலும் நன்கு படித்தான். பரீட்சைகள் எதிலுமே அவன் கோட்டை விடவில்லை. எனினும் பல்கலைக் கழக வாயில்கள் அவனுக்கு முடியிருந்தன. கல்வியில் முன் தங்கிய பிரதேசத்தில் பிறந்து விட்ட ஒரே குற்றத்திற்காக தரப்படுத்தலால் தரைப்படுத்தப்பட்டு பல இளைஞர்களில் அவனும் ஒருவனானான்.

அடுத்ததாக வேலைதேடும் படலம் ஆரம்பமானது.

சீக்கிரமாக ஒரு வேலையில் சேர்ந்து தனது குடும்ப நிலையை உயர்த்த வேண்டும், அம்மா அவனது படிப்புக்காகப் பட்டகடல்களை எல்லாம் அடைக்க வேண்டும் என்று எண்ணிய ரகுவின் எண்ணம் நிறைவேற முடியாதபடி நாட்டில் வேலையில்லாப் பிரச்சினை வெடித்திருந்தது.

மருத்துவராக வரவேண்டும் என்று படித்த ரகுவுக்கு—அதற்குரிய தகுதிகள் பெற்றவனுக்கு—மருந்து கட்டும் வேலைதானும் கிடைக்கவில்லை. லஞ்சமும் செல்வாக்கும் பிரயோகமும் மனிதனிடம் இந்த நாளில் வேலை கிடைப்பது என்பது அவ்வளவு லேசான காரியமா என்ன?

ரகுவைப் பொறுத்தவரை அவனுக்கு வேலை கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கை முற்றாகவே அற்றுப்போய்விட்டது வேலைக்கு அப்பிளிகேசன் போடு என்று நச்சரித்துக் கொண்டிருந்த அம்மாவும் இப்பொழுது சலித்து ஓய்ந்து விட்டாள்.

ரகுவோடு படித்தவர்களில் ஒரு சிலருக்குத்தான் வேலை கிடைத்தது; அதுவும் அரசியல் செல்வாக்கும் லஞ்சத்திற்கும் தான் கிடைத்தது. அவனது நண்பர்கள் சிலர் அரேபியாவுக்கு வேலைசெய்யப் போய்விட்டார்கள். இந்துமதியின் அண்ணா ரவீந்திரதாஸ் கூடப் போய்விட்டான். ரகுவும் அரேபியாவுக்குப் போக முயன்றான், ஆனால் அதிலும் அவனுக்குத் தோல்வியே கிடைத்தது.

அரேபியாவுக்குப் போன ரவீந்திரதாஸ் இந்த இரண்டு வருட இடைவெளிக்குள் பல ஆயிரங்களை இங்கு அனுப்பி விட்டதைப் பார்க்கும்போதெல்லாம், தனக்கும் இப்படி ஒரு

சந்தர்ப்பம் கிடைக்காதா என்று ரகு ஏங்குவான்.

இந்த நிலையில் வெண்காயமும் இறக்குமதி செய்யப்பட்டதால் தோட்ட வரும்படியும் குறைந்தது. வருமானம் செலவுக்கே மட்டு மட்டாக இருந்தது.

வேலை வங்கிப் படிவ முறை வந்தபோது, அவன் மனதிலே மீண்டும் நம்பிக்கை துளிர்விட்ட போதிலும் அதுவும் புஸ்வானை மாகிப் போனபோது.. கொழும்பில் ஒரு அலுவலகத்தில் வேலை பார்ப்பதாக, மாதாமாதம் கைநிறையச் சம்பளம் கிடைப்பதாக, அவனது குடும்பம் தலையெடுப்பதாக, அலனுக்குப் படித்துமதிக்கும் திருமணப் பேச்சுகள் நடைபெறுவதாக, அவன் போட்ட கற்பனைகள், கண்டகனவுகள் எல்லாம் கானல் நீராயின.

*தம்பி மிசின் நின்றுட்டுது கிணத்தில தண்ணி இல்லையோ? அம்மாவின் குரல் கேட்டுத் திரும்பினான் ரகு. ரண்டு மூண்டு தரம் வாட்டர் பம்பு பூட்ட வேண்டியிருக்கு, மண்ணெண்ணை விக்கிற விலையிலே கண்டறியாத தோட்டமும் கத்தரிக்காயும்...

ரகுவுக்குச் சலிப்பாக இருந்தது.

அவன் வாட்டர் பம்பை நிறுத்திவிட்டு நிமிர்ந்தபோது வேலையருகில் மீனாட்சி மாமி இந்துமதியின் அப்பா வருவது தெரிந்தது. *செல்லம்மா... இங்கே ஒருக்கால் வந்திட்டுப் போறியே? அவனது அம்மாவை அழைத்தார்.

அவர்கள் இருவரும் கதைக்கத் தொடங்கும் போதே ரகு வீட்டிற்குப் போய்விட்டான்.

அரை மணித்தியாலத்தின் பின்னர் தோட்டத்தால் திரும்பிய அம்மா தன்பாட்டில் புறு புறுத்துக் கொண்டிருந்தாள். 'அவையளுக்குப் பணத்தைக் கண்டவுடனே சொந்தம் பந்தம் எல்லாம் மறந்துபோச்சு'

'ஏன் என்ன விசயம் அம்மா' ரகு கேட்டான்.

'இந்துமதிக்கு சண்முகத்தாரின்ரை மூததவனைச் செய்யப் போகினமாம். அவைக்கு உத்தியோக மாப்பிளைதான் வேணுமாம்' அம்மாவின் வார்த்தைகள் அவனுக்குப் பேரிடியாக இருந்தன. எனினும் தன்னைச் சுதாகரித்துக் கொண்டு, 'இந்தக் கலியாணத்துக்கு இந்து சம்மதிச்சவளாமே?' என்று கேட்டான்.

'அவள் சம்மதிக்காமல் விடப் போறாளே மாப்பிளை கொழும்பு பெரியாஸ்ப்பத்திரி பிலை மருந்துப் பகுதியிலே ஏதோ பெரிய வேலையெல்லே' என்றாள் அம்மா. அவனது ஆதங்கத்தைப் புரிந்து கொள்ளாமல்.

ரகுளின் இதயம் சக்கு நூறுக வெடித்து விடும் பேரலிருந்தது. இந்துமதி அந்தக் கலியாணப் பேச்சுக்குச் சமூகம் மாட்டாள் என்றே அவனது இதயம் சொன்னது. எப்படியும் அவளைக் கண்டு கதைக்க வேண்டும் போல இருந்தது.

நிதானமாகப் படலையைத் திறந்து கொண்டு மாமிவிட்டுப் பக்கமாக நடந்தான் அவனது உள்ளத்தில் ஆழ்ந்திருந்த உணர்ச்சிகள் குமுறிக் கொண்டிருந்தன. தன் மனதைக் கவர்ந்த இந்துமதியைக் கைப் பிடித்து, தன்னை அடக்காக அர்ப்பணித்து, அவளது ஆழ்ந்த அன்பில் குளிக்க வேண்டும் என்று நீண்ட நெடுங்காலமாகக்

கற்பனை செய்திருந்தவன் அந்த எண்ணம் எங்கே கைகூடாமல் போய்விடுமோ என்ற ஆதங்கத்தால் செய்வதறியாது குழம்பிப் போயிருந்தான்.

அவனது கண்ணிலே இந்துமதி படவில்லை.

அவளைத் தனியே சந்தித்து உரையாட அவன் எடுத்துக் கொண்ட முயற்சிகள் எதுவுமே கைகூடாததால் அடுத்த சில தினைகளாக அவன் நடைப் பிணமாகத் திரிந்தான்.

ஒருவாரத்தின் பின் அவனுக்குக் கிடைத்த தகவல் அவனது உள்ளத்தில் பாலை வார்த்தது. சிதனப் பிரச்சினை காரணமாக அந்தக் கலியாணப் பேச்சுத் தடைப்பட்டு விட்டதாகத் தெரிய வந்தபோது அவனது உள்ளம் குதூகலிக்கவே செய்தது. எனினும் அடுத்து என்ன செய்வது என்று தோன்றாததால் தவியாய்த் தவித்தான்.

இரண்டு மூன்று வாரமாகக் குழம்பிப் போயிருந்த ரகுவுக்கு மகிழ்ச்சியான செய்தியொன்றைத் தாங்கிய கடிதம் ஒன்று வந்தது. அவனுக்கு அரேபியாவில் வேலை கிடைத்திருந்தது. எவ்வளவு பெரிய எதிர்பாராத மகிழ்ச்சி!

தாய் பூரித்துப் போளுள்.

இந்தச் செய்கி ஊரெல்லாம் பரவியது.

இரண்டு நாட்களுக்குப் பின் மீனாட்சி மாமி விட்டிற்கு வந்திருந்தாள். பேச்சு வாக்கில் அவர் கூறிய வார்த்தைகள் அவனுக்குச் கிரிப்பையும் சினத்தையும் ஒருங்கே ஏற்படுத்தின. எனினும் மனதின் அடியில் மகிழ்வை ஏற்படுத்தவும் தவறவில்லை.

“மச்சாள்..... அந்த நாளிலே இருந்து எங்களுக்குள்ளே ஒரு ஒப்பந்தம் இருக்கு..... நினைவிருக்குத்தானே? உறவு விட்டப் போகாமலிருக்க என்றை மேள் இந்துவுக்கு ரகுவைக் கலியாணம் செய்து வைக்கவேணும்”

மாமியால் இவ்வளவு சிக்கி ரமாக எப்படித்தான் நாக்கைப் புரட்ட முடிகிறதோ என்று ரகு வியந்து கொண்டிருக்கையிலேயே அம்மா காரசாரமாகப் பதிலடி கொடுக்க ஆரம்பித்தாள்

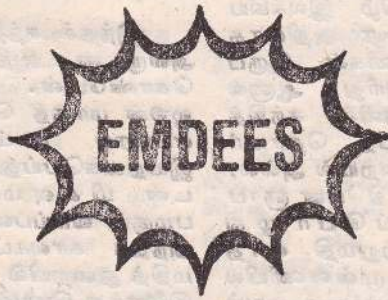
“என்ன மீனாட்சி?..... அண்டைக்கு ஏதோ சொன்னனி?... இப்ப எனரை பொடியனுக்கு வேலை கிடைச்சிட்டுது எண்ட உடனே..... ம்... சரி... சரி... எதையும் கதைக்கையுக்கையோசிச்சுக் கதைக்க வேணும். பணமும் பதவியும் பெரிசில்லை.

உறவுதான் முக்கியம். நீ எப்படியோ? நான் எப்பவும் மாறுகிறவளில்லை. இந்துவுக்கு ரகுவைச் செய்வம்... முதலில் அவன் போய் இரண்டொரு வருஷம் உழைச்சுக் கொண்டு வரட்டன்.

மீனாட்சி மாமி தலைகுனிந்து நின்றாள்.

அம்மாவின் பெருந்தன்மையைக் கண்டு ரகு பூரித்தான். மாமியின் பச்சோந்தித்தனத்தை அவன் வெறுத்தாலும் இந்து மதியை அவனால் ஒபக்க முடியவில்லை. அம்மாவின் வார்த்தைகள் சரியென்றே அவனுக்கும் பட்டது.

இப்போது அவனுக்கு நிம்மதி!

நறுமணத்திற்கு
நுரை வளத்திற்கு
பளிச்சிடும் வெண்மைக்கு
எம்டீஸ் சோப்

எம்டீ ஏஜன்சி, தொழிற்பேட்டை. அச்சுவேலி

கிஸார் பற்றிய சில நினைவுகள்

எம். ரங்கநாதன்

எம். ஏ. கிஸார்

ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய உலகில் கிஸாரை அறியாத இலக்கிய அபிமானிகள் இருப்பது அரிதிலும் அரிது. ஆனால் நான் அவரை முதலில் சந்தித்தது ஒரு இலக்கியத் தொடர்பாளர் என்ற முறையில் அல்ல. 1964 இறுதிப் பகுதியைக் குறிப்பிட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அப்பொழுது அவர் தேயிலை ஏற்றுமதி வர்த்தகத் துறையில் முன்னணியில் இருந்தார். நானும் அச்சமயம் அதே துறையில் தான் ஈடுபட்டிருந்தேன். நான் பணியாற்றிய ஸ்தாபனம் மத்திய கிழக்கு நாடுகளுக்கான ஏற்றுமதித் துறையில் ஒரு சிக்கல் ஏற்பட்ட சமயத்தில், அதைத் தீர்க்கும் முகமாக அவரைச் சந்திக்க வேண்டியிருந்தது. என்னுடைய இன்னுமொரு நண்பருடன் அவரைச் சந்திக்கச் சென்றேன். உதற்கு முன் அவரைப் பற்றிக் கேள்விப்

பட்டிருந்தேன். ஆனால் சந்தித்ததில்லை. அவரைச் சந்திக்கும் முன், இந்தச் சிக்கலைத் தீர்ப்பதற்கு அவர் உதவுவாராவென முழுமையான நம்பிக்கை எனக்கு இல்லை. ஆனால், அவரைச் சந்தித்த பொழுது பலகாலம் பழகிய நண்பரைப் போல என்னுடன் பேசி உபசரித்தார். எங்களுடைய பிரச்சினையைப் பற்றி கூறியவுடன் சிறிதும் தயக்கமின்றி உதவ முன்வந்தார். அவருக்கு ஏற்பட்ட சிரமங்களையும் பொருட்படுத்தாமல் எங்களுக்குச் செய்த உதவி பிரச்சினையைச் சுமுகமாகத் தீர்த்துவைக்க வழி வகுத்தது.

இந்தச் சந்திப்புக்குப் பின் அவருடன் அதிக தொடர்பு கொண்டேன். ஆயினும் 1974 ஜூன் மாதத் தொடக்கம் 1975 ஏப்பிரல் 8-ம் திகதி, அவர் இயற்கையெய்தும் வரை அவருடன் மிகவும் நெருக்கமாகப் பழகும் வாய்ப்பைப் பெற்றேன். அந்தக் காலகட்டத்தில் ஏற்றுமதித் துறையில் அவரும் நானும் இணைந்து செயல்பட்டோம்.

அப்பொழுதுதான் அவருக்கு தமிழ் இலக்கியத்தில் இருந்த ஆர்வத்தை அறிய முடிந்தது. தமிழ் இலக்கியத்தைப் பற்றியும், தமிழ் படைப்பாளிகளைப் பற்றியும் வெகுவாக விவாதிப்பதுண்டு. அவர் இஸ்லாமியர் ஆயினும், தமிழில் அதிக பற்றுக் கொண்டிருந்தார். இஸ்லாமிய பெருமக்களிடையே தமிழ்

பற்றை வளர்க்க அவர் எடுத்த முயற்சிகள் பல அவர். மதத் தால் இஸ்லாமியர் ஆயினும், மொழியால் — இனத்தால் தமிழன் என்று பெருமிதம் கொள்வதுண்டு. ஆயினும் அவரிடம் இனவாதம் இல்லை. தமிழ் — சிங்கள இன மக்களிடையே ஒருமைப்பாட்டை வளர்க்க அவர் எடுத்த நடவடிக்கைகள் பல.

இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் வாயிலாக இனங்களிடையே உள்ள கசப்பை நீக்கி ஒருமைப்பாட்டை உருவாக்க சில அடிப்படைக் கோரிக்கைகளை வகுக்க எடுக்கப்பட்ட முயற்சிகளில் அவருடைய பங்களிப்பு மகத்தானது.

1974 இறுதியிலும், 1975 முற்பகுதியிலும், சிங்கள, தமிழ் எழுத்தாளர்களின் மாநாடு கூட்டி இனச்சிக்கலைத் தீர்க்கும் நோக்குடன் சில அடிப்படைத் திட்டங்களை வகுக்க முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டன. அந்த முயற்சியில் கிஸார் அவர்கள் தீவிரமாக ஈடுபட்டு தன் உடல்நிலைமையையும் பொருட்படுத்தாமல் செயல்பட்டது ஞாபகம் வருகிறது. அப்பொழுது அவர் வீடு மாநாட்டு அலுவலகமாக மாறிக் காட்சிதந்தது. அநேகமாக தினமும் பல எழுத்தாளர்களுடனும், அறிஞர்களுடனும் கூட்டுச் சர்ச்சைகளில் பங்கு பற்றுவதுண்டு. இக் கூட்டங்களில் பல தடவைகளில் நானும் பங்கு கொண்டு அவரது அயராது உழைப்பை கண்கூடாகக் கண்டேன். அவர் இறுதி முச்சுவரை மாநாட்டின் வெற்றிக்காகப் பாடுபட்டார். ஆனால் மாநாட்டில் பங்குபற்றும் வாய்ப்பின்றி மறைந்தார்.

அவருடன் நெருங்கிப் பழகிய பொழுதுதான் டொமினி க்

ஜீவா, பிரேம்ஜீ ஞானசுந்தரம், சோமகாந்தன் ஆகிய படைப்பாளிகளைச் சந்திக்கும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிட்டியது. 'மல்லிகை' யை முதல் முதலாக கிஸார் அவர்களிடம்தான் வாங்கிப் படித்தேன். மல்லிகையுடன் எனக்கு நெருக்கம் ஏற்பட அவர் தான் மூலகாரணம். ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியத்தில் எனக்கு ஒரு பற்றுதலை ஏற்படுத்தியவர் கிஸார்தான்.

மல்லிகை, தினகரன் ஆகிய சஞ்சிகைகளில் வந்த அவருடைய கட்டுரை ஆக்கங்களைப் பற்றி அவருடல் பல தடவைகளில் நான் விவாதித்திருக்கிறேன். அப்பொழுதுதான் அவருடைய முற்போக்கு எண்ணங்களும், நிலைபாடுகளும் எனக்குப் புலனாயிற்று. அவர் தமிழகத்தின் தலைசிறந்த இடதுசாரித் தலைவர்களான காலஞ்சென்ற ஜீவானந்தம், பாலதண்டாயுதம் ஆகியோருடைய நெருங்கிய நண்பர் என்றறிந்தேன்.

கிஸாருடைய சொந்தப் படைப்புகளும், மொழிபெயர்ப்புகளும் பல காலங்களில் பல சஞ்சிகைகளில் வெளிவந்தன. ஆனால், இதுவரை அவை தொகுக்கப்பட்டு புத்தக வடிவில் வெளிவராதது பெருங்குறையே. இக்குறைபாட்டை நிவர்த்திக்க அவரது நண்பர்களும், உறவினர்களும் முயற்சிக்க வேண்டும். இது அவசியமானது. அன்னரின் ஞாபகார்த்தமாக நாம் செய்யக் கூடிய பணி இதுதான். வருங்காலச் சந்ததியினர் அவருடைய ஆக்கங்களை நுகர்வதற்கு வாய்ப்பினை அளிப்பதுடன் ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியச் சரித்திரத்தில் அவர் நாமம் ஒரு நிரந்தரமான இடத்தைப் பெறுவதற்கு இது உதவியாக அமையும்.

*

கவிஞரும் நகைச்சுவை முத்துக்களும்

க. ந.

கவிஞர் மு. செல்வையா

காலஞ் சென்ற அல்வாபூர்க் கவிஞர் மு. செல்வையா ஆழ்ந்த கனிப்புலமை உள்ளவர் மாத்திரமல்ல, நல்ல நகைச்சுவையாளராகவும் திகழ்ந்தவர். அவருடைய நகைச்சுவை சமூகத்தில் புரையோடிக் கிடக்கும் இழிவுகளை லேசாக நையாண்டி பண்ணும் போக்கில் அமைந்தவை. அனு — சுயா என்ற பெயரில் பல நகைச்சுவைக் கட்டுரைகளை 'சுழுகேசரி' யில் கவிஞர் எழுதி வந்துள்ளார் அவரது சொற் பொழிவுகளில் இடையிடையே நகைச்சுவை முத்துக்கள் தெறித்துக் கொண்டே இருக்கும. கவிஞரின் நகைச்சுவை முத்துக்களுட் சில:

1965 வாக்கில் கவிஞர் ஒரு தடவை தமிழ் நாட்டுக்குப்

போயிருந்தார். தமிழகத்தில் திரு. வி. க., நாமக்கல் கவிஞர், கவிமணி போன்றோருடன் ஏலவே அவருக்குத் தொடர் பிருந்தமையால், கவிஞரின் வருகையை மொட்டி ஓர் இலக்கியக் கலந்துரையாடல் ஏற்பாடாணது.

அக்கலந்துரையாடலில் கவிஞர் பங்குபற்றச் சென்ற சமயம், கூட்டத்துக்குச் சமூகமளித்தவர்களுட் பெண்கள் மிகச் சிலராக இருப்பதனை அவதானித்துக் கொண்டு பின்வருமாறு தமது சொற்பொழிவை ஆரம்பித்தார்.

எங்கள் நாட்டு இராவணன் உங்கள் நாட்டுச் சீதையைக் கவாந்து சென்றதனால் உண்டான பீதி இந்த நாட்டுப் பெண்களை யட்டு இன்னும் நீங்கவில்லைப்போலக் தோன்றுகிறது. நான் இராவணனுமல்ல; இங்கிருந்து யாரையும் கவர்ந்து சென்றுவிடப் போபவனுமல்ல

✽

சீதனக் கொருமையினால் திருமணமாகாது ஏக்கப் பெருமூச்சு விட்டுக் கொண்டிருக்கும் கன்னிப் பெண்களின் துயரம் கவிஞர் உள்ளத்தை எப்போதும் சுட்டுக் கொண்டே இருக்கும். அதே சமயம் படித்துவிட்டு வேலையற்றலையும் வாஸிபர்களின் வாழ்க்கைப் போராட்டமும் கவிஞர் மனத்தை வருத்தித் தவறியதில்லை. இவ்வேதனைகளின் வெளிப்பாடாக அவரிடமிருந்து பல கவிதைகள் பிறந்தன. அவற்றோடு அந்த உறுத்தல்களை உள்ளத்திற் கொண்டு

சொற்பொழிவொன்றிற் பின் வருமாறு கூறினார்:

‘மணமாகாத கன்னிப் பெண்களின் ஏக்கப் பெருமூச்சும், படித்துவிட்டு வேலையில்லாததையும் வாவிபர்களின் துயரப் பெருமூச்சும் வாண நோக்கி மேலெழுந்து முகில்களை வெப்பமாக்குவதனாலேயே இக்காலத்தில் மழை பெய்வதில்லை’

✱

ஒரு சமுதாயத்தில் நசுக்கப் படுகின்ற மக்களின் உரிமைகளை வென்றெடுப்பதற்காகப் போராடுகின்றவர்கள் இடதுசாரிகளாகுறிப்பாகத் தமிழ்ச் சமுதாயத்

தில் அடக்கப்பட்டு, ஒடுக்கப் பட்டு, உரிமைகளை இழந்து, அடிமைகளாக வாழும் பெண்களின் அவலநிலை கவிஞரின் உள்ளத்தைக் குத்தியதென்பதில் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை. அந்தத் துயர் தோய்ந்த அநுதாபத்தின் வெளிப்பாடாகச் சந்தர்ப்பம் வாய்க்கின்ற போதெல்லாம் பின்வருமாறு சொல்லுவார்:

‘தமிழ்ப் பெண்கள் எல்லோரும் இடது சாரி (றி) கள்தான். ஆனால் அவர்கள் தமது அடிமைத்தனத்தைக் களைந்தெறிய வேண்டுமென்று கொதித்தெழாமல் உறங்கிக் கொண்டு ஏன் தான் இருக்கிறார்களோ’

ஐயங்களும் ஆச்சரியங்களும்!

‘ஐயனார்’ அடிக்கடி எம்மைச் சந்திப்பவர். பல்வேறு பிரச்சினைகள் பற்றித் தமது கருத்துக்களைச் சொல்பவர். சமீபத்தில் சொறியர் கூட்ட மான்று சிரங்கு சொறிந்து தமது நமைச்சலைத் தீர்ப்பது சம்பந்தமாக இலக்கியக் கருத்துக்கள் என்ற போர்வையில் தனி நபர் தாக்குவர்களைத் தொடுத்துள்ளதை நாம் அறிவோம். கருத்துப் போராட்டம் ஆரோக்கியமானது. ஆனால் இலக்கியச் சொறிதல் மதிக்கப் படக்கக்கதல்ல இது நமக்கு உடன்பாடுமல்ல. இருந்தும் சூழ்நிலையை உத்தேசித்து இந்தக் கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு அவரை அனுமதிக்கின்றோம்.

— ஆசிரியர்

நிலாவணன் எங்கே?

இலக்கிய உலகில் காவத்துக்குக் காலம் சர்ச்சைக்குரிய அலைமோதும் கருத்துக்கள் பல்வேறு நோக்கும் போக்கும் கொண்டவர்களிடமிருந்து வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன. இந்தச் சர்ச்சைகளிலெல்லாம் கைலாசபதி, சிவத்தம்பி என்ற பெயர்கள் இழுபறிப்படாமல் சுப்பித்துப் போவதில்லை. அத்தகைய முக்கியத்துவம் அவர்களுக்குண்டென்பது ‘தன்வயமற்ற நிராகரிப்பாளர்களால்’ கூட ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு விடுகிறது. விமரிசன முன்னோடிகளான கைலாசபதி, சிவத்தம்பி ஆகிய இருவரும் வேண்டுமென்றே சிலரது படைப்புக்களை இருட்டடிப்புச் செய்தார்கள். செய்கிறார்கள் என்ற கருத்து அவர்களை வன்மையாக நிராகரிப்பவர்களால் இடையிடையே முன்வைக்கப் படுகிறது. அவர்கள்

தமது கோட்பாட்டடிப்படையில் செய்த விமரிசனங்கள் மிகவும் ஆரோக்கியமானவை என்பது, 'குறை கூறுவதே இலக்கியப் பணி' என்றுகிவிட்டவர்களால் நச்சயமாக ஏற்றுக் கொள்ள முடியாததுதான். 'ஏன் மகாகவி மறைக்கப்பட்டார்?' என வினா எழுப்பும் அவர்கள், தமது மனங்கள் சாந்தி பெறும் வண்ணம் அவர்களுது ஊன்று கோலாக விளங்கும் எம். ஏ. நூல்மாண் போன்ற பிற்பட்ட விமரிசகர்கள் மகாகவியின் படைப்புக்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து விமரிசனங்களைச் செய்துள்ளார்கள் என்று பெருமையாகச் சொல்லப்படுகிறது. மகாகவிக்கு இழைக்கப்பட்டதாகக் கருதும் அநீதிக்குக் கழுவாய் தேடிய நீலாவணனின் 'வழி' கண்ட நூல்மாண் நீலாவணனை வசதியாக மறந்துபோனதற்கான காரணந்தான் என்னவோ? நீலாவணனின் இலக்கிய அந்தஸ்தில் இவருக்கும் இளக்காரமா? அல்லது நீலாவணன் பற்றிய கணிப்பீடுகள் கனிந்து வருவதற்கு இன்னும் காலம் வேண்டுமா?

நவீன பண்டிதர்கள்

அறுபதுகளில் பண்டிதக் கூட்டத்தினர் மொழியின் பெயரால் — செந்தமிழ் வழக்கின் பெயரால் — ஆக்க இலக்கிய கர்த்தாக்களின் மேல் ஆக்கிரோசமாகப் போர்த் கொடி தூக்கி நின்று, இறுதியில் வலிமை குன்றி அடங்கிப்போனார்கள். இன்று சோஷலிஸத்தின் பெயரால் 'நவீன பண்டிதக் கூட்டமொறு' அலைப்புறுகிறது. சோஷலிஸத்தை முழுமையாக விளங்கி வைத்துக் கொண்டிருக்கும் தத்துப்புத்திரர்கள் தாங்கள்தான் என்று பறைசாற்றிக் கொள்ள எத்தனிக்கிறது. 'மாக்ஸின் கல்லறையில்' தலைவைத்து முகாரிபாடும் வெங்கட்சாமிநாதனின் பச்சை உறவுக்காரர்களான இந்தப் புதிய பண்டிதர்களுக்கு, சோஷலிஸத்தின் மேல் எத்தகைய பற்றுதல் உண்டென்பதுதான் யாருக்குமே புரியாத புதிர். இந்தப் புதிர் விடுபடுவதற்கு நீண்டகாலம் செல்லாது. இது விடுபடும் போது பழைய பண்டிதக் கூட்டத்துக்கேற்பட்ட கதிதான் நவீன பண்டிதர்களான இவர்களுக்கும் நேரப்போகிறது என்பதில் யாருக்கும் சந்தேகம் இருக்க வேண்டியதில்லை.

இலக்கியத் தராசுகள்

சுழத்துச் சஞ்சிகைகளின் நடுநிலைமைத் தனத்தை பரிசோதித்துக் கண்டு பிடிக்கும் ஒரு தராசு உண்டென்றால் அது குறிப்பிட்ட ஒரு கோஷ்டியினர் தான். இச் கோஷ்டி தமது சொந்த விருப்பு வெறுப்புக்களைக் கொட்டித் தீர்க்கும் கட்டுரைக் குப்பைகளுக்கு எந்தச் சஞ்சிகையாவது இடமளிக்காது தவிர்த்துக் கொண்டால் அந்தச் சஞ்சிகை இலக்கிய நேர்மையற்றதாகி விடுமா! இலக்கியக் கணி உள்ளவற்றைப் படைக்கும் ஆற்றலற்ற மலட்டுத்தனத்தினால் தனிப்பட்ட சொறியல்களை இலக்கியமாக்கிவிடப் பகீரதப் பிரயத்தனம் செய்கிறது. இக்கோஷ்டியின் முயற்சிக்கு ஒரு பாராட்டுத் தெரிவிக்கத்தான் வேண்டும்! ஏனெனில் குணக்கோள் ஏற்றியாவது ஜீவமரணப் போராட்டத்தில் கிடந்து முச்சிழுக்கும் ஓர் இதழ் வெளிவரும். இக்கோஷ்டியின் அலை ஓயப்போகிறது. நிச்சயமாகத் தலை தோயத்தான் போகிறார்கள். *

ஐயனார்

பூகோளம்

சாந்தன்

பாட்டு வெய்யில் நெருப்பாய் இருந்தது. வலதுபுறத்து முகம் முழுதும் எரிகிற மாதிரி. இரண்டு பேரும் பேசிக் கொண்டே விரைந்து நடந்தார்கள். வழமையான பஸ் இன்று காலை வாரிவிட, பம்பலப்பிட்டி சந்தியில் வந்திருக்கி வேறு பஸ் எடுக்க நேர்ந்திருக்கிறது.

கொழும்பு நடைபாதைகளில் நடப்பது, இப்போதெல்லாம் பெரிய தொல்லையான வேலை. ஒரு புறம் கடல், மறு புறம் தமிழன் என்று துட்டகைழுனு சொன்னது போல, இங்கே ஒரு புறம் வேலி, மறு புறம் வியாபாரிகள். நடக்கிறது எப்படி? — இந்த மாதிரி கிரி ஏதோ சொல்லிக் கொண்டு வந்தான். இவன், கிரிக்குத் தலையாட்டிபே, வழி நீளம் விரித்திருந்த கடைகளிற் கூண்களை மேயவிட்டபடி நடந்தான். இங்கே இருக்கிறதா பார்க்க வேண்டும் — அந்தப் பூகோளம்.

ஒரு பூகோள உருண்டை வாங்கி, சுதாவுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கனநாளாக நினைவு. நேற்று கோட்டைப் பக்கம் ஒரு அலுவலகப்போன

பொழுது, பூந்தோட்ட வீதி நெடுக அது இருந்தது. சின்னன் — ஒன்றரை இஞ்சிதான் விட்டமிருக்கும். ஆனால் வலு தெளிவாக; அந்த அளவே ஒரு அழகாக. கோளத்துக்கேற்ற ஸ்ரான்ட் வேறு. விளையைக் கேட்டபோது, எங்கும் எட்டு ரூபா சொல்லி, ஏழரைக்குத் தரலாம் என்றார்கள். வாங்க மனம் வரவில்லை. விட்டு விட்டு வந்தான். ஏழரை கொஞ்சம் கூடத்தான்.

‘மூண்டரைக்கு வேலை முடியிறது. எல்லாவிதத்திலும் நல்லது மச்சான் — இந்த வெய்யில் ஜண்டை விட.....’ என்றன்கிரி.

அந்தா! அதுதான். அடுத்தடுத்திருந்த இரண்டு சரப்பாட்டுக் கடைகளுக்கு நடுவில் — இரண்டடி வாசல்களையும் மறைக்காமல், பரப்பப் பட்டிருந்த அங்காடி நடுவில், இந்தக் கோளங்களிலும் ஐந்தாறு.

‘ஒரு நிமிஷம், கிரி...! என்று சொல்லி, அதில் நின்றான்.

‘.....யாரது, இங்கே?’

சரப்பாட்டுக் கடைச் சுவரி விருந்து இறக்கப் பட்டிருந்த சினனப் பொலித்தின் பத்திக்குள் ளிருந்து ஒரு சிறுமி எட்டிப் பார்த்தாள்.

‘என்ன வேணும் மாத்தயா?’

‘இது எவ்வளவு?’

‘ஏழு ஐம்பது.....’

‘ஏழு ஐம்பதா?’ - அவன் அவன் நடக்கத் திரும்பியபோது.

‘சரி, ஆறரை தாங்க...’ என்றான் அவள். வெளியே வந்து.

‘பரவாயில்லை, வேண்டாம்’

'ஆறு ரூபா தந்திட்டு எடுங்க' — ஓரடி எடுத்து வைத்தவனை பின்னால் கூப்பிட்டாள் திரும்பி வந்தான்.

ஒன்பது பத்து வயதிற்குக்கும் அந்தப் பிள்ளைக்கு. கறுப்பு. இரட்டைப் பின்னல். இந்த வெக்கையில் கருகிக் களைத்திருந்தான். கொஞ்சம் நீர்க்காவியும் கொஞ்சம் ஊத்தையுமாய் வெள்ளை யூனீஃபோம். பள்ளிக் கூடத்திலிருந்து நேரே வியாபாரத்தைக் கவனிக்க வந்திருக்க வேண்டும் என்று பட்டது.

'இந்த விலையை யாராவது பெரிய ஆள் சொல்லியிருந்தால் நல்லாயிருக்குமே' என்ற நினைவுடன்,

'உன்ர அப்பாவைக் கூப்பிடு.....' என்றான்.

'அவர் இங்க இல்லை.....'

அரை நிமிடம் நின்றுவிட்டு அவனாக்குக் கிட்டப்போய்ச் சொன்னான்.

'தங்கச்சி, எனக்கிப்ப இது வேண்டாம். ஆன கோட்டைப் பக்கமெல்லாம் இதுக்கு விலை ஏழரை ரூபா சொல்லுங்கள். நீ ஆறு ரூபாய்க்குத் தரலாமென்கறியே..... ஏழரைக்குக் குறைய ஒருத்தருக்கும் கொடாதே...'

— இதைச் சொல்லிவிட்டு, '.....சரி வா' என்று கிரியின் பக்கந் திருப்பியபோது, அவன் பின்னால் நின்று கிச்சிட்டான்:

'ஆறு ரூபாவுக்கெண்டா இதை வாங்க மனமில்லாம... புத்தி சொல்லிவிட்டுப் போறீங்க சீன..... இண்டைக்கு ஒரு வியாபாரமும்ல்கை, மாத்தயா' நின்று திரும்பிப் பார்க்க, 'ஆறு ரூபா தந்திட்டு எடுத்திட்டுப் போங்க.....' என்றான் மீண்டும்.

பொக்கற்றுக்களுள் எல்லாமாக, ஏழு முப்பத்தைந்து இருந்தது. இனி, பஸ்க்கு முப்பது சதம் போதும். ஏழு ரூபாயை எடுத்து நீட்டி, 'சரி, தா.....' என்றபோது, அவள் ஒரு கணத்தயங்கினாள்.

'..... அங்கே எல்லாம் ஏழரை ரூபாய் விக் கிரைகள், பிடி!' என்றான்.

கோழி முட்டையிலுங்க கொஞ்சம் பெரிதான இந்தப் பூகோள உருண்டையை உருட்டிப் பார்த்துக் கொண்டு நடந்த போது, சிரிசிரியென்று சிரித்துக் கொண்டு கிரி கூட வந்தான்.

100

சந்தா விபரம்

ஆண்டுச் சந்தா 18 — 00
[மலர் உட்பட]

தனிப்பிரதி 1 — 25

இந்தியா, மலேசியா 25 — 00

(தபாற் செலவு உட்பட)

இலங்கை

முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் வரலாறும் அதன் சாதனைகளும்

இளங்கீரன்

1. சென்ற இதழ் கட்டுரையின் கடைசிப் பந்தியில் குறிப்பிட்டது போல ஆக்க இலக்கிழும் விமர்சனமும் ஒன்று சேர்திணைந்து வளர்ந்தபோது, இ. மு. எ. ச. மற்ரொரு திருப்பத்தை ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய அரங்கில் உண்டாக்கியது. அத்திருப்பம் 'தேசிய இலக்கியம்' என்ற கோட்பாட்டை முன்வைத்து, அதற்காகப் போராடி வெற்றிகண்டதாகும்.

ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியத்தின் வளர்ச்சிக் கட்டத்தில் அதன் இன்றொரு தேவையை ஓட்டி எழுந்ததே தேசிய இலக்கியக் கோட்பாடும்.

(அ) ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியம் பற்றி இ. மு. எ. ச. முன்வைத்த கருத்துக்களுக்கும் அதற்காக அது நடத்திய இயக்கத்திற்கும் படிப்படியாக ஆதரவு வளர்ந்து வந்த அகே வேளையில், ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியம் அதவரை தமிழ் இலக்கியமாகக் கருதப்பட்டு வந்ததே தவிர, அது இந்நாட்டின் தேசிய இலக்கியமாகக் கருதப்படவில்லை. இதற்கு 'தாய்நாடு இந்தியா, இலங்கை சேய்நாடு' என்ற எண்ணமும் உணர்வும் ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய அரங்கில் இன்

னும் அகலாமல் இருந்து வந்ததே காரணமாகும். இது நாட்டின் தேசிய உணர்விலிருந்தும் சமுதாய நோக்கிலிருந்தும் பலரின் இலக்கியச் சிந்தனையைப் பிரித்தது. இதனால் ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியத்தின் ஒருபகுதிப் படைப்புகள் தனிமனிதவாத எண்ணங்களையும், சிந்தனைகளையும் பிரதிபலித்தனவே தவிர தேசிய உணர்வையும், சமூகக் கண்ணோட்டத்தையும் பிரதிபலிக்கவில்லை! பிரதிநிதித்துவப் படுத்தவுமில்லை. எனவே, ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியம் இன்னும் தேசிய பரிமாணத்தை முழுமையாகப் பெறாதிருந்தது. இந்த நிலையை மாற்ற வேண்டும் என்று இ. மு. எ. ச. தீர்மானித்தது.

(ஆ) 'தாய்நாடு - சேய்நாடு' என்ற எண்ணம் தமிழ்நாட்டு இலக்கியத்திற்கு முதலிடம் கொடுத்தது, ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியத்தை அதற்குக் கீழ்ப்படுத்தியது. பிரசாரமும் நடந்தது. (இதன் பின்னணியில் இந்திய சஞ்சிகைகள் நூல்களை இறக்குமதி செய்யும் வியாபாரிகள் இருந்தனர்) இதனையும் எதிர்த்துப் போராட வேண்டிய அவசியம் எழுந்தது.

(இ) தாய்நாடு, சேய்நாடு என்ற எண்ணத்தையும் உணர்வையும் சாதகமாக்கி ஈழத்துத் தமிழினத்தையும் ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியத்தையும் ஈழத்துச் சமுதாயத்திலிருந்து பிரிக்கும் தேசபக்தியற்ற முயற்சிகளும் முனைப்பாக நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. இதனையும் முறியடிக்க வேண்டியிருந்தது.

(ஈ) 'எழுத்தாளன் தேசிய, சமுதாயப் பிரச்சினைகளுக்கு அப்பாற்பட்டவன். இப்பிரச்சினைகளில் கவனம் செலுத்த வேண்டிய தேவை அவனுக்கு இல்லை. இவற்றிற்கான போராட்டங்களில் அவன் கலந்து கொள்ள வேண்டியதுமில்லை' என்ற கருத்தும் இடையறாது பரப்பப்பட்டு வந்தது. இத்தவறான தனிமனிதவாதக் கருத்தை விமர்சித்து, இந்நாட்டுப் பிரஜைகள் என்ற முறையில் தேசியக் கடமையும், சமுதாயத்தில் ஓர் அங்கம் என்ற முறையில் சமுதாயக் கடமையும் எழுத்தாளர்களுக்கு உண்டு என்பதை எடுத்துக்காட்டி அவர்களைச் சரியான திசைக்குத் திருப்ப வேண்டியமிருந்தது.

2. தரமான இந்தியச் சஞ்சிகைகளையும், நூல்களையும் வரவேற்கும் அதே வேளையில் பிற்போக்குக் குப்பைகளுக்கு எதிராக இ. மு. எ. ச. நடத்திய இயக்கம் இன்னும் பூரண வெற்றியை அடையாமல் இருந்தது. வர்த்தக நோக்கோடு வெளியிடப்படும் இக் குப்பைகளுக்கு இலங்கை தொடர்ந்தும் ஒரு சந்தையாக இருந்து வந்தது. எனவே இதற்கு எதிரான இயக்கத்தை புதிய உந்துவிசையுடன் மேலும் தொடர்ந்து நடத்த வேண்டும் என்று இ. மு. எ. ச. கருதியது.

இத்தேவைகளை ஒட்டியே 'தேசிய இலக்கியம்' என்ற இயக்கம் 1960-ல் எழுந்தது. இக்கோட்பாடுக்கான கருத்தை இ. மு. எ. ச. பின்வருமாறு விளக்கியது.

'தமிழ் மக்கள் மொழி அடிப்படையில் மட்டுமல்லாமல், நாட்டின் அடிப்படையிலும் ஒரு தேசிய இனமாகும். அவர்கள் தமிழர் மட்டுமல்ல. இலங்கையரும் ஆவர். அவர்களுக்கு இந்த ஈழமணித் திருநாடே தாய்நாடு - இந்தியா அல்ல, தமிழ் மக்கள் இந்த நாட்டின் மண்ணோடும், மலையோடும், காற்றோடும், நீரோடும் கலந்து விட்டவர்கள்.

'மாபெரும் நாடான இந்தியா நமது அயல்நாடு. அதனை நாம் மதிப்போம், இந்திய மக்களை நேசிப்போம். அதற்கும் ஈழத்திற்கும் இடையே தொன்றுதொட்டு இருந்துவரும் உறவை, தொடர்பைப் பேணுவோம். அதே வேளையில், நமது தாயகம் ஈழம்தான். இந்தியா அல்ல. 'பெற்ற தாயும் பிறந்த பொண்ணும் நற்றவ வானினும் நனிசிறந்தவை' என்ற இந்திய மகாகவியான பாரதியின் கவிதை வரிகளை மனதில் கொள்வோம். நாம் பிறந்த இந்தப் பொண்ணிடே நமது தாயகம் என்பதை மறவாதிருப்போம்.

'நாம் பிறந்து வாழும் இந்த நாட்டைத் தாயகமாகக் கொள்ளாமல் இந்தியாவைத் தாய்நாடாகக் கருதுவது, நமது தேசிய அடிப்படையிலான உண்மைக்கும், யதார்த்தமான வாழ்வியலுக்கும் சிறிதும் ஒவ்வாது. இத்தவறான எண்ணத்தை விட்டு தொழிப்போம். இந்நாட்டுக்குடிமக்கள் என்ற முறையில் இத்தேசத்தில் நமது வாழ்வு வேரோடி இருப்பது போல

நமது மனதையும் இங்கேயே வேரோட விடவேண்டும்; இதுவே சரியானது'

இவ்வாறு "தாய்நாடு — செய்நாடு" எண்ணத்திற்கு எதிராக இ. மு. எ. ச. அறைகூவல் விடுத்தது. இதற்கமைய இ. மு. எ. சவின் பொதுச் செயலாளர் பிரேமஜி வெளியிட்ட அறிக்கையில், ஈழத்து மக்களிடையே தாம் ஒரு தேசத்தினர், ஒரு நாட்டினர் என்ற உணர்வையும் அவர்களிடையே உள்ள ஒற்றுமையையும் வளர்ப்பது தேசிய இலக்கியத்தின் நோக்கமாக அமைய வேண்டும் என்று கூறியிருந்தார். இதுபற்றி அவர் எழுதிய ஒரு கட்டுரையின் சில பகுதிகளை இங்கே தருகிறோம்.

'நாட்டின் தேசிய, சமூக விமோசனத்துடனும், முன்னேற்றத்துடனும் தான் எந்த ஒரு மக்களினமும் கலை இலக்கியங்கள் வாளிப்பாக வளர முடியும். இந்த விமோசனத்தை முழுமையாக ஈட்ட ஏகாதிபத்தியத்தையும் பிற்போக்கையும் எதிர்த்த அனைத்துத் தேசிய சக்திகளும் ஜனநாயகத்திற்காகவும், நீதியான ஒரு சமூக அமைப்பிற்காகவும் போராடும் அனைத்து ஜனநாயக முற்போக்குச் சக்திகளும் பொது எதிரியான ஏகாதிபத்தியத்தை எதிர்த்து ஒன்றுபட வேண்டும். இது இலக்கியத்துறையில் பிரதிபலிப்பது தேசிய இலக்கியத்தின் ஓர் அம்சமாகும்.

*.....ஈழத்துத் தமிழ்ச் சமுதாயம் இலங்கைச் சமுதாயத்தின் பிரிக்கப்பட முடியாத ஒரு பகுதியாகும். ஈழத்துச் சமுதாயத்தின் வளர்ச்சியிலும் முன்னேற்றத்திலும்தான் ஈழத்துத் தமிழ்ச் சமுதாயத்தின் வளர்ச்சியும் முன்னேற்றமும் உள்ளது. அதேபோல் ஈழத்துச் சமுதாய சோஷலிச நிலைப்பாடுகளைச் சக்

யத்தின் வளர்ச்சிக்கும் முன்னேற்றத்திற்கும் ஈழத்துத் தமிழ்ச் சமுதாயம் தன் பங்குப் பணியைச் செலுத்துகிறது. இந்த யதார்த்த உண்மையை ஈழத்துத் தமிழினமும் அனைத்து ஈழத்து மக்களும் அங்கீகரிப்பதும், இந்த அங்கீகாரத்தின் அடிப்படையில் மொழி, கலை, கலாசாரம், இலக்கியம், அரசியல், பொருளாதாரம் அனைத்துத் துறைகளிலும் அனைத்து மக்களும் சமதையான ஜனநாயக உரிமைகளுடனும், வாய்ப்புகளுடனும் முன்னேறவும், தமது தனித்துவமும் வளர்ச்சியாலும் தமக்குரிய பாத்திரத்தைத் தேசியப் பொறுப்புணர்வுடனும் தன்மானத்துடனும் வகிக்கவும், ஆரோக்கியமான ஒரு ஜனநாயக சூழலை உருவாக்குவதே அனைத்து மக்களினமும் புனிதமான தேசியக் கடமையாகும்.

'ஒரு ஜனநாயக சமுதாயத்தையும் அதை அடுத்து ஒரு சோஷலிச சமுதாயத்தையும் சிருஷ்டிக்க ஈழத்து மக்கள் நடத்தும் போராட்டத்தில் அனைத்து இன மக்களும் அவர் அவர்களின் இலக்கியப் படைப்பாளிகளும் பிரக்ஞை பூர்வமாக அணிதிரளுவதே மனிதனை மனிதன், இனத்தை இனம், தேசத்தைத் தேசம் சுரண்டாத புதிய சமுதாய உறவுகளைத் தோற்றுவிக்க உள்ள ஒரே வழியாகும்.

'ஒன்றுபட்ட ஜனநாயக சமுதாயத்தையும், ஜனநாயக சமுதாய உறவுகளையும் உருவாக்கும் கருத்து நிலைகளை இரு இன மக்கள் மத்தியிலும் பரப்புவது, இந்த அடிப்படையில் இரு இனங்களின் மத்தியிலுமுள்ள உழைக்கும் மக்களின் வர்க்கரீதியான ஒருமைப்பாட்டை வலுப்படுத்துவது, சமுதாய ஜனநாயகக் கடமைகளை நிறைவேற்றி

திப் படுத்துவது ஆகியன ஈழத் தீ பிரதிபலித்து, விளக்கமும் விமர்மக்கள் முன்னும் எழுத்தாளர் முன்னும் உள்ள வரலாற்றுக் கூடமையாகும்.

இதில் தமிழ் எழுத்தாளர்கள் தமது பங்குப் பணியைச் செலுத்த முன்னேறிச் செல்லும் மக்கள் அணியில் முன் வரிசையில் சகோதர சிங்கன எழுத்தாளர்களுடன் கைகோத்து, தோள் இணைத்து நிற்பார்கள் என்பது உறுதி.

நமது ஈழத் தாயகமும், நமது சமுதாயமும் ஒரே விதமான பொதுப் பிரச்சினைகளுக்கும், பொதுக் கடமைகளுக்கும், பொதுப் போராட்டங்களுக்கும் முகம் கொடுப்பதால் ஈழத்து இலக்கியத்தின் முன்னால் உள்ள பிரச்சினைகளும் கடமைகளும் பணிகளும் போராட்டங்களும் பொதுப் பண்பும் பொதுத் தன்மை கொண்டவையே என்று நாம் கருதுகிறோம்.

‘ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியம் தமிழ் இலக்கியப் பொதுப் பரப்பின் ஒரு கூறாக இருந்த போதிலும், அது ஈழத்து வாழ்வோடு, வாழ்க்கைப் போராட்டத்தோடு கலந்தும் தனித்துவம் பெற்றும் இயங்க வேண்டும் என்ற எமது தேசிய இலக்கியக் கோட்பாடாகும்’

தேசிய இலக்கிய இயக்கம் தொடங்கிப் காலகட்டத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இளங்கீரனின் ‘மரகதம்’ சஞ்சிகை தேசிய இலக்கியம் பற்றிப் பல கட்டுரைகளை வெளியிட்டது. அவற்றில் சில பகுதிகளையும் இங்கே தருகிறோம்.

‘நமது நாடு, நமது மக்கள், நமது அரசியல், பொருளாதார அமைப்பு, நமது கலாசாரப் பாரம்பரியம் முதலியவற்றைப்

சனமூலக அமையும் சிந்தனைகளும், உணர்வுகளும் இலக்கிய வளங்களாகத் தோற்ற வேண்டுமென்பதே தேசிய இலக்கிய வாத்தத்தின் அடிப்படையாகும். அப்படிப் பார்க்கும் போது தேசிய இலக்கியம் சில பணிகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று நாம் கருதுவதும் புலனாகிறது’

‘ஒரு நாட்டின் பூகோளம், சித்தாஷ்ணம், பண்பாடு, பொருளாதாரம், அரசியல் அமைப்பு முதலிய எல்லாம் வெவ்வேறு அளவிலும், வடிவிலும், முட்டிமோதியே மனித வாழ்க்கையை நிர்ணயப் படுத்துகின்றன. இவற்றைச் சமுதாயச் சக்திகள் என்றும், பொருளாதாரச் சக்திகள் என்றும், அழைக்கின்றோம். இந்த சக்திகளுக்குள் கட்டுப்பட்டும், விடுபட முயன்றும் வாழும் மனித வாழ்க்கையையே தேசிய இலக்கியம் காட்ட வேண்டும்’

‘இங்கு நாம் தேசிய இலக்கியம் எனப் பேசுகையில் ஒரு நாட்டின் வரலாற்றிலே ஒரு குறிப்பிட்ட காலகட்டத்திலே ஒரு அல்லது ஒன்றிற்கு மேற்பட்ட நோக்கங்களோடு படைக்கப்படும் இலக்கியத் தகுதியையே குறிப்பிடுகிறோம்’

‘...ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தில் காணப்படும் சமூக அமைப்பை அப்படியே பாதுகாக்கவோ மாற்றியமைக்கவோ சீர்திருத்தவோ முயற்சிகள் நடைபெறலாம் ஆங்கு தேசிய இலக்கியம் தோன்ற இடமுண்டு. ஏனெனில் வெறுமனே ஒரு நாட்டைப் பிரதிபலிப்பது தேசிய இலக்கியமாகாது. தேசிய இலக்கியம் என்று நாம் கூறும்போது, இலக்கியம் படைப்பவர்களின் இலட்சியம், நோக்கம் முதலியவற்றையும் சேர்த்தே எடை

போடுகிறோம். சுருங்கக் கூறின் தேசிய இலக்கியம் என்பது ஒரு வித போராட்ட இலக்கியமாகும்'

— க. கைலாசபதி

'ஒரு மொழிக்கு ஓர் இலக்கியம் என்பது மொழிகள் கடல் கடந்து பரவி நிலைபெற்ற இக்காலத்துக்கு ஒவ்வாது. கடந்த இருநூறு ஆண்டுகளாக வளர்ச்சி பெற்றுவரும் ஆங்கில மொழி பல தேசிய இலக்கியங்களைத் தன்னகத்தே கொண்டிருக்கிறது; இன்று நாம் வெறுமனே ஆங்கில இலக்கியம் என்று கூறினால் அது அமெரிக்க இலக்கியத்தையோ, ஆஸ்திரேலிய இலக்கியத்தையோ, கனேடிய இலக்கியத்தையோ குறிக்காது. இம்மூன்று நாடுகளும் ஆங்கிலத்தையே தாய்மொழியாக உபயோகிக்கின்றன. எனினும் அவையரவும் வெவ்வேறு வாழ்க்கை முறையையும் வெவ்வேறு பேச்சு வழக்குகளையும் வகுத்துக் கொண்டு விட்டன வெவ்வேறு தேசிய இலக்கியங்களையும் படைத்துவிட்டன; இன்று ஆங்கில இலக்கியத்தோடு போட்டியிடும் அளவுக்கும் வளர்ந்து விட்டன.

'டிக்கன்ஸ், ஜேன் ஒன்டிஸ், ஹார்டி, ஸ்பென்ட் போன்ற எழுத்தாளர் இன்று இவ்வுலகில் எவ்வளவு புகழ் பெற்றிருக்கின்றார்களோ அவ்வளவு புகழ் பெற்றவர்களாகவே அமெரிக்காவின் வரல்ட் விட்மனும், ஹெமிங்வேயும், தியடேசர்ட் ரீசரும், ஸ்டீவன் பெக்கும், இயூஜின் ஒநீலும் விளங்குகிறார்கள்.

ஆங்கில இலக்கியத்தில் இரண்டறக் கலந்த ஓர் இயக்கமாக அமெரிக்க எழுத்துத்துறை விளங்கியிருக்குமானால் வலுவான இலக்கியத்தை அது படைத்திருக்க முடியாது. உலகுக்கே அது பெரிய நஷ்டமாக இருந்திருக்கும்.

இங்கே சொல்லப்பட்டவை வளர்ந்துவரும் ஆஸ்திரேலிய, கனேடிய இலக்கியங்களுக்கும் பொருந்தும்.

'சுமார் 20 வருடங்களுக்கு முன் கேம்பிரிட்ஜ் ஆங்கில மொழி இலக்கிய வரலாறு' என்ற நூல் இங்கிலாந்தில் பல பாகங்கள் கொண்ட ஒரு பெரிய நூலாக வெளியிடப்பட்டது. அப்பொழுதே அதன் ஆசிரியர்கள் தேசிய இலக்கியக் கோட்பாட்டை முழுமனதோடு அங்கீகரித்துவிட்டார்கள். மேலே கூறிய ஆங்கில மொழித் தேசிய இலக்கியங்கள் யாவற்றுக்கும், ஏன் ஆங்கிலோ — இந்திய இலக்கியத்துக்குக் கூட அவர்கள் தனியிடம் தந்திருக்கிறார்கள். இந்தியாவில் வாழ்ந்து இந்தியப் பண்பாட்டின் அடிப்படையில் 'ஆசிய ஜோதி' என்ற காவியத்தைச் செய்த சேர். டெலின் ஆர்னெஸ்டையும், ஆங்கிலத்தில் பல நூல்களை எழுதிய வங்க தேசத்து ரமேஷ் சந்திர தத்தரையும் ஆங்கிலோ — இந்திய தேசிய இலக்கியத்தின் நல்ல உதாரணங்களாக அவர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள்.

மேலே கூறியவை நமக்குச் சுட்டிக் காட்டுவது என்ன? இலக்கிய விமர்சனம் இனிமே

லும் தேசிய இலக்கியம் என்ற கோட்பாட்டை அலட்சியம் செய்யவோ, சிறிது படுத்தவோ, மழுப்பவோ முடியாது என்பதே.

தேசிய இலக்கியம் என்றதும் பாரதியின் நினைவு நமக்கு வருவது தவிர்க்க முடியாததாகும். பாரதி தேசத்தைப் பற்றிப் பாடியதாலும், தேச மக்களைத் தட்டி எழுப்பியதாலும் மட்டுமே தேசியக் கவியாகி விடவில்லை. இவற்றை அவன் ஆவேசத்துடன் செய்தான் என்பது உண்மையே. ஆனால் பாரதியைத் தேசியக் கவியாக்கியது அவன் தேசத்து நிலையையும், அபிலாஷைகளையும், மகிமையையும், தேச மக்களின் சுகதுக்கங்களையும், அவர்கள் பண்பையும், பாரம்பரியத்தையும் பாடியதேயாகும்... ..

— அ. நடு கந்தசாமி

'... ..அது ஒரு தேசியத் தனித்துவத்தை, தேசிய சுபாவத்தை, தேசிய வல்லபத்தைப் பிரதிபலிக்கத்தான் செய்யும். இதன் வழியே, ஒரு தேசிய இலக்கியம், வேறு நாட்டு இலக்கியங்களுடன் தன்னை வேறுபடுத்தும் சில விசேட தனித்தன்மைகளைப் பெற்றுத்தானிருக்கும். வாழ்க்கைத் தனித்துவ அம்சங்கள், மரபுகள், உருவம் முதலியன இந்திய இலக்கியத்தை அமெரிக்க இலக்கியத்திலிருந்து வேறுபடுத்துகின்றன. வாசக ரெல்லோரும் இரு நாட்டு இலக்கியங்களினதும் முழு 'உணர்வும்' முற்றிலும் வேறுபட்டிருப்பதை ஒப்புக் கொள்வார்கள்'

'... ..தாங்கள் தனி ஒரு 'பூரணம்' என்ற உணர்வு ஏற்பட்ட பின்னர், அமெரிக்க எழுத்தாளர், ஆங்கில இலக்கியத்தின் செல்வாக்கு இருந்தா

லும், தனித்துவமுள்ள அமெரிக்க இலக்கியம் படைக்க வேண்டுமென்று விரும்பினார்கள். வேறொரு தேசத் தோற்றங்களும், வேறு பிரகரணங்களும் இவர்களுடைய பூர்வபோதமாக இருந்தாலும், அவர்கள் வேறொரு சமுதாய அமைப்பில் வாழ்ந்ததிலும், அவர்களுடைய படைப்புகள் தனித்தன்மையுள்ளனவாகத்தான் திகழ்ந்தன. தனி இயல்புகளுடன் கூடிய அமெரிக்க இலக்கியத்தைத் தோற்றுவிப்பதில் அமெரிக்கர் அடைந்துள்ள வெற்றியினால் 'இங்கிலாந்தும் அமெரிக்காவும் ஒரே மொழியினால் பிரிக்கப்பட்ட இரு நாடுகள்' என்ற ஷாவின அங்கதக் கூற்று, இலக்கிய அரங்கத்தைப் பொறுத்தளவில் வெகுவாகப் பொருத்திவிட்டது. இன்றைய ஆங்கில இலக்கியத்தில் நிகழ்ந்துள்ள பல அதிசயங்கள் அமெரிக்காவிற்குள் நடந்தேறின'

'... ..தேசிய இலக்கிய ஆக்கத் தேவை பல காரணங்களின் பால் எழுந்துள்ளது. நாம் சுதந்திரமடைந்ததும், தேசிய உணர்ச்சி வளர்ந்ததும் அக்காரணங்களின் பால் எழுந்துள்ளது. நாம் சுதந்திரமடைந்ததும், தேசிய உணர்ச்சி வளர்ந்ததும் அக்காரணங்களுள் இரண்டாக இருக்கலாம். அரசியல் மாற்றம் இலக்கிய மறுமலர்ச்சியை, அல்லது இலக்கியப் 'புரட்சி'யைத் தோற்றுவிக்கக் காரணமாகவும், தூண்டு கோலாகவும் அமைந்தது. அரசியல் சமூகக் காரணங்களை விடுத்து, விசேடமான இலக்கியக் காரணங்களும் இருக்கின்றன.....'

(தொடரும்)

முஸ்லிம் உலகமும்

வாஷிங்டனின் மாய்மாலமும்

தாவூர்

அண்மையில் அமெரிக்கப் பல்கலைக் கழகங்களின் இஸ்லாமிய கல்வித் துறைப் பிரதிநிதிகளைச் சந்தித்த பொழுது, ஜனாதிபதி கார்ட்டர் ஓர் அறிக்கை விடுத்தார். இன்றைய அமெரிக்க அரசு, முந்திய அமெரிக்க அரசுகள் அனைத்தையும் போலவே, முஸ்லிம் நாடுகளுடன் மேன்மேலும் நெருங்கிய அரசியல், பொருளாதார, கலாசார உறவு கொள்வதில் வெற்றி அடைந்துள்ளது என்று அவர் கூறினார், “பொது வட்சியங்கள் மற்றும் நலன்களின் அடிப்படையில் இந்த நட்புறவு பிறந்துள்ளது” என்றார்.

ஆனால் உண்மை என்ன? 1945 ஆகஸ்டில் முஸ்லிம் நாடான இந்தோனேசியா தனது சுதந்திரத்தைப் பிரகடம் செய்து காலனியாதிக்கம் நொறுங்கி விழும் சகாப்தத்தைத் தொடக்கி வைத்த காலம் வரை, விடுதலை இயக்கங்களின் முன்னேற்றத்தைத் தடுக்கவும், முன்னாள் சாம்ராஜ்யங்களின் காலனியாதிக்கத்தை நீடிக்கவும், அமெரிக்க அரசு முயன்று வந்துள்ளது. மேற்கு இரியனுடன் இந்தோனேசியா மீண்டும் இணையாமல் தடுக்கவும், அமெரிக்கா

முட்டுக்கட்டை போட்டது ஆனால், முஸ்லிம் மக்களின் போலி நம்பனை அமெரிக்காவின் துரோகம், மேற்கு ஆசியாவில் ஈரான் விஷயத்தில் மிகத் தெளிவாயிற்று. உண்மையான தேசபக்தரான முசாதிக்கை, அமெரிக்க மத்திய உளவுத்துறை (சி. ஐ. ஏ.) 1953-ல் ஆட்சிபீடத்திலிருந்து அகற்றியது; வெளிநாட்டில் இருந்து ரேஸா ஷா பெஹலவியை ஆட்சியில் மீண்டும் அமர்த்தியது.

ஷா ஆட்சியின் உதவியுடன், அண்மைக் கிழக்கு மற்றும் ஆப்பிரிக்காவிலுள்ள முஸ்லிம் நாடுகளின்பால் தனது ‘நட்புறவை’ வாஷிங்டன் திரும்பவும் திணித்தது. இப்பொழுதும் கூட மன்னராட்சியை ஈரானிய மக்கள் தூக்கியெறிந்து, 40000 அமெரிக்க ராணுவ ஆலோசகர்களை நாட்டை விட்டு வெளியேற்றிய பின்னரும் கூட இதன் சம்பந்தமாக தனது திட்டங்களைக் கைவிட வாஷிங்டன் விரும்பவில்லை. அமெரிக்காவின் ஆணைகளுக்கு ஈரான் கீழ்ப்படிய மறுப்பதையும், ஆப்கானிஸ்தான் நிகழ்ச்சிகளையும் ஒரு சாக்காக வைத்துக் கொண்டு, இந்தப்

பிராந்தியங்களில் தனது ராணுவ நடமாட்டத்தை அதிகரிக்க கார்ட்டர் அரசு முயலுகிறது.

அமெரிக்க ஜனாதிபதி ஒரு புறத்தில், முஸ்லிம் உலகின்பால் தமது அக்கறையை அறிவிக்கிறார்; ஆனால் மறுபுறத்தில் இந்த நாடுகளைத் தனது விஸ்தரிப்புக் கொள்கையின் இலக்குகளாக அமெரிக்கா கருதுகிறது.

முஸ்லிம் உலகனைத்தின் அரசியல் விரோதியாக யூத இன வெறி கொண்ட இஸ்ரேலுக்கு, சடந்த 37 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக அரசியல் ஆதரவையும் நிதி மற்றும் ராணுவ உதவிகளையும் அமெரிக்கா அளித்து வருகிறது. பல்லாயிரக் கணக்கான முஸ்லிம்களை இஸ்ரேலிய ஆக்கிரமிப்பாளர்கள் கொன்று குவித்துள்ளனர். இஸ்லாமியப் பரம விரோதிகளான யூத இன வெறியர்கள், ஜெருசலேமிலுள்ள அவ்-அக்ரா பகுதியை எரித்தனர். ஆக்கிரமிக்கப் பெற்ற பகுதிகளிலுள்ள முஸ்லிம்கள் இஸ்ரேலிய ஆட்சியாளர்கள் மற்றும் அவர்களது அமெரிக்கப் புரவலர்களின் ஒடுக்கு முறைக்குப் பலியாயினர். தமது தாயகத்தை விடுத்து வெளியேற்றப்பட்ட பல லட்சக் கணக்கான பாலஸ்தீனியர்கள் இதர பிராந்தியங்களில் அலைந்து திரிகின்றனர்.

முஸ்லிம் மக்களுடன் போலி 'நட்புறவை'ப் பிரகடனம் செய்யும் மாய்மாலப் பிரகாரத்தின் பகுதியாக, ஆப்கன் நிகழ்ச்சிகள் பற்றியும் வாஷிங்டன் கூச்சல் போடுகிறது. சோவியத், எதிர்ப்பு வெறியைப் பரப்புவதன் மூலமும், பாகிஸ்தானை அதன் அண்டை நாட்டுக்கு எதி

ராக நிறுத்துவதன் மூலமும், ஏகாதிபத்தியத்திற்கு எதிராகவும் புரட்சிகர மாற்றத்திற்கு ஆதரவாகவுமுள்ள முஸ்லிம் மக்களின் போராட்டத்தைச் சீர்குலைக்கவும், அவர்களது உணர்வை மழுங்கடிக்கவும் அமெரிக்கா முயலுகிறது என்று 'அஜ்ஜஹார் அல்-அக்தார்' என்னும் விபியாபத்திரிகை எழுதுகிறது.

முஸ்லிம் நாடுகளைப் பல ஆண்டுகளாக அமெரிக்கா நடத்தி வந்திருக்கும் முறையைக் கவனிக்கும் போது, அமெரிக்காவின் குறிக்கோள்களையும் நலன்களையும் பற்றிப் பேசுவதற்கு அமெரிக்க ஜனாதிபதிக்குத் தாரமிக உரிமை கிடையாது. அமெரிக்கப் பல்கலைக் கழகங்களின் இஸ்லாமிய கல்வித் துறைப் பிரதிநிதிகளுடன் பேசுசையில் கார்ட்டர் விடுத்த அறிக்கையின் கடைசி வாக்கியம், ஓர் அச்சுறுத்தலாகத் தொனிக்கிறது. இஸ்லாமிய உலகத்துடனான அமெரிக்காவின் உறவுகள், 'அவ்வாறு இருந்தன; இனிமேலும் அவ்வாறுதான் இருக்கும்' என்று கார்ட்டர் கூறினார். ஆனால் இவ்வுலகில் அரசியல் சக்திகளின் அணிச் சேர்க்கையானது தேசிய அரசரிமைக்காசப் போராடும் முற்போக்குச் சக்திகளுக்கு ஆதரவாக இன்று தீவிரமாக மாறியுள்ளது என்ற உண்மையைக் கார்ட்டர் அவட்சியம் செய்கிறார். முஸ்லிம் நாடுகளுடன் சர்வாம்ச ஒத்துழைப்பை வளர்க்க கார்ட்டர் உண்மையிலேயே விரும்பினால், சமத்துவம் மற்றும் நீதி என்ற அடிப்படையில் அது நடைபெறவேண்டும்.

✽

லெனினுடைய கருத்துக்கள் லட்சியத்தின் வரலாற்றும் பொருத்தம்

எம். கஸ்தோவ்

புரட்சிகர நடைமுறைத் துறையில், லெனின் சாதித்த வையானது அவர் மாபெரும் சிந்தனையாளராகவும், ஒளிவீசும் அறிஞராகவும் இருந்தார் என்ற உண்மையினாலேயேயாகும்; மார்க்சியத்தின் வளர்ச்சியில் ஒரு புதிய கட்டத்தை அவர் துவைக்கி வைத்தார்: தத்துவ யியல், அரசியல், பொருளாதாரம், விஞ்ஞானக் கம்யூனிசம் என்ற மார்க்சியத்தின் அனைத்து அங்கப் பகுதிகளையும் கோட்பாடு சம்பந்தமான விஷயங்களில், முக்கியக் கண்டுபிடிப்புகளையும், பொது வரையறுப்புகளையும், கொண்டு வளமை செய்தார்.

உலகக் கம்யூனிஸ்டு இயக்கம் பிறந்து வருவதைக் கண்ட லெனின், அதற்கு ஒரு மாபெரும் வருங்காலம் உள்ளது என்று தீர்க்கதரிசனாகாகக் கூறினார். ஒரு புதிய வகைப்பட்ட புரட்சிகரத் தொழிலாளர் கட்சிகள் உருவாகுவதற்குப் பின்னே உத்வேகமூட்டும் சக்தியாகவும், அவற்றின் வளர்ந்து வரும் ஒற்றுமைக்கும் உறுதிப்பாட்டுக்கும் அர்ப்பண உணர்வுடன் போராடுபவராகவும் இருந்தவர் அவரே.

பல நாடுகளின் பாட்டாளி வர்க்கம் அத்தகைய கட்சிகளை உருவாக்கியுள்ளது.

இயற்கையாகவே, கம்யூனிஸ்டு இயக்கம் வளர்ச்சி அடைய அடைய ஒவ்வொரு கட்சியும் அடைய வேண்டிய தேசியக் குறிக்கோள்கள் போலும் மேலும் பரந்துபட்டதாகின்றன. எல்லா வர்க்க கட்சிகளுக்கும் தமது தொழிலாளி வர்க்கம் மற்றும் தமது நாடுகளின் அனைத்து உழைக்கும் மக்களினப்பாலான பொறுப்பு அதிகரிக்கிறது. அத்துடன் கூடவே, உலகு தழுவிய புரட்சிகர நிகழ்வுப் போக்கில் வளர்ச்சியில் பெறப்பட்ட அனுபவமானது மெய்யான தேசிய நலன்கள் உழைக்கும் மக்களின் சர்வதேச நலன்களுடன் என்றுமே முரண்படுவதில்லை என்பதையும், பாட்டாளி வர்க்க சர்வதேசியக் கோட்பாட்டின் முரணற்ற செயலாக்கம் சர்வதேசத் தொழிலாளி வர்க்கம் முழுமையின் போராட்டத்தின் வெற்றியை உறுதி செய்கிறது என்பதையும் ஊர்ஜிதம் செய்துள்ளது.

பாட்டாளி வர்க்க சர்வதேசியத்தின் வர்க்க சாரம் பற்றிய ஒரு முற்றிலும் திட்டவா

டமான விளக்கத்தை வெளிச் செய்தார்.

கம்யூனிஸ்டுகளை ஐக்கியப் படுத்துகின்ற சர்வதேசியப் பிணைப்புகளை பலப்படுத்தவது, சோதரக் கட்சியின் சுதந்திரம் சுயாதீனத்தை உள்ளளவும் கட்டுப்படுத்துவதில்லை, இது அவ்வாறு அவ்வாறு நிர்வகிப்பதற்கும், சர்வதேசக் கம்யூனிஸ்டு இயக்கத்தைப் பிளவுபடுத்துவதற்குமான முயற்சியில் நமது வர்க்க விரோதியின் பிரசாரம் எவ்வளவு உரத்துக் குரலெழுப்பினாலும் சரி, உண்மையில் சர்வதேச ரீதியில் ஐக்கியப்பட்டுள்ள கம்யூனிஸ்டு, எதிர்ப்பு சக்திகள் தொடர்ந்து தமது நிர்ப்பந்தத்தை அதிகரித்து வரும்போது சோதர ஒத்துழைப்பு, பரஸ்பர உதவி, உலகக் கம்யூனிஸ்டு, மற்றும் தொழிலாளி வர்க்க இயக்கம் முழுமையின் ஆதரவு ஆகியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்ட உறவுகளை வளர்ப்பதன் மூலம் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சிகளின் மெய்யான சுதந்திரமும் சுயாதீனமும் அசாத்தியமாகும்.

பாட்டாளி வர்க்க சர்வதேசியத்தின் உள்ளடக்கமும், வடிவங்களும் சமூக மற்றும் தேச விடுதலை நிகழ்வுப்போக்குகளின் தாக்கத்தின் கீழும் உலகில் ஏற்பட்டு வரும் ஆழமான வரலாற்று மாற்றங்களின் தாக்கத்தின் கீழும் இடையறாது வளமை பெற்று வருகின்றன.

ஆயினும் அதனுடைய சாராம்சம் மாறாமல் அப்படியே உள்ளது. அது, பொதுவான லட்சியங்களுக்கான போராட்டத்தில் எல்லா நாடுகளிலுள்ள தொழிலாளி வர்க்கம் மற்றும் கம்யூனிஸ்டுகளின் ஒருமைப்பாடு சோதரக் கட்சிகளிடையே விருப்ப பூர்வமான ஒத்துழைப்பு

மற்றும் தேச விடுதலைக்கும் சமூக முன்னேற்றத்துக்குமான மக்களின் போராட்டத்தில் கம்யூனிஸ்டுகளின் பயனுறுதியான ஆதரவு ஆகும். பாட்டாளி வர்க்க சர்வதேசிய கம்யூனிஸ்டுக் கட்சிகளின் மற்றும் தொழிலாளி வர்க்க இயக்கம் முழுமையின் சக்திவாய்ந்த மற்றும் சோதனையில் வென்ற ஆயுதமாகும்.

ஏகாதிபத்தியத்தின் ஆக்கிரமிப்புத் தன்மை மாறவில்லை. இரண்டாவது உலகப் போரினாலும் உலகின் பல்வேறு பிரதேசங்களில் ஏகாதிபத்திய ஆக்கிரமிப்பாளர்களால் கட்டவிழ்த்து விடப்பட்ட டஜன் கணக்கான ஸ்தலப் போர்களாலும், அணு-ஆயுத மிரட்டலாலும், புவிக்கோள் முழுவதிலும் பரவலாக ராணுவ தளங்களை ஏற்படுத்தியிருப்பதனாலும், ஆக்கிரமிப்புத் தன்மை வாய்ந்த ராணுவ முகாம்களை உருவாக்கியிருப்பதனாலும், பல பத்தாண்டு கெடுபிடிப்போரினாலும் அழுத்தமாக ஊர்ஜிதம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

இன்றுக்கூட, ஏகாதிபத்தியமானது யாவற்றுக்கும் முதலாவதாக அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியம் மத்திய கிழக்கில் ஒரு நீதிபூர்வமான தீர்வு ஏற்படுவதற்கு இடையூறு செய்து வருகிறது. பாரசீக வளைகுடா பிரதேசத்திற்கு ஒரு பெரிய கப்பற்படைத் தொகுதியையே அனுப்பியதன் மூலம் அங்கு ஒரு மிகவும் அபாயகரமான நிலைமையை உருவாக்கியுள்ளது. மற்றும் புதிய ராணுவ தளங்களைக் கட்டுவதன் மூலம் பல மக்களினங்களின் பந்தோபத்தை அச்சுறுத்தி வருகிறது. அமெரிக்க நலன்களைப் பாதுகாப்பது என்ற சரக்கின் கீழ்ப்பிற நாடுகளின் உள்நாட்டு விளை

காரங்களில் தலையிடுவதை நோக்கமாகக் கொண்டு ஒரு விசேஷ ராணுவம் உருவாக்கப்பட்டு வருகிறது.

ஒரு நாட்டின் அல்லது மற்றொரு நாட்டின் மக்கள் ஊழல் ஆட்சிகளை எதிர்த்துப் போராட எழுச்சியுறும் போதெல்லாம் 'மாஸ்கோவின் சூழ்ச்சிகளுக்கு' எதிராக என்று ஒரு பெருமளவான பிரசார இயக்கம் கட்டவிழ்த்து விடப்படுகிறது. இது எதிர்ப் புரட்சியை ஏற்றுமதி செய்வதற்கான முயற்சிகளுக்கு ஒரு திரையாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ளப்படுகிறது. ஆங்கிலா, எதியோப்பியா, கம்பூசியா, மற்றும் ஆப்கனிஸ்தான் விஷயத்தில் இவ்வாறுதான் நடந்தது. அன்னியப் பிற்போக்கின் சூழ்ச்சிகளுக்கு பதிலடி கொடுப்பதற்காக, ஒரு நாட்டின் அல்லது மற்றொரு நாட்டின் சட்டபூர்வமான அரசின் வேண்டுகோளின் பேரில் சோவியத் யூனியனும் பிற சோஷலிச நாடுகளும் உதவி அளிக்கும்போது இது 'தலையிடு, என்று குற்றஞ் சாட்டப்பட்டு, இந்தப் பொய்யான சாக்கின் கீழ் சர்வதேசப் பதற்றம் அதிகரிக்கப்படுகிறது.

மெய்யான சோஷலிசத்திற்கு எதிராகவும், மக்களினங்களின் விடுதலை இயக்கங்களுக்கு எதிராகவுமான போராட்டத்தில் ஏகாதிபத்திய வட்டாரங்கள் பீடுங் தலைவர்களின் சோவியத் எதிர்ப்புப் போக்கை பயன்படுத்திக் கொள்வதற்கு மேலும் மேலும் வெளிப்படையாக முயன்று வருகின்றன, சீனாவுக்கு நவீன ஆயுதங்கள் அளித்தும், அதனுடைய அண்டை நாடுகளின் பாலான அதனுடைய மேலாதிக்கவாத ஆக்கிரமிப்புத் தன்மை வாய்ந்த போரைகளை

ஊக்குவித்தும் உதவி செய்துள்ளனர்.

ஆயுதப் போட்டி மனித குலத்திற்கு மிகக் கடும அச்சுறுத்தலை ஏற்படுத்தி வருகிறது. ஏராளமான அணு ஆயுதங்கள் நீண்ட காலமாகக் குவிக்கப்பட்டு வந்துள்ளன.

ஆயுதங்களைக் கட்டுப்படுத்தும் துறையில் மேற்கொண்டு உடன்பாடுகளை வகுத்தளிப்பதற்கு வழிநிறந்துவந்த சால்ட் 2 ஒப்பந்தத்தின் அங்கீகாரத்தை அமெரிக்க ஆட்சியாளர்கள் காலவறையின்றி ஒத்திப்போட்டு விட்டார்கள்.

இவை அனைத்தும் நிலையான சமாதானத்திற்கு எடுத்துணை பெரிய இடையூறுகள் இருந்து வருகின்றன என்பதையும், சர்வதேச அரசியல், ஏகபோக மூலதனத்தின் அரசியல் பிரதிநிதிகளைச் சமாளிக்க வேண்டியுள்ள நிலையில், ஆக்கமான மாற்றங்களை எய்துவது எவ்வளவு கடினம் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது. இன்றைய நிலைமையிலிருந்து பொருத்தமான முடிவுகளை நமது கட்சி எடுக்கிறது. ஏகாதிபத்தியத்தின் ஆக்கிரமிப்புத் தன்மை வாய்ந்த தயாரிப்புகளின் எதிரில் அது சோஷலிசத்தின் நிலைகள் எவ்வசையிலும் பலவீனமடைவதற்கு அனுமதிக்காது; மக்களினங்களின் விடுதலைப் போராட்டத்திற்கான தனது சர்வதேசிய ரீதியான ஆதரவைத் தளர்த்தாது. அதே சமயத்தில் சோவியத் யூனியன், ராணுவ மோதல் நிலையின் மட்டத்தைத் தாழ்த்துவதற்குத் தன்னலான எல்லாவற்றையும், இரு தரப்புகளின் சம பந்தோபஸ்துக் கோட்பாடுகளைப் பிடிக்கப்பட்டு வந்தால், தொடர்ந்து செய்து வரும்,

பிரெஷ்னேவ் கூறியது போன்று நமது பாதை முரணற்ற சமாதானப் பாதையுடன் கூடவே, ஆக்கிரமிப்புக்கு உறுதியான பதிலடி கொடுப்பதுமாகும். கடந்த பத்தாண்டுகளில் அது நன்கு பவனளித்துள்ளது. வருங்காலத்திலும் நாம் தொடர்ந்து அதைப் பின்பற்றுவோம். இந்தப் பாதையிலிருந்து யாரும் நம்மை திசை திருப்ப முடியாது.

பதற்றத் தணியவை எதிர்க்கின்ற ஆயுதப் போட்டியை முடுக்கி விடுகின்ற, அதாவது நடைமுறையில் போருக்கு ஸ்தூலமாகத் தயாரிப்புகள் செய்கிற பஸ்தம் வாய்ந்த சக்திகள் ஏகாதிபத்திய முகாமில், யாவற்றுக்கும் மேலாக, ராணுவ வெறியும் மற்றும் உலகச் சம்பந்தக்கிளையையான அமெரிக்காவில் இருந்து வருகின்றன. மறுபுறத்தில் சமாதானம், பந்தோபஸ்தை ஆதரித்து நிற்கின்ற, படைக் குறைப்புக்குப் பாடுபடுகின்ற சக்திகள் அளவிட முடியாத அளவு முன்னிலும் வலுப் பெற்றுள்ளன. இவை முதலாவதாகவும், முதன்மையாகவும் சமாதானக் கொள்கையின் ஸ்தூலமான அஸ்திவாரமாக அமைந்துள்ள ரோஷ்லிசுக் கூட்டமைப்பு நாடுகளின் ஒன்று பட்ட வலிமை; சர்வதேசக் கம்யூனிஸ்டு மற்றும் தொழிலாளி வர்க்க இயக்கங்கள்; தேச விடுதலை இயக்கங்கள்; மற்றும் சமாதானத்தை நேரிக்கின்ற, முற்போக்குப் பொதுமக்கள் ஆகும்.

நமது காலத்தில், முன்பு எப்போதும் இல்லாத முறையில், சமாதானத்திற்கும், சர்வதேச பந்தோபஸ்துக்கும், தேச விடுதலைக்கும், ஜனநாயகம், சமூக முன்னேற்றத்திற்குமான

போராட்டம் தனியொரு முழுமையான போராட்டமாக இணைந்து வருகிறது. இன்று, சமாதானத்திற்கும், ஆயுதப் போட்டியைக் கட்டுப்படுத்துவதற்குமான பெருமளவான நடவடிக்கையானது ஏகபோக மூலதனத்தின் அதிகாரத்தைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கும், ஜனநாயகம், தேச விடுதலை, மற்றும் சமூக நீதிக்குமான போராட்டத்துடன் நேரடியாக இணைந்துள்ளது. மிகப் பரந்த வெகுஜனங்கள் இந்தச் சம்பந்தத்தைத் தெளிவாகப் பார்ப்பதும், ஏகாதிபத்தியத்தின் போர்த் தயாரிப்புகளுக்கும் ஆக்கிரமிப்புச் செயல்களுக்கும் கூட்டு இயக்கங்களை நடத்துவதன் மூலம், தமது ஜீவாதாரமான நலன்களுக்காகவும் போராடுகிறார்கள் என்பதை உணருவதும் அத்தியாவசியம்.

உலக சமூக முன்னேற்றத்தின் ஜீவாதாரமான தேவைகளையும், மனித சமுதாயம் முழுமையின் நலன்களையும் வெலினியம் மிகவும் ஆழமாகப் பிரதிபலிக்கிறது என்பதை வரலாறு மிகத் தெளிவாகக் காட்டுகிறது. கம்யூனிஸ்டுகளின் அடிப்படை யான கோட்பாடுகளில் ஒன்றான முதலாளித்துவ ஒடுக்கு முறையிலிருந்து தன்னை விடுவித்துக் கொள்வதன் மூலம் தொழிலாளி வர்க்கம் மெய்யான மற்றும் பூரண சமூக விடுதலையை வலியுறுத்துகிறது. மேலும் அவை குடைய மற்றும் ஒவ்வொரு குடைய சுதந்திரமான, சகல துறை வளர்ச்சிக்கான நிலைமைகளைப் படிப்படியாக உருவாக்குகின்றது என்ற கோட்பாடு உன்னதமான முறையில் ஊர்ஜிதமாகின்றது.

தமிழாக்கம்: ஏ. ஜே. கனகரட்ன

அதிகாரி ஆட்சி, சோசலிசம், இலக்கியம்

அலன் ஸ்விஞ்சுட்

1917-ம் ஆண்டுப் புரட்சி நிகழ்விருந்த சமயத்தில், ரஷ்ய இலக்கியத்தைப் பொறுத்தவரை, புளொக், பெலி, சொலொகப் ஆகியோரின் குறியீட்டுவாதமும், செக்காவ், பனின், குப்ரின், கொரலென்கோ ஆகியோருடன் தொடர்புற்றிருந்த 'மனப் பதிவு ந விற் சி யதார்த்தவாத' முமே கோலோச்சிக் கொண்டிருந்த இலக்கியப் போக்குகள் ஆகும். குறியீட்டுவாதத்தின் செல்வாக்கே ஓங்கியிருந்தது. யுத்தத்திற்கு முற்பட்ட இளம் எழுத்தாளர்களாகிய ரெமிசொவ், சாம்யாடரின், அலெக்ஸி டால்ஸ்டாய் ஆகியோர் மரபு வழிவந்த ரஷ்ய யதார்த்தவாதத்தையும் குறியீட்டுவாதிகளின் தாளைய, மொழிசார்ந்த புத்தாக்கங்களையும் இணைப்பதற்கு முயன்றனர். குறியீட்டுவாதிகளின் பாணியிலே, புறநிலை விவரணங்கள் ஒதுக்கப்பட்டு, சுற்பனைக் கூறுகளும் யதார்த்தக் கூறுகளும் மிக நுட்பமாக இணைக்கப்பட்டிருந்தன.

ஓக்டோபர் புரட்சியை வரவேற்ற கலை, இலக்கியப் போக்குகளில், பியூச்சரிசவாதிகளே (1917 க்கு முற்பட்ட இந்தக் கலைப் போக்கு கைத் தொழில்மயமாக்குதலோடு தன்னை முற்று

முழுதாக இரண்டறக் கலந்ததோடு ஒரு புதிய, இயக்கவிசைவாய்ந்த, ஒருங்கிணைந்த சமுதாயத்திற்கு வேண்டிய அடித்தளத்தை 1917 புரட்சி அமைத்ததாகக் கருதிற்று) தமது பாராட்டுக்களைத் தாராளமாக வாரி வழங்கி மட்டில்லா எதிர்பார்ப்புக்களைக் கொண்டிருந்தனர். பூர்சுவாமயமான இறந்த காலத்தோடு இருந்த தொடர்புகளை புரட்சி முற்றாகத் துண்டித்து விட்டதாக அவர்கள் கருதினர். மாயோகோவ்ஸ்கியின் தலைமையில், எதிர்காலக் கலை பாட்டாளி வர்க்கமயமானது என பியூச்சரிசவாதிகள் பிரகடனம் செய்தனர். 'கம்யூனின் கலை' என்ற பெயரில் வெளிவந்த அவர்களது சஞ்சிகையில் பூர்சுவாக்கலையின் பாழடைந்த கோட்டையை தகர்த்தெறிந்து மனித ஆன்மாவின் உயிர்ப்புமிக்க ஆலையைக் கட்டியெழுப்புமாறு அறைகூவல் செய்தனர். செந்நெறிப்பாங்கான கலைவடிவங்கள் உயர் குலத்தினரினதும் நடுத்தர வர்க்கத்தினரதும் விழுமியங்களைப் பிரதிபலிக்கின்றன என இவர்கள் இகழ்ந்தனர். 'தெருக்களே எமது தூரிகைகள், சதுக்கங்களே எமது வண்ணக் கலவைத் தட்டுக்கள். குப்பை

கூழங்களை உங்கள் மண்டைகளிலிருந்து கூட்டித்தள்ளுங்கள். செல்லாக்காசு உண்டாக வேண்டாம்' என மாயோகோவ்ஸ்கி 'கலைப்படைக்கு கட்டளைகள்' பிறப்பித்தார்.

ஏனைய இலக்கியக் குழுக்கள் சற்று எச்சரிக்கையாகவே இருந்தன. உள்நாட்டுப் போரும், பஞ்சமும், யுத்தகால கம்யூனிசத்தால் ஏற்பட்ட இடர்ப்பாடுகளும் இவர்களை அச்சுறுத்தி மனச்சோர்வடையச் செய்தன. சோசலிசம் வேருன்றி வென்றால், இறப்பதைத் தவிர வேறு வழியில்லை எமக்கு என புளொக்கின் பாதிரம் ஒன்று கூறுவது நடுத்தரவர்க்க ஆய்வறிவாளரின் நம்பிக்கை இழப்புக் குரலாக ஒலிக்கிறது. கார்க்கி கூட மன அமைதி இழந்தவராகக் காணப்பட்டார். வாழ்நாள் எல்லாம் புரட்சி இயக்கங்களோடு தொடர்புற்றிருந்த சோசலிசவாதியான அவரே புதிய அரசாங்கம் சர்வாதிகாரமானது, எனினும் அராஜகப் போக்கையும் கொண்டது என வர்ணித்தார். நேரிய வழியிலமைந்த சமுதாயம் என்ற சோஷலிச தரிசனத்திற்குப் பதிலாக கும்பல் ஆட்சியும், மிருகத்தனமும் தாண்டவமாடும் ஆட்சியை புதிய அரசாங்கம் நிறுவி யுள்ளதென கார்க்கி சாடினார். மிதமிஞ்சிய அரசியலின் விளைவாக பண்பாடு வளரமுடியவில்லையென கார்க்கி குறைபட்டார். பொல்செவிக் அரசாங்கத்திற்கு கார்க்கி தெரிவித்த எதிர்ப்பு நீடிக்கவில்லை. புதிய அரசாங்கத்தை எதிர்த்த ஆய்வறிவாளருக்கு உதவும் பொருட்டு அயராது உழைத்த கார்க்கி ஓரவசாஸ்கியின் செயல்கத்தில் தற்காலிக பதவி ஒன்றினை ஏற்றார். சோஷலிசப் பண்பாட்டினை உருவாக்குவதற்கு பொல்செவிக் குடும்ப முயலுகின்ற

னர் என இப்பொழுது கார்க்கி வாதிட்டார்.

பண்பாட்டுச் சர்வாதிகாரத்தை நிலைநாட்ட அவர்கள் முயலவேயில்லை. சோவியத் ரஷ்யாவின் புரட்சிகரக் கலைஞர்கள் தாம் மட்டுமே எனத் திமிரோடு கூறிவந்த பியூச்சரிச வாதிகளை ஓரவசாஸ்கி வன்மையாகக் கண்டித்தார். கலைப்பிரச்சினைகள் பற்றி அரசாங்கத்தின் பேரில் பேசுவதற்கு அவர்களுக்கு உரிமை இல்லை என்று அவர் சுட்டிக்காட்டினார். பல்வேறுபட்ட கலைப் போக்குகளில் பியூச்சரிசவாதிகளும் ஒரு போக்கைச் சார்ந்தவர்கள் மட்டுமே; புரட்சிகரக் கலையின் உத்தியோக பூர்வமான வெளிப்பாடாக அவர்களைக் கொள்ள வேண்டியதில்லை; தாமே தான் அரசின் ஒப்புதல் பெற்ற கலைஞர்கள் என பியூச்சரிசவாதிகள் தம்மை நிலைநாட்டிக் கொண்டால் அது பெரும் அவப்பேராகும் என ஓரவசாஸ்கி வாதாடினார்.

ஒரு சித்தாந்தத்திலும் ஒரு குழாமினியிருந்துதான் புரட்சிகர சோஷலிச கலை, இலக்கியம் உண்டாக வேண்டும் என்ற துணிவை சோவியத் அரசு உதயமான தருணத்தில் அதன் உத்தியோக பூர்வமான கலாசாரப் பேச்சாளனான ஓரவசாஸ்கி திட்டவாட்டமாக நிராகரித்தார் என்பது மனங்கொள்ளத்தக்கது.

பியூச்சரிச வாதம் அற்ப ஆயுள் வாய்ந்ததாக இருந்த போதிலும் அதன் செல்வாக்கு 1923 ல் நிறுவப்பட்ட இடது சாரிக் கலை முன்னணி மூலம் நீடித்தது. தானே உண்மையான புரட்சியின் குரல் என இம் முன்னணி உரிமை பாராட்டிற்று. யுத்தகால கம்யூனிசத்தின் இடர்ப்பாடுகளுக்கும், கஷ்ட நஷ்டங்களுக்கும் மத்தியில் வேறு 'புரட்

சிகர' குழுக்களும் வி ரை வி ல் தோன்றின, இவற்றுள் மிக முக் கியத்துவம் வாய்ந்தவர்களாக விளங்கியவர்கள் புரெவிட்கல்ட் குழுவினரே. தூய பாட்டாளி வர்க்கப் பண்பாடே இவர்களது இலட்சியமாக இருந்தது. ஏனைய குழுக்களாவன: கொன்ஸ்டிரக்டி விஸ் (புதிய விஞ்ஞான, கலைச் சொல் ஆக்கங்களை இவர்கள் கவிதையில் கையாண்டனர்; கலை சமூகத்தைச் சார்ந்ததாகவும், பெற்றுப்பு வாய்ந்ததாகவும் இருக்க வேண்டுமென வற்புறுத் தினர்) பியூச்சரிச வா தத்திவிருந்து கிளைத்த ஈகோ பியூச்சரிசவாதி கள் கியூபோ பியூச்சரிசவாதிகள், வி வ ச ர யி எழுத்தாளர்களின் அமைப்பு, ஒன்றுமே படைக்காத 'சூனியவாதிகள்'.

மக்கள் கல்விக்குப் பொறுப் பான செயலகத்தின் கமிசரர் என்ற முறையில் கலை, பண்பாடு ஆகியவற்றின் ஒழுங்கமைப்புக் குறித்து கட்சியின் உத்தியோக பூர்வமான மண்பாண்மைகளை உருவாக்கி வளர்ப்பதில் லூன சாஸ்கி பெரும் பங்கினை வகித் தார். பியூச்சரிசவாதிகளின் வரம்பு மீறிய கூற்றுக்களை அவர் நிராக ரித்த போதிலும் புரெவிட் கல்ட் கொள்கையை லூனசா ஸ்கி மிக அனுதாபத்தோடு நோக் கினார். செப்டெம்பர் 1917 ல் நிறுவப்பட்ட புரெவிட்கல்ட் அமைப்பு மீதும் அவர் ஈடுபாடு கொண்டிருந்தார்.

முன்னைய பூர்சுவா பண்பாட் டுடன் சகல தொடர்புகளையும் தீவிரமாகத் துண்டித்துக் கொள்ள வேண்டும், தூய பாட்டாளி வர்க்கப் பண்பாட்டை உருவாக்க வேண்டும் என்ற கோட்பாடு சோவியத் அரசின் தொடக்க காலத்தில் நிகழ்ந்த இலக்கிய ரிவாதத்தில் பேசப்பட்ட தலை யாய பொருள்களில் ஒன்றாகும். புரெவிட்கல்டின் முக்கிய கோட்

பாட்டாளராக வி ள ங் கிய வ ர் பொக்டடுவ் என்பவர். பழைய பொல்செவிக் ஆகிய இ வ ரி ன் தத்துவ இலக்கியக் கருத்துக்களை புரட்சிக்கு முன்னர் லெனின், கடுமையாக எதிர்த்தார். கட்சிக் குள் இருக்கும் இறைவாதிகள் என லெனின் சாடியவர்களுள் இவர் முக்கியமானவர். 1905 ம் ஆண்டுப் புரட்சி தோல்வியுற்ற தும் இத்தகையவர்கள் மார்க்சிய பொருள் முதல் வாதத்தையும்' சமயத்தையும், கருத்து முதல் வாதத்தையும் இணைக்க முயன்ற னர். பொக்டடுவ், கார்க்கி, லூனசாஸ்கி ஆகியோர் புரெ வி ட் க ல்ட் உறுப்பினர்களாக இருந்தனர். இக்காலகட்டத்திவி ருந்துதான் தூய பாட்டாளிவர்க் கப் பண்பாடு என்ற கொள் கையை முன்வைத்து அதற்கு ஆதரவு அளித்து வந்தார் பொக்டடுவ்.

ஒரு சித்தாந்தம் என்ற வகை யில் புரெவிட் கல்ட் மார்க்சிய வா தத்தை மிகத் தவறாகப் புரிந்து வைத்திருந்தமை தெட்டத் தெளிவு. ஒரு சமூகக் கோட்பாடு என்ற வகையில் மார்க்சியம் தனக்கு முன்சென்ற கோட்பாடு களிலிருந்து தன்னை முற்றாகப் பிரித்துக் கொள்ளவில்லை. பூர் சுவா கோட்பாடுகளின் விஞ்ஞான விமர்சன கூறுகளை (ரிக்காடோ வின் மதிப்புக் கோட்பாடு, ஹெகலின் இயக்கவியல் கருத்து) வளர்த்தெடுத்ததன் மூலம் மார்க் சியம் பூர்சுவா கோட்பாட்டையே (தத்துவம், பொருளியல்) புரட்சி கரமாக மாற்றியமைத்து அந்த அடித்தளத்தில் தன்னைக் கட்டி யெழுப்பியது. மார்க்சிய வா தத் தைப் புரெவிட்கல்ட் இயந்திரப் பாங்காக வரையறை செய்ததை விட மிக முக்கியமானது என்ன வென்றால் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியால் ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட பாட்டாளி வர்க்க எழுத்தாளர்களும், கலை

ஞார்களும் மட்டுமே தொழிலாள
 வர்க்கத்திற்காகவும், சோஷலிசத்
 திற்காகவும் பேச உரிமையும்,
 வல்லமையும் உடையவர்கள்
 என்ற அதன் உள்ளார்ந்த சர்
 வாதிபத்திய கருதுகோளே. 'மக்க
 ளின் எண்ணங்களையும் அறிவை
 யும் மட்டுமல்ல, அவர்களது
 உணர்ச்சிகளையும். மன நிலைகளையும்
 கூட ஒழுங்குபடுத்துவது' கலை
 யின் செம்மையான பணியென
 1910 ல் பொக்டடெனின் குறிப்பி
 ட்டிருந்தார். கூட்டு உழைப்பு,
 சகோதரத்துவம், ஒருமைப்பாடு
 ஆகிய இலட்சியங்களைச் சார்ந்து
 மனிதர்களின் மனங்களைப் பாட்டாளி
 வர்க்கக் கலை ஒழுங்குபடுத்துகின்றது
 என்ற தனிமனித வாதம், தன்னலம்
 ஆகியவற்றிற்கேற்ப பூர்சுவாக்
 கலை மனதை ஒழுங்குபடுத்துகின்றது
 என்றும் அவர் மேலும் கூறினார். பொக்டடெனின்
 நோக்கில் கலை ஒரு வர்க்கத்தின் சித்
 தாந்தத்தின் பகுதியாகும்; அதன் வர்க்க
 உணர்வின் ஒரு கூறாகும். எனவே கலை
 வர்க்க வாழ்வின் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட
 ஒரு வடிவமாகிறது; வர்க்க சக்திகளை
 ஒன்றுபடுத்தி இணைக்கும் ஒரு கரு
 வியாகின்றது. வர்க்கப் போராட்டத்தில்
 கலை ஒரு ஆயுதமாகும். ஒரு குறிப்பிட்ட
 வர்க்கத்தின் சிந்தாந்தத்தை ஒவ்வொரு
 எழுத்தாளனும் பிரதிபிம்பம் செய்கின்றான்.
 எடுத்துக்காட்டாக, ஒரு கவிஞன் ஒரு திட்ட
 வட்டமான வர்க்கத்தின் கண்களினூடாகத்தான்
 அதன் சிந்தனைகளினதும் உணர்ச்சிகளினதும்
 ஊடாகத்தான் உலகை நோக்குகின்றான்;
 அதனைப் பற்றுகின்றான். 'எழுத்தாளனின்
 ஆளுமைக்கு அடியிலே கூட்டு ஆசிரியன்
 மறைந்திருக்கின்றான்; கவிதை இந்தக்
 கூட்டு ஆசிரியனின் தன்னறிவின் ஒரு
 பகுதியே' எனவே பொக்டடெனின் கோட்டி
 ட்டு நிலையில் பூர்சுவாக் கலை

யின் முற்றான நிராகரிப்பு தொக்கி
 நிற்கின்றது. ஏனென்றால், பாட்டாளி
 வர்க்கத்திற்கு உதவாத வர்க்க மனப்பான்மை
 யையே இக்கலை பிரதிபிம்பம் செய்தமையால்.

இதையொத்திருந்தது லூனசாஸ்கியின்
 வரையறை. அவருடைய நோக்கில் கலை என்பது
 'தனிமனிதர்களினது அல்லது குழுக்களினது
 அல்லது வர்க்கங்களினது அல்லது முழு
 நாடுகளினது உணர்ச்சிகளை ஒழுங்கமைத்
 தலே. பாட்டாளி வர்க்கக் கலை என்பது,
 'அவ்வர்க்கத்தின் ஆன்மீக வாழ்வினை
 ஒழுங்குபடுத்தும் முயற்சியின் வெளிப்பாடு.
 புரெவிட்கல்ட் கோட்பாட்டில் கலை என்பது
 சித்தாந்தம்; அதன் சமூகப்பணி வெகுஜனங்களை
 ஒன்றுதிரட்டி அவர்களுக்குக் கல்வியூட்டு
 வதே. புக்காரின் சொற்களில் கூறுவதானால்
 கலை என்பது உணர்ச்சிகளைச் சமூகமயப்படுத்த
 வதற்கான ஒரு வழிவகையே. பிராஸ்டா
 பத்திரிகையின் ஆசிரியராகவும், முன்னணி
 பொல்செவிக் கோட்பாட்டாளனாகவும் விளங்கிய
 புக்காரின் புரெவிட்கல்டின் குறிக்கோள்
 களுக்கு தனது ஆதரவை வெளிப்படுத்தி
 ஞர். புரெவிட்சில் 1928 ல் வெளியிட்ட சஞ்சிகையின்
 முதலாவது இதழை விமர்சிக்கையில்
 புக்காரின் அதைப்பற்றி தான் நல்ல
 மதிப்பைக் கொண்டிருப்பதாகவும், சிலவற்றுடன்
 தான் உடன்படாவிட்டாலும் புரெவிட்கல்ட்
 தராய் பாட்டாளி வர்க்க சித்தாந்தத்தின்
 ஆய்வுக் கூடமாக விளங்குகின்றது எனவும்
 குறிப்பிட்டார்.

பொக்டடெனும், லூனசாஸ்கியும், புக்காரினும்,
 புரெவிட்கல்ட் அரசியல் சுதந்திரமுள்ள
 தாக்க இருக்க வேண்டும் என்ற கருத்தினை
 ஆதரித்த போதிலும் இந்தப் போக்கும்
 வாதமும்

ஏதோ ஒரு வகையில் மையப் படுத்தப்பட்ட சுட்டுப்பாட்டிற்கும் கலாசார சர்வாதிகாரத்திற்கும் இட்டுச் செல்கின்றன என்பதில் ஐயமில்லை. புரெவிட்கல்ட் கோட்பாட்டாளர்கள் நிறுவன அமைப்பு என்ற கொள்கையை மிக உறுதியாகக் கடைப்பிடித்தனர். எல்லாச் சமூக வர்க்கங்களிடமும் ஏதோ ஒருவகைப் பண்பாடு - வளர்ச்சியுடைய முறையாக அது இருக்கலாம் - உண்டு என்று அவர்கள் வாதிட்டனர். ஆனால் பாட்டாளி வர்க்கம் அடிப்படையான பொருளாதாரப் பிரச்சினைகள் மீது கூடிய அக்கறை கொண்டிருக்க வேண்டியதாலும், அரசியல் போராட்டத்தாலும் அவ்வர்க்கத்தின் முன்னணி ஆய்வறிவாளர் பாதகமான நிலையில் உள்ளனர். அன்றாடப் பணிகளில் அவர்கள் சிக்குண்டிருப்பதால் பூர்சுவா ஆய்வறிவாளர் போன்று பொதுப்படையான பண்பாட்டுப் பிரச்சினைகளைப் பற்றி அவர்கள் ஈடுபாடு கொள்ள முடியாதிருக்கின்றது. எனவேதான் பாட்டாளி வர்க்கப் பண்பாட்டை விட பூர்சுவா பண்பாடு பலம் மிக்கதாய் இருக்கின்றது. எனினும், பூர்சுவா பிரதிநிதிகளால் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் தேவைகளைக் கோட்பாட்டு ரீதியாகப் பூர்த்தி செய்ய முடியாது. தனித்தன்மை வாய்ந்த பாட்டாளி வர்க்கப் பண்பாட்டை விருத்தி செய்து ஒழுங்குபடுத்துவதற்கென பாட்டாளி வர்க்க கலாசார, கல்வி நிறுவனம் ஒன்று நிறுவப்பட்டது. மூன்றாவது கம்யூனிஸ்ட் அகிலத்தின் இரண்டாவது மகாநாட்டில் சர்வதேச புரெவிட்கல்டின் அலுவலகம் நிறுவப்பட்டது. 1920 அளவில் தன்னுடைய உறுப்பினர்களின் தொகை நான்கு லட்சம் என புரெவிட்கல்ட் கூறியது. ரஷ்யா முழுவதும் நிறுவப்பட்ட புரெவிட்கல்ட் கலைக்

கூடங்களில் 80 ஆயிரம் உறுப்பினர்கள் சுறுசுறுப்பாக இயங்கிக் கொண்டிருப்பதாகவும் இந்நிறுவனம் கூறிற்று.

ஆரம்பகாலத்திலே தோன்றிய இலக்கியக் குழுக்களில் புரெவிட்கல்டே மிகவும் செல்வாக்கு மிக்கதாய் விளங்கியது. அதன் கருத்துப் போக்குகள் பல்வேறு நிறுவனங்களினூடாகவும் ஒலித்தன. தொடக்ககால சோவியத் பண்பாட்டுத் துறையில் அதிதீவிர வாத இடதுசாரி கலை, இலக்கியம் முனைப்பான போக்காக விளங்கிற்று. சிறகு முனைக்கின்ற நிலையிலிருந்த சோவியத் நாடகத்துறை பற்றி 1919 டிசம்பரின் எழுதுகையில் செக்கோவ் போன்ற பூர்சுவா நாடகாரியர்களின் படைப்புக்களைத் தொடர்ந்து மேடையேற்றுபவர்கள் பாட்டாளி வர்க்கத்தைச் செலுத்தின்றனர் எனக் குறிப்பிட்டார். மரபுவழி வந்த நாடகங்களையும், நாடகக் கொட்டகைகளையும் ஒழித்துக் கட்டவேண்டுமென வாதாடிய புக்காரின் புரெவிட்கல்ட் கலைக் கூடங்கள் நிறுவப்பட வேண்டுமென்றும், போர்க்கோலம் மிக்க நாடகங்கள் மேடையேற்றப்பட வேண்டுமென்றும் வற்புறுத்தினார். 'பழைய நாடகத்துறையை நாம் தகர்த்து நொறுக்க வேண்டும். அதைப் புரிந்து கொள்ளாதவர்களுக்கு ஒன்றுமே விளங்காது' என்பதே புக்காரின் முடிவு.

பல குழுக்களுக்கும், தனியாட்களுக்கும் இந்த முடிவு நன்கு விளங்கிற்று. லூனசாஸ்கியின் செயலகத்தில் பணியாற்றிய தேசிய கல்விக்கான பிரதான குழு (இக்குழுவிற்குத் தலைமை தாங்கியவர் லெனினின் மனைவி குறுப்ஸ்கய) பொது நூலகங்களிலிருந்து

பாட்டாளி வர்க்கக் கோட்பாட்டிற்குக் குந்தகமான தொண்ணூற்று நான்கு ஆசிரியர்களின் நூல்கள் அகற்றப்பட வேண்டுமென வன்மையாகத் தகவரை செய்தது. அந்த ஆசிரியர்களுள் பின்வருவோரும் இடம் பெற்றனர்: கான்ற், பிளேட்டோ, ஸ்பென்சர், சோப்பென்ஹவர்.

கட்டிடத் துறையைப் பொறுத்தவரை மரம் எதிர்ப் புரட்சிகரமான பூர்சுவா ஊடகம் எனக் கருதப்பட்டது, கொங்கி நீற்றும் கண்ணாடியுமே புரட்சிகரமான கட்டிட ஊடகங்களாகக் கொள்ளப்பட்டன. மரபுவழி வந்த ஓவியப் பாணிகள் யாவும் ஒழிக்கப்பட வேண்டுமென இடது சாரிக் கலைஞர்கள் வற்புறுத்தினார்கள். தூய்மைப்படுத்தப்பட்ட பாட்டாளி வர்க்க எதிர்காலத்தின் பேரிலே இறந்த காலத்திற்குரிய கலைகள் யாவும் முற்றாக ஒழித்துக் கட்டப்பட வேண்டுமென மாயாகோவ்ஸ்கி தூண்டினார்; அவரைப் பொறுத்தவரை கலை கலைக்காவே என்பது வெறும் மாயையே. எல்லாக் கலையும் பிரச்சாரமே. அன்றாட அலுவல்களை நீடாத்துவதற்கு இது பயன்படவல்லது. 'சொற்களம்' ஒன்றை நிறுவி, புரட்சிக்கு வேண்டிய கிளர்ச்சியைத் தூண்டும் பயன்மிக்க கவிதையை 'உடனுக்குடனும், எளிதான முறையிலும்' வழங்குவதே அவரது நோக்கமாய் இருந்தது.

இசைத்துறையைப் பொறுத்தவரை, இசைக்குழு இயக்குநர்கள் பூர்சுவா தனிமனித வாத்தத்தின் எச்ச சொச்சங்கள் என வாதிடப்பட்டது. இயக்குநர் இல்லாத இசைக் கோஷ்டி ஒன்று மாஸ்கோவில் உருவாக்கப்பட்டது. இவ்வாறு 'விடுவிக்கப்பட்ட'

இசைக்கோஷ்டி புரட்சிகர, பாட்டாளிவர்க்கத்தைச் சேர்ந்த இசை அமைப்பாளர் இல்லாத காரணத்தால் பூர்சுவா இசையையே தொடர்ந்து வாசிக்க நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டது. இசை தொடர்பாக வேறு சில இடதுசாரிப் பரிசோதனைகளும் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இசையை மக்களிடம் கொண்டு செல்ல வேண்டும் என்பதே இவற்றின் அடிப்படையாகும். சம்பிரதாயமான இசையரங்குகளுக்குப் பதிலாக தெருக்களும் தொழிற்சாலைகளுமே இசைக்களங்களாக மாறின. மரபுவழி வந்த இசைக்கருவிகள், மரத்தைப் போன்று பூர்சுவா மயமானவையாகக் கருதப்பட்டதால் கைவிடப்பட்டு அவற்றிற்குப் பதிலாக உண்மையான பாட்டாளி வர்க்கக் கருவியாகிய ஆலைச்சங்கு பயன்படுத்தப்பட்டது. 1918 ல் மாஸ்கோவிலும் பீற்றர்ஸ்பேக்கிலும், பாக்குவிலும் ஆலைச்சங்கு இசை நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றன. இயக்குநர்கள் உயர்ந்த மேடைகளிலே நின்று தமது கைகளிலே கொடிகளை வைத்து இசைக்கேற்ப சைகை காட்ட அதற்கேற்ப தொழிற்சாலைக்குள்ளிருந்து தொழிலாளர்கள் ஆலைச்சங்கை இசைத்தார்கள். ஆனால் துர்ரதிஷ்டவசமாக இந்த இசையைப் புரிய முடியாதிருந்ததால் ஏனைய இடதுசாரிப் பரிசோதனைகளைப் போன்று குறுகிய காலந்தான் இது நீடித்தது. எனினும் இந்தப் பரிசோதனைகளுக்கு அடித்தளமாக இருந்த கோட்பாட்டுக் கருதுகோள்கள் 1920 களிலும் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தன.

(வளரும்)

பேராதனையில் மூன்று நாடகங்கள்

துரைராஜா மனோகரன்

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் தரமான நாடகங்களை மேடையேற்ற வேண்டுமென்ற அதிகப்பட்ச ஆர்வம் விரிவுரையாளரிடையேயும் அண்மையில் காணப்பட்ட தொடங்கியிருப்பதை ஒரு நல்ல சகுனமாகவே கொள்ளவேண்டும்.

இப் பல்கலைக் கழகத்தில் கடந்த மாதம் நடைபெற்ற நாடக விழாவின்போது, போட்டிக்காக மேடையேற்றப்பட்டவற்றுடன் பிரத்தியேகமாகத் தயாரித்தளிக்கப்பட்ட மூன்று நாடகங்கள் குறிப்பிடத் தக்கன. போட்டிக்காக மேடையேற்றப்பட்டவற்றைவிட, அம் மூன்று நாடகங்களுமே பார்வையாளரைக் கவர்ந்தக்கனவாகவும் தரமானவையாசவும் விளங்கின. இவற்றுள், திசை மாறிய பறவைகளை விவசாயபீட விரிவுரையாளர் அ. தி. கேதீஸ்வரன், முன்னே மருத்துவபீட விரிவுரையாளர் சச்சி. ஸ்ரீகாந்தாவும், கடலின் குழந்தைகளை க. ஆதவனும் தயாரித்தளித்தனர்.

திசைமாறிய பறவைகள் நாடகத்தின் உள்ளடக்கத்தைவிட, உருவமும் தயாரிப்புமே பார்வையாளரைக் கவர்ந்ததெனலாம். கதை சாதாரணமான ஒன்றுதான். மஞ்சளாவும் டாக்

டர் விஜயதுங்கமும் மனமொத்த தம்பதியர்; அன்பான குடும்ப வாழ்க்கை நடாத்திவருகின்றனர். ஆனால், விஜயதுங்கத்தை மணம் செய்வதற்கு முன்பு பல்கலைக் கழகத்தில் படிக்கும்போது மஞ்சளா ஜெகநாதனை உயிருக்குயிராக நேசித்தாள். ஆனால் தந்தை துருவசங்கரியின் பிடிவாதமான வேண்டுகோளின் பேரில் டாக்டர் விஜயதுங்கத்தை மணம் முடிக்கிறான். யாழ்ப்பாணத்தில் இளைஞர் இயக்கங்களில் ஈடுபட்டதால் ஜெகநாதன் மறைந்து வாழ வேண்டியவனாகிறான். அவன் திரும்பி வந்தபோது, நண்பன் பிரதாபர் மூலம் மஞ்சளாவின நிலையை அறிகிறான். மாற்றான் மனைவியாக இருந்தாலும் அவளை எவ்வாறேனும் சந்தித்துப் பேச வேண்டுமென விரும்புகின்றான். ஈற்றில் ஜெகநாதன், மஞ்சளா சந்திப்பு ஏற்படக்கூடாத ஒரு தவறுக்கு இடமளித்து விடுகிறது. ஆனாலும், அதன் பின்னரும் அவளும் எல்லோரையும் போலச் சலனமில்லாது கணவனுடன் இணைந்து வாழ்கிறான். ஜெகநாதன் மீண்டும் இளைஞர் இயக்கத்தில் ஈடுபாடு கொள்கின்றான்.

கதையில் வரும் பாத்திரங்கள் அனைத்தும் நடிப்புகளின் உண்மைப் பெயரைக் கொண்ட

னவாகவே காணப்பட்டன. இந்நாடகத்தின் கதையைப் பொறுத்தவரையில் சில தொய்வுகள் காணப்படுகின்றன. இன்பமாக நடைபெறும் மஞ்சளாவிள் இல்லற வாழ்க்கையை ஏன் பிள்ளைக்கி்க காட்டவேண்டும்? அவளது குடும்ப வாழ்விற்கு பிரச்சினையில்லாத போது, ஏன் அதனைத் துளைத்துத் துளைத்து நோக்கவேண்டும்? இவ்வாறான கேள்விகள் கதையைப் பொறுத்தவரையில், பா ர்வையாளரிடையே தோன்றக் கூடியன.

கதையில் இத்தகைய பலவீனங்கள் இருந்த போதிலும், நாடகத் தயாரிப்பு சிறப்புற அமைந்தது. ஒரு தரமான நாடகத்தை எவ்வாறு தயாரிக்கலாம் என்பதில் கேதீஸ்வரன் கொண்டிருந்த அக்கறை நாடகம் முழுவதும் பிரதிபலித்தது. நாடகக் கதையை அறிமுகப்படுத்துவதில், கதாசிரியராக நடித்த கேதீஸ்வரனும், வாசக நண்பனை நடித்த செல்வராஜாவும் நன்கு உழைத்தனர். இவ்விரு பாத்திரங்களுக்கு மிடையேயான உரையாடல்கள் எழுத்தாளனுக்கும் வாசகனுக்கு மிடையேயுள்ள தொடர்பை இறுக்கமாக வெளிப்படுத்தின.

இந்நாடகத்திற்கு பங்குபற்றிய அனைவருமே விரிவுரையாளர்களும் பட்டதாரி மாணவர்களுமாவர். கேதீஸ்வரன், செல்வராஜா, மஞ்சளா, ஜெகநாதன், விஜயதுங்கம், துருவசங்கரி, பிரதாபர் ஆகிய அனைவரும் பாத்திரங்களை உணர்ந்து உழைத்தனர். இவர்களுள், மஞ்சளா, ஜெகநாதன், கேதீஸ்வரன் ஆகியோர் மனத்தில் நிறைந்தனர். கேதீஸ்வரன் தமது கதாசிரியன்பாகத்தை நன்றாகச் செய்திருந்த போதிலும், ஓரளவு சினிமாப் பாணியும் அவரது நடிப்பில் ஊடுருவி நின்றது.

காட்சிகள் ஒவ்வொன்றும் பார்வையாளருக்கு அலுப்பை

ஏற்படுத்தாது, மிச்ச சுமுகமாகக் ஒன்றன்பின் ஒன்றாகத் தொடர்ந்து சென்றுகொண்டிருந்தமை பாராட்டத்தக்கதாக அமைந்தது. நாடக உருவத்திற்கு செலுத்தப்பட்ட கவனம், உள்ளடக்கத்திற்கு செலுத்தப்படாததே இந்நாடகத்தின் ஒரு குறையாகும்.

ஒரு மராட்டிய நாடகத்தைத் தழுவி, இலங்கையின் இக்கால நிலைவரங்களை மனத்திற்கொண்டு தயாரிக்கப்பட்டதே முள் என்ற நாடகமாகும். விரிவுரையாளர் சச்சி, ஸ்ரீகாந்தா தயாரித்த இந்நாடகத்துக்கு க. நவரத்தினம் கதை—உரையாடல்களை எழுதியிருந்தார். விங்கசாமி சர்மா நெறிப்படுத்தியிருந்தார்.

மந்திரி ஒருவரின் மருமகனுக்குக் காவில் முள் தைக்கிறது. அன் வவியால் வேதனைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறான். மந்திரியின் ஆலோசகர் புத்திசிகாமணி, மருமகனுக்கு முள் தைத்தது எங்கே, எவ்வாறு, எப்படியென்று விசாரித்து அறிக்கை சமர்ப்பிப்பதற்கு ஒரு கமிஷனை நியமிக்குமாறு மந்திரிக்கு சிபாரிசு செய்கிறார். அதன் பிரகாரம் கமிஷன் நியமிக்கப்பட்டு கமிஷன் அங்கத் தவரிடையே சர்ச்சை கிளம்புகிறது. கமிஷன் அங்கத்தவர் சர்ச்சையில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கும்போது, முள் தைத்ததனால் ஏற்பட்ட வலியினால் மருமகன் இறந்துவிடுகிறான். இது நாடகத்தின் கதை.

நாட்டு நடப்புகளைக் கேலியாகச் சித்திரித்த இந்நாடகம் நல்ல கருவைக் கொண்டிருந்த போதிலும், ஆரம்பக் காட்சி இது ஒரு நகைச்சுவை நாடகமோ என்ற உணர்வையே ஏற்படுத்துவதாக இருந்தது. புத்திசிகாமணியின் பாத்திரத்துக்குரிய உரையாடல்கள் சற்றுத் தொய்ந்தவை

யும் உறவு கொள்ள நேரிடுகின்றது. குழந்தை பிறக்கிறது, வீட்டில் புயல் கிளம்புகிறது. தம்பியை வீட்டை விட்டு வெளியேறுமாறு அண்ணன் விரட்டுகிறான். அவனது மனைவியும் குழந்தையுடன் வெளியேற விரும்புகின்றாள். அதற்குள், கணவன் தன் மனைவியின் குழந்தையைக் கொன்றுவிடுகிறான்.

ஸ்பானிய எழுத்தாளர் சார்லியா லோர்காவின் நாடக மொன்றே கடலின் குழந்தைகளாக மேடையேறியது. ஸ்பானிய மூலம் ஆங்கிலத்திற் பெயர்க்கப்பட்டு மூதுபுத்தா என்ற சிங்கள வடிவம் பெற்று, அதன் பின்னர் தமிழ் வடிவம் எடுத்து, ஆதவனல் தயாரித்து மேடையேற்றப்பட்டது. செல்வி மல்லீஸ்வரி சப்பையா இயன்றவரை அழகான முறையில் தமிழ் வடிவம் கொடுத்திருந்தார். கரு ஸ்பானிய மூலத்திலிருந்து ஆங்கிலத்துக்கும் ஆங்கிலத்திலிருந்து சிங்களத்துக்கும், சிங்களத்திலிருந்து தமிழுக்கும் தாவித்தாவி வரவேண்டியிருந்தமையால், கார்லியா லோகாவினைத் தரிசிக்க முடியாது போயிற்று எனலாம். எனினும், நாடகத்தைத் தயாரித்து மேடையேற்றிய ஆதவனின் திறமை நாடகத்தில் பளிச்சிட்டது.

மீனவ குடும்பத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட இந்நாடகத்தின் கதை சிறியதுதான். பல வருடங்களாகக் குழந்தைப் பேறின்றியிருக்கும் இளந் தம்பதியர், கணவன் கடலுடனேயே வாழ்க்கையைக் கழிக்கின்றான். அவனுக்கு உதவியாக அவனது தம்பி, மனைவி சதா குழந்தைப் பேறில்லாக் குறையினால் வேதனைப்படுகிறாள். சந்தர்ப்ப வசத்தால் அவளும் கணவனின் தம்பி

யும் உறவு கொள்ள நேரிடுகின்றது. குழந்தை பிறக்கிறது, வீட்டில் புயல் கிளம்புகிறது. தம்பியை வீட்டை விட்டு வெளியேறுமாறு அண்ணன் விரட்டுகிறான். அவனது மனைவியும் குழந்தையுடன் வெளியேற விரும்புகின்றாள். அதற்குள், கணவன் தன் மனைவியின் குழந்தையைக் கொன்றுவிடுகிறான்.

கடலின் குழந்தைகள் நாடகக் கருவில் பாலியலே முக்கியத்துவம் பெற்றிருந்தது. அதை நாடகத்திற் பங்கேற்ற அனைவரும் லாவகமாக நன்கு வெளிப்படுத்தினர். அண்ணனாகப் பாத்திரமேற்ற பிரேமராஜ் தமது நடிப்புத் திறனால் பார்வையாளர் மனத்தை நிறைத்துவிட்டார். தம்பியாகப் பாத்திரமேற்ற ஆதவன், தன் பாத்திரத்தை நன்கு செய்தார். அண்ணன் மனைவியாகப் பாத்திரமேற்ற மைத்ரேயி சபாரத்தினம், 'கோள்குண்டன்' முடிந்துவிடும் பாத்திரத்தை மிஸ்மியா ஆப்டன் ஆகியோர் நன்றாகச் செய்தனர். தாய் பாத்திரத்தை ஏற்ற ஜெஸிந்தாவும், தோழி பாத்திரமேற்ற அமிர்தராணியும் தம்மால் இயன்றவரை நன்கு உழைத்தனர்.

குறிப்பிட்ட மூன்று நாடகங்களிலும் திசைமாரிய பறவைகளும், கடலின் குழந்தைகளும் பாலியலை அடிப்படையாகக் கொண்டு அமைந்தவை. முள்ளும், கடலின் குழந்தைகளும் தழுவல் நாடகங்களாக இருந்தன. மூன்று நாடகங்களிலும் குறைகளைக் குறைவாகக் கொண்ட நாடகமாக கடலின் குழந்தைகள் அமைந்தது. திசைமாரிய பறவைகள் உருவப் பொலிவு கொண்டு விளங்கியது. முன் தைத்திருப்பினும் சாகாத கருவைக் கொண்டதாக முள் தோன்றியது. ❀

வெறுங் காற்றில் கலந்திடுமோ....

சு. வில்வரத்தினம்

முன்பு தமிழ்நாட்டில் ஒரு கீழ்வெண்மணி
இன்று பீகாரில் இன்னொன்று.

சாதி வெறிக்கு திக்கேது?
தெற்கிலே பற்றியது வடக்கிலும் தொற்றிற்று.
பீகாரின் ஒருகிராமத்தில்
உழைப்பாளிகள் குரலுக்கு சாதுவெறியர்
எரிகொள்ளிகளால் பதிவிறுத்துள்ளார்.

கோயிலில் தீவட்டி பிடிக்கிற கைகள்
தாழ்த்தப் பட்டோரின் குடிசைகள் கொளுத்த
தீவட்டியோடு ஊர்வலம் போயின.
'ஒலிம்பிக் சாதனை'

ஐந்நூறு கொள்ளிவாய்ப் பேய்கள்
சுற்றிவர மொய்த்து உமிழ்ந்த தீ
பற்றிப் பிடிக்க ஒரே குடிசைக்குள்
பதினான்கு உயிர் வெண்மணிகள்—
பிஞ்சுகள் நேற்றுத்தான்
மஞ்சம் நுகர்ந்தவர், முதியவர்—
ஒன்றாய்
பச்சை உடம்போடு பஸ்மீகரமாயின.

அரிஜனங்களை அவிர்ப் பொருளாக்கி
சாதி வெறியர் வேள்விகள் செய்து
நீறுபூச
சந்நிதானங்கள், பீடங்கள், கோயில்கள்
குத்துக்கல்லாய் குந்தியிருந்து ஸ்போகம் சொரிந்தன
ஆட்சிபீடங்கள் வந்தன போயின.
கீழ் வெண்மணிகள் போயாவிட்டன?
சாதிப் பேய்களின் ஏவலால்
மன்னுயிர் தின்ற தீயே
நீயும்
விண்ணொழுந்து வெறுமனே போகுதியோ?

தீயே!

ஆதி வேடன் பண்டொருநாள்
கல்லோடு கல்லரசுக் கனன்ற தீயே!
உன்னை மீண்டும் அழைக்கிறோம்
ஒன்று கேட்போம்.

ஆயிரம் ஆயிரம் ஆண்டுகளாக
சாதுவெறியை ஊதிவளர்த்த
தீயவர் கையில் நீ சேரறிக
அக்கினியே,

இடம் மாறு.

அஞ்சி ஒடுங்கி அடங்கி வாழும் இந்த ஏழை மனிதரிடங் குடியேறு.

அவர்கள் கண்களில் ஜூவாலி நெஞ்சங்களில் ஞான நெருப்பாய் எரி சொற்களில் நின்று சுடுசரமாகு செயல்களில் செங்கதிராகு மெய்ஞ் நெருப்பாக மேதினி எங்கும் திரிக.

ஆதிஜோதியே; அனற் கொழுந்தே நின்னை மண்டியிட்டோம்; இந்த எளியவர் வாழ்வு வெளிச்சம் பெறும் பொருட்டாக தீயே நின்னை அழைத்தனம் தீயரை விரைவில் சென்று தீண்டுவதற்காக.

ஜாதி, இன, மத, நிறவெறி எந்தெந்த மூலை முடக்கிலே காணினும் அவற்றை நீக்கமற எரித்து நீரூக்கும் பொருட்டாக.

புள்ளகைப் பெருநாள்

திக்குவல்லி - கமால்

வாழ்வின் மிசநீண்ட வெறுமைப் பெருவெளியில் சிறுபுற் தளிர்கூட, தழைக்கத் துளிநீரும் சொரியாதார்;

இருண்ட குகைக் கிடங்கில் எற்ற இறக்கங்கள், அறியாது தவிக்கும் அனாதை விழிகட்டு, ஒற்றை ஒளிக்கதிரும் பிடியாதார்.....

பசுமை மண்டபத்தில் பல்சுவை பரத்தி, கஸ்தூரி மலர்களைக் கமழ வைத்து, நிலவு விளக்குகள் ஒளிரப் பூட்டி, சுகம்பெற வைத்து... .. ஆண்டு விழாக்காண வந்தவர் பாங்கில், பெருநாள் விடியலில் அள்ளிச் சொரியும் வாழ்த்துப் பூக்கள்.....

பெருநாட்கள் -

வறுமையின் முதுகில் பணக்கை கொண்டு மாறாத் தழும்பை பொறித்து மகிழும் செல்வத் திருநாள்!

வந்துவிட்டார்கள் வாழ்த்துப் பொழியப் பொய் மாமாக்கள்!

வாழ்வை மறுத்து வாழ்த்துக்கள் தரவந்த 'தகைமை' கள்.....

வெறும் அனுதாபங்களான எம்மால் எப்படி, வாழ்த்துப் பொதிகளைச் சுமக்க இயலும்?

வாறொலித் தேனிலும் பத்திரிகைப் பாவினும் தோய்த்துச் சொரிந்த வாழ்த்து மலர்கள், சோலைகளில் விழுந்தன்றோ மணம்பரப்ப வேண்டும்; மாறாகச் சேரிகளில் விழுந்ததால் சேற்றில் நசிந்து சிதைந்து போயிற்றே!

சமுதாயப் பூமியில்
 அவர்கள் தூவிய
 ஏமாற்று விதைகளை
 இலட்சியக் கணிகளாய்
 நம்பிக்கை வளர்த்து,
 உழைப்பெருக் கூட்டி
 வியர்வை நீர் பாய்ச்சிய
 விவசாயிகள் நாம்!

ஆல விருட்சமாய்
 வளர்ந்த பின்னே,
 கால்கள் குறுகி
 சிறகுகள், விரிந்த
 பரிணமத்தால்,
 கூடுகள் கட்டி,
 பட்சிகளாக,
 வசதிகள் பெருக்கி
 சுதந்திர ராஜ்யம்
 அமைத்த பெருமையில்
 மகிழ்ந்திருந்தார்கள்.

மண்ணிலிருந்து—
 நாங்கள் எழுப்பிய,
 பெருமூச்சுக்கள்.....
 பிரலாபங்கள்.....
 முனகல் எதுவும்
 விண்ணில் திளைத்த
 அவர்கள் செவியை
 எட்டவே இல்லை.

வருடமொருமுறை
 திருநாள் பலனியில்
 உலா வருகையில்
 எம்மைக் கண்டு.....
 என்றோ பார்த்த
 ஞாபக நினைவாய்
 வாழ்த்துச் சொல்லி,
 முகங்களை மலர்த்திப்
 புன்னகை பூக்கையில்,
 இடைவெளியெல்லாம்
 தங்கம் தங்கமாய்க்
 தரிசித்தோம் நாம்!

ஆயினும் எமக்குள்,
 அவர்கள் ஏறியும்
 எச்சில் சுவைக்கும்
 தெருநாய்க் கூட்டமும்,
 அலைந்து திரிவதால்... ..
 இன்னும் சிலநாள்
 உயிர்வாழ்வார்தான்.

வெற்றிக் கணிகளைச்
 சுவைத்து மகிழ்.....
 'வலது' பக்கமே
 வாடிக்கையானதால்,
 வேதனை வெம்பலை
 அழுது சுவைக்கும்
 மருமக்கள் நாம்,
 இப்பொழுது தெல்லாம்
 வறுமை முன்னணிப்
 போராளிகளாய்,
 எமக்கு நாமே
 நாயகரானோம்!

இனியும் குருதியின்
 துணிப் பருக்கைகள்,
 மாத்திர பூமியை
 முத்தமிடவே
 முடிவெடுத்துள்ளதால்,
 வாழ்த்து மலர்களை.....
 வாய்ச்சொற் சுகங்களை.....
 சமந்துகொண்டே,
 தாயக மேடையில்
 புதுமை பாடும்
 பேராற்றல் நாம்.

பாடலின் நுகர்வில்—
 ஆல மரங்களும்
 அதிர்ந்து சரியலாம்... ..
 இமய மலைகளும்
 இடிந்து சிதறலாம்... ..
 மரகத மணிகளும்
 அழுகுரல் எழுப்பலாம்.....
 வியர்வைத் துளிகளும்
 புன்னகை பூக்கலாம்.....

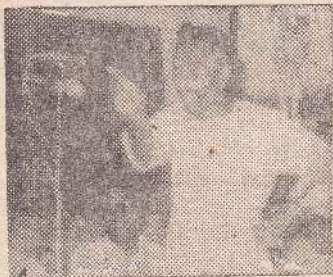
அந்த மாற்றம்
 ஆறுதல் தரும்தான்;
 எமக்காய் மலரும்
 இனிய பெருநாள்!
 அப்புது நாளில்—
 வாழ்த்துச் சொரிந்த
 நினைவாய் நாமும்,
 மாமன் மார்களின்
 சமாதிகள் மீது
 அனுதாப மலர்களை
 அள்ளிச் சொரிவோம்!

நாங்கள்—
 நன்றி மறவா
 மருமக்கள் அல்லவோ... ..! ❀

இலக்கியச் சந்தேகம் உள்ள கேள்விகள் விரும்பப் படுகின்றன. இளைஞர்கள் தாராளமாகக் கேள்விகளை அனுப்பலாம். கேள்வி கேட்பதனால் பல தகவல்களை வெளிக் கொண்டு வர முடிகிறது. அது பலருக்கு உபயோகமானவும் அமைகிறது. கேள்விகள் அஞ்சலட்டையில் எழுதி அனுப்புவது விரும்பத் தக்கது.

— ஆசிரியர்

தூண்டில்

சென்னை 1974 ஜூன்

✽ அடிக்கடி கொழும்பு வருகிறீர்களே, கொழும்பைப் பற்றிய உங்களுடைய அபிப்பிராயம் என்ன?

கொழும்பு - 6. ச. செல்வபாலன்

ஒரு காலத்தில் மிக அழகான பட்டினமாகக் காட்சி தந்த கொழும்பு மாநகர், இன்று அழக்கு நகராக மாறிவிட்டது. சனப் பெருக்கம் ஒரு பக்கம், நெரிசல் இன்னொரு பக்கம், குப்பை, கூனம், அழுக்கு சுத்திகரிக்கப்படாமல் தெருவோரம் குவிந்து கிடப்பது பார்க்க அருவருப்பாக இருக்கிறது. இலங்கையின் தலைப்பட்டினமான கொழும்பு அதன் பழம் பெரும் பொலிவை இழந்து வருகிறது. மேயர் இதைக் கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டும்.

✽ மல்லிகைப் பந்தல் கூட்டம் அடிக்கடி கொழும்பில் கூடுகிறீர்களே, எம்மைப் போன்றவர்கள் இந்தக் கலந்துரையாடல்களில் கலந்து கொள்ள முடியுமா?

கொழும்பு - 2. ம. அருணாசலம்

உண்மையான இலக்கிய ஆர்வமும் அக்கறையும் உள்ளவர்கள் தாராளமாக வரலாம். பொறுப்பற்றவர்கள் வராமல் இருப்பதே பேருதவியாக அமையும். ஒரு கூட்டம் ஏற்பாடு செய்வது என்றால் எத்தனை சிரமம்; எத்தனை சங்கடம்! இவைகளையும் மீறி அழைப்பு அனுப்பினால் கனவான்கள் வரமாட்டார்கள். எனவே ஒரு விதி செய்துள்ளேன். வரச் கூடியவர்களை மட்டுமே அழைப்பது என்பதே எனது திட்டம். மற்றவர்களைப் பற்றி அக்கரையில்லை. உங்களைப் போன்றவர்கள் விரும்பினால் 24, ஸ்ரீ கதிரேசன் வீதி, கொழும்பு - 13 என்ற முகவரியுடன் தொடர்பு கொள்ளவும்.

✽ தாமரை, கணையாழி, ஜீவா, சிகரம் போன்ற சஞ்சிகைகளைப் படிக்க விரும்புகின்றேன், யாழ்ப்பாணத்தில் அவை எங்கு கிடைக்கும்? அறியத் தருவீர்களா?

யாழ்ப்பாணம். தமிழ்ப் பிரியன்

கடைகளில் பெற்றுப் படிக்க முடியாது இச் சஞ்சிகைகளை. ஏதேதோ எல்லாம் கடச் கட இங்கு வந்து சேர்ந்து விடுகின்றன. ஆனால் தரமான நூல்கள், சஞ்சிகைகள் இங்கு கிடைப்பது தான் அருமை. இந்தத்துறையில் உதவியாளனாக இருக்கும் நண்பர் ஒருவரை எனக்குத் தெரியும். அவருடன் தொடர்பு கொள்ளுங்கள்; அவர் நிச்சயம் உதவி செய்வார். அவரது முகவரி: ஆர். பத்மநாபன், 87½, ராஜா வீதி, மாத்தளை.

* முற்போக்கு இலக்கிய விமர்சன உலகில் கவியாற்றல் படைத்த மகாகவி புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கிறாரே, இது பற்றி என்ன கருதுகிறீர்கள்?

மு. அனாதைரசுகள் திருநெல்வேலி.

மகாகவியின் கருத்துக்களுக்கு முரண்படலாம் சிலர். ஆனால் இருட்டடிப்பு என்பது சரியான காரணமாக இருக்காது. மகாகவி உயிருடன் இருந்த காலத்திலேயே அவரது உருவத்தை அட்டையில் வெளியிட்டது மல்லிகை. நானும் முற்போக்கு இயக்கத்தைச் சேர்ந்தவன்தான். மகாகவியின் கருத்துக்களில் நானும் வித்தியாசப்படுகின்றேன்; அதற்காக அவரது கவியாற்றலை மதிப்பதில்லை என்பது அர்த்தமல்ல. இன்னுமொன்றையும் தெளிவாக நம்புகிறேன். உண்மையான மக்கள் கவிஞரை — அவன் மக்கள் கவிஞரை இருப்பானையானால் — எந்தக் கொம்பனும் அவனை இருட்டடிப்புச் செய்துவிட முடியாது. இந்த இதழ் அட்டையை அலங்கரிக்கும் பட்டுக்கோட்டை இதற்குத் தகுந்த உதாரணம்.

* 'ஆண்ட பரம்பரை ஆளவேண்டும்! என்று சிலர்

கோஷிக்கின்றனரே, இதுபற்றி என்ன நினைக்கிறீர்கள்?

நீர்வேலி. அ. சபாபதி

ஆண்ட பரம்பரை ஆளவேண்டும் என்பது தமது ஆதிக்கத்தை மீண்டும் எம்மீது நினைக்கும் நோக்குடன் சொல்லப்படுவது. ஆளப்பட்டவர்கள் ஆளும் நிலைக்கு மாறவேண்டும். சாதி, குலம், கோத்திரம், நிலம், அதிகாரம், பணம் ஆகிய பின்னணிகளைக் கொண்டு எம்மைப் போன்றவர்களின் மீது கடந்த காலத்தில் ஆட்சி செய்தவர்கள் திரும்பவும் எமது பரம்பரையை ஆள நினைக்கும் கோஷம்தான் இது. இது கனவு. காரணம் நமது பரம்பரை இனியும் ஏமாந்த சோனகிரிகளாக இருக்கப் போவதில்லை.

* 'கணையாழி' யில் இந்திராபார்த்தசாரதி எழுதிவந்த 'சுதந்திரபூமி=2' என்ற நாவல் திடீரென முன்னறிவித்தல் இல்லாமல் நின்றவிட்டதே, இதைப் பற்றி.....?

ஹட்டன். ம சிங்காரவேல்

பத்திரிகை நிறுத்தியதால், அல்லது எழுத்தாளனே நிறுத்திக் கொண்டாரா என்பது தெரியவில்லை. அது ஒர் அரசியல் நாவல். பழைய இந்திரா ஆட்சி கால அவசர கால நிலைபாடுகளும் பின்னணியும் பற்றிய நாவல். யார் அதை நிறுத்தியிருந்தாலும் கோழைத்தனமான இந்தச் செயலுக்கு என்ன சமாதானம் சொன்னாலும் என்னால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. முதுகெலும்பில்லாததுகள் பேரபிடிக்க லாயக்கற்றதுகள்.

* மல்லிகை ஆசிரியராக நீங்கள் வராதிருந்தால்.....?

எஸ். எம். கருணாநிதி உரும்பராய்.

நிச்சயமாக நான் ஒரு சஞ்சிகையின் ஆசிரியராகத்தான் வந்திருப்பேன். நான் வாழ்க்கையில் திட்டம் போட்டு வளர்பவன். திட்டம் தீட்டி உழைப்பவன். எனவே சந்தேகமே வேண்டாம். எனது பரிணாம வளர்ச்சி என்னை ஒரு சஞ்சிகை ஆசிரியனாகத்தான் உருவாக்கியிருக்க முடியும்.

* நான் எழுதி எழுதி எல்லாப் பத்திரிகைகளுக்கும் அனுப்புகிறேன். ஒன்றுமே பிரசுரமாவதில்லை. எனக்குக் கோபம் கோபமாக வருகிறது. நான் பிரபலம் பெற வேண்டும். எப்படியாவது எழுத்தாளனாக வேண்டும். உங்களது ஆலோசனை என்ன?

கோப்பாய். எஸ். பரஞ்சோதி

நீங்கள் பிரபலம் பெறுவதற்கு ஒரே வழிதான் உண்டு. துணிந்து ஒரு சஞ்சிகையைத் தொடங்குங்கள். அது தொடர்ந்து வரவேண்டும் என்பதும் இல்லை. யாராவது பிரபலமானவர்களைக் கூச்ச நாச்சமின்றித் திட்டித் தீருங்கள்; அவதூறு பொழியுங்கள். மற்றப் பத்திரிகைகள் பிரசுரிக்காத உங்களது தூய அழகியல் சிந்தனை பற்றிப் பக்கம் பக்கமாக அடிக்கோடிட்டு எழுதுங்கள். உங்களது பத்திரிகை; உங்களுக்காகவே பத்திரிகை என்ற நிலைக்கு உயருங்கள், சொற்பகாலத்தில் உங்களது பெயர் பலரால் பேசப்படும் நிலைக்கு உயர்ந்து விடுவீர்கள். உங்களது இலட்சியம் ஈடேறிவிடும்.

கடைசியாக ஒன்று. ஆத்மமார்த்திகமான நண்பன் ஒருவனும் உங்களுக்கு முடிவில் இருக்க மாட்டான். விடத்தியும் வெறுப்பும் மிஞ்சும். தலை கழன்றவன் என்ற நிலைக்கு முடிவில் வருவீர்கள்.

* வானொலியில் உங்களது புத்தக விமர்சனத்தில் எஸ். பொ. 'பாதுகை' க்கு முன்னுரை எழுதியு முத்து முகம்மது பற்றிக் குறிப்பிட்டுப் பாராட்டினார். அவர் பற்றிக் கொஞ்சம் சொல்ல முடியுமா?

கின்ணியா. எஸ். எம் தாவுத்

எனது பாலிய நண்பன் இவர். இன்னும் கஸ்தூரியார் வீதியிலுள்ள ஒரு கடையில் தொழில் செய்து சிவிப்பவர். இலக்கிய ஆர்வமும் ஆழமான பயிற்சியும் உள்ளவர். அவரது உருவத்தைத்தான் மேலே பார்க்கிறீர்கள்.

* உங்களைப் பற்றிய குறிப்பொன்று சமீபத்தில் விகடன் பிளாக் பட்டியலில் அந்தக் குறிப்பின் முடிவில் சிங்களத் தமிழில் பேசினார் எனக் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. இது பற்றி விளக்கம் தேவை.

பசறை. எஸ். வாமதேவன்

பாரதி காலத்தில் இருந்தே இந்தத் தவறைத் தமிழகத்த

வர் செய்து வருகின்றனர். சிங்களம் ஒரு மொழி; சிங்களவர்கள் இலங்கையில் பெரும்பான்மை இனத்தவர். சிங்களம் என்பது நாடல்ல. இதைத் தமிழகத்தவர்கள் புரிந்து கொள்வ அவர்களது பொது அறிவுக்கே நல்லது. நான் தமிழகத்தில் பூல்வேறு பட்டணங்களில் உரை நிகழ்த்தினேன், எனது மொழி நடை மணிப் பிரவாளமல்ல, சகலருக்கும் புரிந்ததாகச் சொன்னார்கள். சில சில சொற்கள் தனித்துவமாக, அழகாக இருந்ததாகவும் கூறினார்கள். சில வார்த்தைகள் புரியாத போதும் தொடர்ந்து வரும் கருத்து உணர்வில் புரியும் படியாக விளங்கிக் கொள்ள முடிந்தது எனவும் ஒப்புக் கொண்டார்கள். ஆனால் இலங்கையைப் பற்றி எழுதும்போது சிங்களம் என நாட்டை வைத்தே எழுதுகின்றனர். எங்களது நாட்டைப் பற்றி அவர்கள் புரிந்து வைத்திருக்கும் இலட்சணம் இதுதான். இலங்கைத் தமிழில் அல்லது யாழ்ப்பாணத்துத் தமிழில் பேசினார் எனக்குறிப்பிட்டிருக்க வேண்டும் அந்தக் குறிப்பின் கடைசிப் பகுதி.

* மலைநாட்டுக்கு வருகிறேன், வருகிறேன் எனச் சொல்லி எம்மையெல்லாம் ஏமாற்றுகின்றீர்களே, எப்பொழுது வருவீர்கள்?

ஹட்டன். த. மருதாசலம்

எனக்கும் வரவேண்டும் என்பது பெரு விருப்பம்தான், சூழ்நிலை இடந்தரவில்லை. பல நண்பர்கள் அழைக்கின்றனர். திட்டம் கூடப் போடுகின்றேன். மல்லிகை வேலை என்னேத் தடை செய்து விடுகின்றது. மன்னித்துக் கொள்ளுங்கள் கூடிய சீக்கிரம் வர முயற்சி செய்கிறேன்.

* உங்களது மனசைத்தொட்ட சம்பவம் ஒன்றைக் கூற முடியுமா?

நெடுந்தீவு. க. சண்முகம்

இளங் கணவன்; கண்ணிழந்தவன். பொழுமை பிடித்த நாசகாலர்கள் கைக்குண்டு வீசி அந்த இளைஞனின் கண்களை நிரந்தரமாகவே குருடாக்கி விட்டனர் குரும்பசிட்டிப் பக்கம் வாழும் அந்த இளம் சட்டத்தரணியைக் காதலித்த பெண், குருடனாகிப் போன பின்னரும் அவளையே வாழ்க்கைத் துணைவனாக ஏற்றுக் கொண்டாள். யாழ்ப்பாணம் பெரிய கடைப் பகுதியில் அந்தப் பெண் கண்ணை வழிகாட்ட அந்தத் தம்பதி நடந்து போகும் காட்சியைப் பார்க்கும் போது என் நெஞ்சமே உருகிக் கசிந்து விடுவதுண்டு. அந்தம் பெண்ணை என் மனசிற்குள் கையெடுத்துக் கும்பிடுவதும் உண்டு.

* மல்லிகையின் பழைய மலர்கள் எனக்குத் தேவைப்படுகின்றன. அருமையான கட்டுரைகள், விவாதங்கள், சிறுகதைகள், கவிதைகள் அவற்றில் இடம் பெற்றுள்ளதாக அறிகிறேன். மலர்களை எனக்குக் கிடைக்க ஆவன செய்வீர்களா?

இரத்தினபுரி. எம். இப்ராஹிம்

மலர்கள் சில கைவசம் இருக்கின்றன. ரூபா 15-ஐ அனுப்பினால் அந்த மலர்களைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம். அப்படியே புத்தகமாகக் கட்டிவைத்திருக்க உதவும் உங்களைப் போன்ற ஆர்வமுள்ளவர்கள் உடனடியாக எம்முடன் தொடர்பு கொண்டால் மலர்கள் தபாலில் கிடைக்கும் ஏற்பாட்டைச் செய்வோம். தேவை யானவர்கள் தொடர்பு கொள்ளவும்.

Estate Suppliers Commission Agents

Varieties of

- GRAINS
- TIN FOODS
- OILMAN GOODS
- CONSUMER GOODS

DEALERS IN :

- Timber
- Chipboard &
- Wall paneling

*The earliest suppliers for
All your wholesale & retail needs*

DIAL
26587

to

E. Sittampalam & Sons

With best compliments of

P. S. Sivaniam Chettiar

223, FIFTH CROSS ST.,
COLOMBO-11.

140, ARMOUR STREET,
COLOMBO-12

DEALERS IN :

- ❖ Timber
- ❖ Chipboard &
- ❖ Wall panelling

Phone
24629

With best compliments of

Pl. Sv. Sevugan Chettiar

140, ARMOUR STREET,
COLOMBO-12.